

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987 Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 117

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 10 d'abril de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Promesa o jurament de la nova diputada Sra. Agustina Vilaret i González..... 6593

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 3212/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a condicions del transport públic de Palma per als residents a Formentera, a Eivissa i a Menorca..... **6593**

2) RGE núm. 3437/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a solucions als problemes d'habitatge en aquesta legislatura... **6594**

3) RGE núm. 3431/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Patricia Font i Marbán, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a compliment de la iniciativa per dotar Ciutadella amb un o una pediatre... **6596**

4) RGE núm. 3439/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a lluita contra la venda ambulat il·legal... **6597**

5) RGE núm. 3428/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a la retirada de les terres de les autopistes d'Eivissa... **6598**

- 6) RGE núm. 3127/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a planificació del transport públic.. 6599
- 7) RGE núm. 3430/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a canvi climàtic.. 6601
- 8) RGE núm. 3435/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nous tributs ambientals.. 6602
- 9) RGE núm. 3438/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a zonificació escolar de cara al proper curs.. 6604
- 10) RGE núm. 3436/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Decret de garantia de demora.. 6605
- 11) RGE núm. 3440/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a les iniciatives legislatives del Govern... 6607
- 12) RGE núm. 3455/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures respecte del cap del Servei Assistencial de la Gerència del Servei d'Urgències 061... 6608
- 13) RGE núm. 3267/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTAPERLES ILLES BALEARS, relativa a pressuposts de l'Estat a les Illes.. 6609
- 14) RGE núm. 3429/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pressuposts generals de l'Estat.. 6611
- 15) RGE núm. 3441/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a foment de les possibilitats d'ocupació i la inclusió social.. 6613
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2753/18**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb els consensos en matèria d'educació.. 6614
- III. MOCIÓ RGE núm. 3085/18**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern pel que fa a la Fundació Institut Socioeducatiu S'Estel, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2320/18.. 6619
- IV. COMPAREIXENÇA d'un membre del Govern** per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 6607/16, relativa a actuacions en relació amb la malaltia celíaca i altres intoleràncies alimentàries (escrit RGE núm. 2760/18, del Grup Parlamentari Popular)... 6627
- V. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 2952/18**, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, relativa a impuls de l'agenda feminista.. 6632
- 2) RGE núm. 13835/17**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pacte de salaris i rendes... 6644
-

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

Promesa o jurament de la nova diputada Sra. Agustina Vilaret i González

Abans de començar el debat, procedeix que la nova diputada, Sra. Agustina Vilaret i González presti la promesa o el jurament d'acatar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, atesa la renúncia al càrrec del Sr. David Abril i Hervás, d'acord amb l'establert a l'article 8.1.3r del Reglament de la Cambra.

Honorable Senyora, jurau o prometeu, per la vostra consciència i pel vostre honor d'acomplir fidelment les obligacions del càrrec de diputada del Parlament de les Illes Balears, amb lleialtat al Rei, i guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, així com l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears?

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Promet, per imperatiu legal, en representació del poble, que és el sobirà, i reconeixent el dret dels ciutadans de les Illes Balears a decidir lliurement per al seu futur, sempre amb el zel més rigorós cap als éssers humans, i ho faré amb esforç, esforç i dedicació, seny, respecte, afany d'aprenentatge i d'escoltar la gent, i també amb il·lusió, i tot això per servir a la noble tasca de la política que és la felicitat de la ciutadania.

Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Enhorabona, Sra. Vilaret, pot ocupar el seu escó.

Doncs, passam al primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 3212/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a condicions del transport públic de Palma per als residents a Formentera, a Eivissa i a Menorca.

Passam a la primera pregunta, la RGE núm. 3212/18, relativa a condicions del transport públic de Palma per als residents a Formentera, a Eivissa i a Menorca, que formula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, Sr. President, molt bon dia. Bé, aquesta pregunta té per objecte conèixer en quin punt es troben les accions que ha dut a terme el Govern o que du a terme el Govern per fer

possible que els residents de Formentera, Eivissa i Menorca puguem gaudir de les mateixes condicions que gaudeixen els residents de Palma quan es desplacen amb transport públic dins la capital de les Illes Balears.

En aquest sentit, també m'agradaria adjuntar d'alguna manera a aquesta qüestió el fet que el conseller de Mobilitat, el Sr. Marc Pons, va anunciar, el febrer del 2017, la creació d'una nova línia de bus que havia d'enllaçar l'aeroport amb l'Hospital de Son Espases com a línia directa, i que, a dia d'avui, sembla ser, per la informació que avui mateix hem tengut de l'Empresa Municipal de Transport i també de l'Empresa de Transport Públic de Mallorca, que no existeix i que en cap moment no s'ha posat en marxa.

Per tant, m'agradaria saber, Sr. Pons, si ens pot posar al dia del punt en què es troben totes aquestes negociacions i a quin moment els consells insulars disposaran dels convenis o dels documents que els permetin poder expedir les targetes de transport públic de la ciutat de Palma als ciutadans de cadascuna d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Tur. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Tur, content de tornar-la veure aquí, en aquesta cambra, amb el desig que pugui treballar amb tota la dedicació, com sol fer vostè.

Tot just ara fa tres setmanes, a petició del Sr. Jerez, compareixia en aquesta mateixa cambra per donar explicacions precisament de com evolucionaven les tasques per fer possible el fet de poder equiparar, d'acord amb el mandat d'aquest mateix Parlament, el fet que menorquins, eivissencs i formenterers es poguessin desplaçar i es puguin moure amb la xarxa de transport públic, tal com ho estableix la mateixa Llei de capitalitat, en el seu article 88.bis. En aquestes setmanes pocs canvis s'han produït.

Dir-li que el conveni es troba pràcticament ultimada, és un conveni de dos anys prorrogables per a dos més entre la Conselleria de Territori i l'empresa pública EMT, on s'estableix que l'EMT facilitarà targeta ciutadana als menorquins, eivissencs i formenterers, a través dels consells insulars, perquè serà allà on es podran dirigir per sol·licitar aquesta informació.

Bàsicament, el plantejament és que açò servirà per a tots els ciutadans d'aquestes illes per als desplaçaments entre l'aeroport, el port i el centre de la ciutat, passant, per tant, de pagar 5 euros a 1, en el cas de l'aeroport, i d'un 1,5 euros a 80 cèntims, en el cas del port. I quant..., açò queda, a més a més, ampliat als estudiants universitaris i als estudiants de formació professional els quals tendran totes les línies de l'EMT a

disposició, amb els mateixos preus, per tant, en lloc de pagar 1,5 euros, pagaran 45 cèntims.

El cost fixat per a aquest 2018, pressupost de la conselleria, és de 50.000 euros; haurem de veure després com evoluciona pensant ja en els pressuposts del 2019, i la previsió és que sigui en aquest mes de juny quan entri en vigor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Tenim un petit problema amb el tauler del temps, li queda un minut i vint-i-cinc segons, Sra. Tur, té la paraula.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Pons, per donar-me la benvinguda, jo també estic contenta de tornar-lo veure i de tornar-los veure a tots vostès.

Bé, en tot cas, jo sé que vostès hi fan feina i suposava que ultimaven totes les feines que queden pendents per signar aquest conveni i perquè els consells puguin començar a expedir aquestes targetes de transport públic. En tot cas, dins la pregunta, és cert que és una pregunta d'alguna forma oberta, perquè no parla únicament de la Llei de capitalitat, de fet, no fa menció de la Llei de capitalitat, però sí que fa menció de les condicions que han de permetre que formenters, eivissencs i menorquins ens puguem moure amb les mateixes condicions i avantatges que els residents de Palma dins aquesta ciutat. I, per tant, ens preocupa també d'una manera especial la línia que ha d'enllaçar l'aeroport de Palma amb Son Espases perquè tinguem en compte que actualment les dietes que paga l'ib-salut, que són de 14 euros per trajecte, no permeten cobrir el cost total que té un desplaçament en taxi per un trajecte, un desplaçament en taxi costa, aproximadament, 21 o 22 euros, des de l'aeroport fins a Son Espases; això significa que una anada i una tornada són aproximadament 42, 43 euros, i la cobertura que dona l'ib-salut per a aquestes dietes és de pràcticament la meitat.

Per tant, actualment, la línia aeroport-Son Espases no és eficient per donar cobertura a les necessitats que tenen tots els desplaçats i acompanyants que hem de rebre tractament mèdic.

I, per altra banda, pensam que també en un futur, els descomptes de la línia de...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Tur, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Acab... Bé.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Tur. Sr. Conseller, li queden 31 segons. Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. Li explicava, ja dic, d'aquest any 2018; amb paral·lel saben vostès que elaboram la confecció dels nous plecs de condicions, noves empreses que entraran a treballar dia 1 de gener del 2019. Açò ens obre una nova oportunitat, perquè aquí treballam amb un objectiu final i és la integració tarifària a nivell de totes les Illes Balears, això ha d'acabar un dia amb un dibuix on amb una mateixa targeta EMT, metro, transport públic aquí, a Mallorca, TIB, però també a Formentera, Eivissa i a Menorca, amb una sola targeta et puguis moure per tot i, per tant, tinguem exactament les mateixes condicions amb els mateixos preus, siguis a l'illa que siguis...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

..., aquest és el dibuix final.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 3437/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a solucions als problemes d'habitatge en aquesta legislatura.

Passam a la segona pregunta, la RGE núm. 3437/18, relativa a solucions als problemes d'habitatge en aquesta legislatura, que formula la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Sr. Conseller, a día de hoy, Baleares vive una situación dramática de acceso a la vivienda. Los últimos datos apuntan que el precio del alquiler de la vivienda en Baleares aumentó un 40% desde el 2015, solo en 2017 ya ha aumentado un 22%. Palma se sitúa en las ciudades más caras de toda España. El precio medio del alquiler residencial hoy es de 1.080 euros al mes, por una vivienda de 90 metros cuadrados. Más de 2.000 personas están en lista de espera en el IBAVI.

El último informe de APN, relativo a la pobreza, afirma que más de 41.000 personas no pueden pagar una vivienda.

Con estas cifras ¿cree sinceramente el Govern que será capaz de dar alguna solución a este grave problema de acceso a la vivienda antes de que finalice la legislatura?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Per solucionar problemes estructurals demana constància, necessitat de continuïtat amb polítiques que, malauradament, fins ara no hi han estat. Què hem fet des del Govern de les Illes Balears?

Tenim clara aquesta continuïtat i hem fet propostes al Partit Popular per fer possible plans a llarg termini i, a la vegada, un camí marcat amb actuacions que li puc recordar: des de posar ordre dins l'IBAVI i abordar la morositat i l'ajustament de les rendes; arribar a moltes més famílies amb lloguers directes, aquest any 2018 més de 3.000 famílies a les Illes Balears tendran un 40% del lloguer pagat a través d'ajudes; recuperar línies per a la rehabilitació; treure línies d'ajuda per a persones amb situació de desnonament.

Iniciarem la construcció de 511 nous habitatges, açò suposa un increment d'un 30% del parc d'habitatge. Impulsarem la promoció d'habitatge per a cooperatives. Aprovarem, en menys d'un mes, la llei d'habitatge, que suposa l'obligació dels grans tenidors a cedir habitatge buit; la creació d'un nou dret d'habitatge per als ciutadans quan l'administració no respongui; crear un servei d'acompanyament.

Tot açò, a més a més, havent tancat ja i tenint compromesos més 84 milions d'euros en els pròxims quatre anys, la qual cosa representa que per a aquest any 2018 hi haurà quasi una vintena de milions d'euros. No hi ha precedent, en els darrers vuit, deu anys, d'una aposta tan forta.

Perquè tenguí èxit de ver hi ha d'haver continuïtat en el llarg termini, hi ha d'haver un gran acord entre tots per fer possible que a un horitzó a deu anys vista siguem capaços d'arribar a 5.000 habitatges nous, d'habitatge públic, a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Fernández, li queda 1 minut i 44 segons, té la paraula.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Gracias, presidente. Sr. Conseller, la realidad es que en esta legislatura de recuperación económica, con más de 1.300 millones de euros propios más que la pasada legislatura, lo único que están poniendo en marcha es lo que prevé el Plan estatal de vivienda, que este año duplica su cuantía aquí, en Baleares.

Ustedes han prometido viviendas de VPO, pero, con mucha suerte, solamente estarán terminadas 12 esta legislatura. Prometen una ley de vivienda que, al margen de la opinión que nos produce, aún está en tramitación y que nunca va a ser de aplicación en esta legislatura por la cantidad de reglamentos que prevé. Han hecho una ley de alquiler turístico, que prometían como instrumento eficaz para poner en el mercado viviendas residenciales, y la realidad es que lo único que han conseguido es crear caos jurídico e inseguridad. Han aprobado leyes que lo único que hacen es poner trabas a la construcción de vivienda. Eternizan en aquellos ayuntamientos donde ustedes gobiernan la concesión de licencias.

Y ahora usted podrá criticarnos, me podrá criticar a mí, como consellera, criticará al Sr. Company, criticará al Partido Popular, pero la realidad es que esta crítica no soluciona absolutamente nada, llevan tres años gobernando y la realidad es que van a acabar la legislatura sin haber puesto y sin haber dado ni una sola solución a esta grave crisis de acceso a la vivienda que sufre nuestra comunidad autónoma y van a ser incapaces, como ya le digo, de solucionar absolutamente nada antes de que acabe la legislatura.

Lo único que van a hacer, exactamente como hicieron en campaña electoral, son promesas y promesas que no se van a cumplir en esta legislatura.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Crítica no, acord; estan disposats de ver a donar continuïtat a polítiques d'habitatge a llarg termini, sí o no? Duc un any demanant el mateix al Partit Popular i encara no he rebut cap resposta, ni una.

Què succeirà les pròximes dues, tres legislatures? Què succeirà? Qualque dia ens tornarem trobar un govern que decideixi de cop i volta aturar totes les promocions d'habitatge públic que hi hagi? Que decideixi a un moment determinat començar a vendre els solars que l'administració pública té per construir habitatge de l'IBAVI? Que decideixi convertir part d'aquests habitatges de l'IBAVI, és igual, en qualsevol cosa menys en habitatge públic? Què succeirà, que

a qualque moment ens trobarem un govern que decidirà no posar un sol euro de recursos públics en matèria d'habitatge? Què suposarà, un que no tenguí ganes de fer cap llei d'habitatge...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

... ni d'impulsar cap tipus de mesura, és açò?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Açò és el que no ha de tornar...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 3431/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Font i Marbán, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a compliment de la iniciativa per dotar Ciutadella amb un o una pediatre.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta, la RGE núm. 3431/18, relativa a compliment de la iniciativa per dotar Ciutadella amb un o una pediatre, que formula la diputada Sra. Patrícia Font i Marbán, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, Sra. Consellera, bon dia a tothom. Avui ens interessa saber per l'acompliment de la PNL aprovada per unanimitat el passat més d'octubre, en la qual demanàvem un pediatre més per a Ciutadella, a Ciutadella.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Té la paraula la Sra. Consellera Patrícia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patrícia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia a tots i a totes. Com vostè mateixa va dir durant el debat de la proposició no de llei, l'assistència sanitària pediàtrica en el Canal Salat a Ciutadella,

a Menorca, està garantida, hem de dir que està garantida així com la resta de centres de salut de l'illa, no?

Hem acomplert gran part dels tres punts a què feia referència la PNL, dos eren del Govern i de la comunitat i un altre de l'Estat. Quant al punt número 1, garantir el servei, doncs podem dir que està garantit, però podem dir que ara pensam que està més garantit perquè s'han contractat, fa molt poc temps, dos nous professionals, que són metges de família amb molta experiència en pediatria i se'ls ha donat una interinitat en lloc dels tipus de contractes eventuais, que eren els que es feien durant molt de temps. Per tant, això donarà més estabilitat i pensam que són professionals que tenen experiència i que tenen un alt grau de satisfacció els usuaris que tracten.

Quant al punt número 2 de la PNL, doncs continuam fent molts esforços en atreure professionals i donar més estabilitat mitjançant també l'oposició. Hem de dir que fem aquests esforços de fidelització, però hi ha algunes especialitats que són molt deficitàries a tot l'Estat, pediatria n'és una, i que en el proper concurs de trasllats oferirem aquestes tres places que hi ha a Canal Salat, està pensat oferir-les; de les convocatòries d'oposició la de pediatres és de les primeres que s'han convocat, l'examen està previst per al novembre i són 135 places, de les quals 90 són per a atenció primària.

Per tant, nosaltres apostam per incrementar, per donar estabilitat a les plantilles, perquè sabem que són l'eix de l'assistència sanitària.

I quant al punt número 3, instar el Govern d'Espanya, el Sr. Rajoy, a prioritzar la sanitat, doncs sabem que no és de les coses més fàcils de fer: han tornat davallar el pressupost en salut enguany més que mai; han rebaixat el pressupost a un 5,8%, quan la mitjana d'Europa es troba a un 7,5; això, doncs, tendrem conseqüències, com no pot ser d'una altra manera. I nosaltres intentam instar, bé, instam contínuament la ministra a prendre mesures en relació amb totes les decisions que s'han de prendre a nivell nacional.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sra. Font, té 2 minuts i 21 segons. Té la paraula.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Consellera. Bé, no és la solució que nosaltres desitjàvem en realitat, perquè es van demanar la figura del pediatre, entre totes les dificultats que hi ha per cobrir aquestes especialitats, ho hem parlat en múltiples ocasions i també entenem la complexitat de gestionar els recursos humans.

És clar, una de les propostes que fèiem nosaltres era el desplaçament d'un dels pediatres, dels tants pediatres que hi ha a Maó, que, puntualment o setmanalment, anés al Canal

Salat. Jo no sé com es troben aquestes negociacions, si les han pogut fer, si no les han pogut fer, el cert és que Ciutadella sí que demana aquesta figura del pediatre, perquè hi ha una distorsió, una diferència molt grossa entre Maó i Ciutadella, entre els que tenen a Maó i els que hi ha a Ciutadella.

I és cert, ja ho vaig dir, i és cert, no diem en cap moment que els nostres fillets es trobin desatesos, mai de la vida no ho direm perquè no és cert.

Bé, encoratjam el Govern, de tota manera, a veure si podem trobar i a veure si a través de les oposicions podem realment ja pal·liar aquesta carència que hi ha a Ciutadella i que és una demanda més que justificada de les famílies. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Sra. Consellera, té 6 segons. Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Continuarem fent feina, igual que ho hem fet amb la cirurgia pediàtrica, que ja és possible a Menorca, evitar el desplaçament és una de les nostres prioritats i la fidelització dels professionals i estam segurs que ho aconseguirem en el futur. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.4) Pregunta RGE núm. 3439/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a lluita contra la venda ambulant il·legal.

Passam a la quarta pregunta, a la RGE núm. 3439/18, relativa a lluita contra la venda ambulant il·legal, que formula el diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, fa un moment hem vist com una pregunta, reiteradament, com fa tres anys d'aquest govern, sempre es tira cap endarrera i es mira cap allà on no toca, que és cap al passat i no cap al futur, en lloc de dir quines solucions donam a l'habitatge habitual el que diem és el malament que ho va fer l'anterior govern i no diuen, però, que vostès, per exemple, van deixar a l'IBAVI 40 milions d'euros de deute, una consellera que seu aquí.

Per tant, amb la venda ambulant crec que també passarà absolutament igual, és una competència, la competència i les responsabilitats són municipals, també és de l'Estat i també és d'aquest Govern balear, i a partir d'aquí crec que cadascú té les

seves responsabilitats i la seva conselleria, Sr. Conseller, té responsabilitats en temes de treball, té responsabilitats també en la Direcció General de Consum. I vostè sap tan bé com jo que el sector del comerç es troba prou molest per la inacció que té aquest govern en el tema de la lluita contra la venda ambulant il·legal, que la mateixa presidenta va catalogar com a comerç il·legal.

I aquí li fem la pregunta: quines actuacions ha fet per tal d'eradicar la venda ambulant il·legal que hi ha a les Illes Balears?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tadeo. Té la paraula el Sr. Conseller Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Me sorprende esta pregunta en materia de venta ambulante ilegal en materia de productos falsificados donde desde luego ustedes lo que tienen es un verdadero máster en venta de productos falsificados.

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

En todo caso...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

En todo caso, a nosotros sí que nos preocupa la venta ambulante ilegal, nos preocupa la falsificación de todo tipo de productos, nos preocupa las condiciones y competencia desleal que puede generar hacia nuestro pequeño y mediano comercio. Ustedes ojalá que tuviesen desde luego el mismo impulso contra esa venta de todo tipo de productos ilegales o falsificados.

En todo caso, somos un gobierno al lado del pequeño comercio y así lo hemos demostrado desde el principio de la legislatura. Hemos reformado una ley de comercio para mejorar al pequeño y mediano comercio, que ustedes no votaron a favor. Hemos llevado al mínimo los días de apertura de las grandes superficies, que ustedes no votaron a favor. Hemos hecho planes de impulso a favor del pequeño comercio dotados con más de 4 millones de euros en lo que va de legislatura. Hemos impulsado mesas de coordinación cuando ni siquiera era competencia nuestra. Por cierto, a la primera no vino ni siquiera la Delegación de Gobierno, a la segunda ya sí comparecimos en Delegación de Gobierno para trasladarle las reivindicaciones del pequeño comercio.

Usted lo ha dicho bien, la mayoría de las competencias son de Policía Nacional y Guardia Civil, en cuanto a alteración de

producto o falsificaciones de productos son los que tienen las competencias para evitar que entren en nuestras islas, que es el principal problema con el que nos encontramos, y luego las ordenanzas municipales en cuanto a la venta ambulante que estamos trabajando de forma permanente con la FELIB para coordinar y ver qué tipo de ordenanzas se pueden hacer. La Dirección General de Comercio, como usted sabe, la inspección que hace de los productos, que hacen más de los locales, no tiene que ver con esta venta ambulante ilegal, como usted también conoce.

En todo caso, seguiremos trabajando con el pequeño comercio, seguiremos coordinando actuaciones en esa materia. Ojalá siempre estén también de lado ustedes aprobando las leyes que tocan y que se merece nuestro pequeño comercio.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Tadeo, li queda 1 minut i 20 segons. Té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputades. Sr. Conseller, *cuando acabe este mandato usted habrá hecho un verdadero máster de hacer crítica y no hacer nada, al final usted hace de conseller repartidora teniendo 1.350 millones más que tiene este gobierno...*

(Alguns aplaudiments)

... sin dar soluciones, sin dar ningún tipo de solución. Es lo único que hace usted, Sr. Conseller, y usted sabe a día de hoy que tiene el sector del comercio enfrentado con la conselleria, lo sabe que lo tiene por este tema, el sector del comercio dice que la peor competencia que tienen es la del comercio ilegal. La presidenta de esta comunidad autónoma dice que la competencia, la venta ambulante ilegal es comercio ilegal, y usted sigue sin actuar y lo que tendría que hacer es actuar, ponerse de acuerdo con las otras administraciones, que este es el mandato que le ha dado este parlamento, para actuar y no hacer lo que están haciendo que es totalmente inconcebible que con un gobierno en el Ayuntamiento de Palma del mismo color político no lleguen a acuerdos para dar solución a esto que le están pidiendo hoy en día el sector del comercio.

Sr. Conseller, póngase a trabajar, y menos gastar.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tadeo. Sr. Conseller, li queden 43 segons. Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. No he entendido lo último de gastar, en todo caso le puedo decir que yo lo que no tengo es ningún máster, me pregunta que yo tengo un máster y yo le digo que yo no tengo ningún máster, tengo una licenciatura por la Universidad de Santiago, nada más, después tengo mi oposición, pero no tengo ningún máster. De máster los que saben son ustedes que consiguen máster como churros, no sé como los consiguen, pero los hacen como churros.

(Alguns aplaudiments)

En todo caso, nosotros seguiremos trabajando por lo que toca, seguiremos trabajando por lo que toca, al lado del pequeño y mediano comercio, seguiremos trabajando para la inclusión de un grave problema que tenemos a nivel social, como estamos haciendo y como se está haciendo desde el Ayuntamiento de Palma, y nos pondremos, desde luego yo creo que todos juntos, también la Delegación de Gobierno, a trabajar para evitar que entren esos productos falsificados en nuestra comunidad autónoma y poder seguir trabajando todos juntos por el bien del pequeño y mediano comercio.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 3428/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a la retirada de les terres de les autopistes d'Eivissa.

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 3428/18, relativa a la retirada de les terres de les autopistes d'Eivissa, que formula el diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, el día 23 de mayo de 2017, de este parlamento emana un mandato por el cual su conselleria debe realizar los trabajos necesarios para que la concesionaria de las autopistas de Ibiza realice los trabajos necesarios para retirar las tierras de las autopistas de Ibiza de la totalidad de los terrenos de Fiesta Hoteles depositadas en esas tierras de las que emanaron de las parcelas de las autopistas de Ibiza, de las extraídas, de las usurpadas de los terrenos de los propietarios de las autopistas de Ibiza.

¿Se han realizado esos trabajos por parte de la conselleria? ¿En qué estado están estas retiradas de las tierras de las totalidades de las fincas de Fiesta Hoteles, no sólo únicamente de la 56 y de la 59? Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Anem per passes, Sr. Morrás, li explic quina situació s'ha desenvolupat, dia 18 d'abril del 17, fa ara un any, el Govern va demanar, via incident d'execució de sentència, amb l'objectiu que l'empresa contractista retirés les terres de les finques 56 i 59, propietat de l'empresa Fiesta Hotel. Ho va fer, va començar amb aquestes dues perquè són les dues finques on l'empresa constructora va dipositar les terres, sense l'autorització de la propietat, on hi ha sentència judicial ja ferma en aquest sentit i que ens permetia, per tant, aquest incident d'execució.

Aquest incident d'execució es va resoldre el passat 12 de desembre del 17 i l'empresa està assabentada, no retira les terres i el Govern el que ha fet ha estat, en aquests moments ja està fet, és redactar el projecte de moviment de terres, calcular el valor econòmic d'aquesta retirada amb l'objectiu de licitar a concurs públic la retirada d'aquestes terres. El calendari previst, amb les passes que fem per licitar aquestes obres i que les obres puguin començar, és que dins l'octubre d'aquest any, passada la temporada turística, comencem la retirada de les terres d'aquestes dues finques, que té un cost aproximat d'uns 3 milions d'euros, però que no ha d'anar a compte de l'administració pública perquè per sentència judicial té l'obligació de fer-ho l'empresa, i, per tant, serà aquesta la que finalment ho acabarà pagant, tot i que l'execució anirà a costa de l'administració.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Morrás, li queda 1 minut i 24 segons. Té la paraula.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Sí, gracias, Sr. Conseller. ¿Qué tiempo de ejecución tienen esas labores sobre estas dos fincas? Y, repetimos, sobre el resto de las fincas, ¿qué tiene pensado hacer la conselleria por cuanto que entendemos que, igual que la iglesia se ha apropiado de propiedades que no son suyas, en esta ocasión hay tierras que se ha apropiado unas empresas, que no son suyas tampoco, de esas tierras? Hay que restaurar la dignidad sobre la población de Ibiza, este gobierno tiene que restaurar esa dignidad, ¿va a ser usted el conseller que va a restaurar la dignidad sobre la ciudadanía de Ibiza o no lo va a ser?

Ya el anterior gobierno del pacto que gobernó no fue capaz de restaurar esa dignidad, ¿va a ser este gobierno el que tampoco va a restaurar esa dignidad? ¿Vamos a permitir que connivencias entre gobiernos populares y poderosos económicos usurpen propiedades terrenales de ciudadanía de

Ibiza, y connivencias claras se queden con tierras buenas que sirven, que sirvieron para labrar y para... para sembrar lechugas, -sí, Sr. Camps-, sembrar lechugas de gente de Ibiza...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás...

EL SR. MORRÁS I ALZAGARAY:

... ahora sirvan para...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Remor de veus)

Gràcies, Sr. Morrás. Té la paraula el Sr. Conseller. Sr. Conseller, li queda 1 minut i 2 segons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Per què hem començat per aquestes dues? Perquè hi ha sentències judicials que ens permeten poder actuar precisament.

Vostè ens demana, hem d'actuar també, a més a més, a les altres finques on no hi ha sentència judicial? Problemes que ens trobam, el primer, si això ho ha de pagar algú ho ha de pagar l'administració pública?, i parlem de molts de milions d'euros, primera qüestió; la segona, està dins propietat privada, amb totes les dificultats que açò representa i, per tant, la complexitat hi és. Hem fet les passes en allò que és possible a dia d'avui i ja representa una fita el fet de poder dir que a partir d'aquest mes d'octubre començarem a retirar les terres on hi ha sentència judicial. Per tant, fem les passes, no crec que pugui dir que estam aturats, tot el contrari, fem la feina com pertoca, del que sí també hem de ser conscients és el que suposa, recursos públics, i també els drets que té tothom també en la part de la propietat privada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 3127/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a planificació del transport públic.

Passam a la sisena pregunta, RGE núm. 3127/18, relativa a planificació del transport públic, que formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Molt bon dia a tothom. La Conselleria de Transports planifica i anuncia que pensa treure unes noves concessions del transport discrecional per carretera a l'illa de Mallorca i que aquesta planificació i aquesta proposta que està elaborant tindrà com a resultat que, de 18 concessions actualment, passarem a 3 concessions, per tant, hi haurà una reducció dels contractistes i de les empreses que faran feina per a l'administració.

Des del Grup Parlamentari El Pi tenim la clara convicció que això acabarà afavorint els grossos, els poderosos, els grans operadors del transport regular i que acabarà perjudicant les PIME, els petits, les empreses moltes de les quals fins ara han pogut guanyar-se la vida legítimament a través d'aquestes concessions.

Dia 8 de febrer, es va aprovar en el Parlament, per unanimitat, un acord parlamentari a favor de facilitar la participació de les PIME a la contractació pública i això a través de la divisió dels contractes en lots, una iniciativa que va presentar i va defensar el nostre grup parlamentari, el Grup Parlamentari d'El Pi. En aquesta iniciativa, en el debat, el portaveu del Grup Parlamentari Socialista deia una cosa amb la qual estam totalment d'acord, deia que "vist el teixit industrial i el teixit empresarial de les Illes Balears és important que les petites i mitjanes empreses puguin participar, per tant, aquesta contractació per lots és més necessària que mai." Això deia el Partit Socialista.

I jo li deman al conseller del Partit Socialista si pensen ser coherents amb el mandat parlamentari, amb el que diuen i prediquen quan parlen, i pensen donar participació a les PIME en aquest transport regular a l'illa de Mallorca.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, acords parlamentaris en tenim uns quants lligats a transport públic. Jo li diré que tenim aquell de garantir augmentar la qualitat del servei, tant en freqüències, en línies i en quilòmetres, que hem de ser eficients des de la perspectiva de recursos públics, que necessitam que hi hagi mecanismes necessaris per evitar la concentració de les empreses de les concessions de transport públic. I que, per tant, tot açò ho tenim en compte a l'hora d'haver confeccionat aquests plecs. I em pot creure vostè, Sr. Melià, que açò no és fàcil.

Què hem fet des del Govern de les Illes Balears? Hem fet tres lots independents, on cada empresa només podrà ser adjudicatària d'un dels tres, encara que els guanyi tots tres,

només podrà ser adjudicatària d'un dels tres. Què aconseguim amb açò? Evitam, per tant, que una sola empresa es quedi tots els lots i donam més possibilitats que les empreses d'aquí puguin ser adjudicatàries d'un d'aquests lots.

És cert, hi ha 19 concessions a dia d'avui, però hi ha 8 empreses, 8 empreses que gestionen aquestes 19 concessions. Per tant, en certa manera açò ja va per la via d'aquesta concentració.

D'aquestes 8 empreses n'hi ha 5 que ja ens han mostrat l'interès per presentar-se per poder concórrer a aquestes licitacions i, a més a més, ens costa que moltes d'aquestes han treballat en UTE per fer possible presentar una molt bona oferta. Què és l'important? Açò és el lliure mercat, perquè no ho podem evitar, Sr. Melià, hem fixat aquestes condicions que cada un només en pugui guanyar una de les tantes, per poder afavorir al màxim precisament la diversificació de les empreses guanyadores. Ara, a partir d'aquí l'important és que cada un faci la millor oferta.

I tenim capacitat, les nostres empreses tenen capacitat de fer les millors ofertes, de poder competir com ningú. I si és així, estic convençut també que seran adjudicatàries d'alguns d'aquests lots.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Melià li queden 38 segons. Té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies. Fins i tot seguint el seu fil argumental, resultarà que passarem de 8 a 3, això és el que passarà, que es reduiran les empreses de les Illes Balears que fan aquesta contractació. I vostès estan fent un contracte que afavorirà els grans operadors, ho vulguin dir o no ho vulguin dir.

I vostès tenen possibilitats, perquè no és una qüestió de lliure mercat, les directives europees, l'acord parlamentari diu que vostès podrien fer més lots i el que haurien de fer és fer més lots per donar possibilitats a les empreses de les Illes Balears a participar en aquesta contractació. Quan vostès restringeixen els lots, per molt que ens ho vulgui maquillar, el que fan és afavorir els grans operadors. I amb això, com pot suposar, el Grup Parlamentari El Pi no hi pot estar en absolut d'acord.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Sr. Conseller li queden 43 segons. Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

La qualitat del servei també és molt important, fem tot açò per millorar el servei dels ciutadans, perquè les línies de transport públic d'aquesta illa de Mallorca donin millor servei als ciutadans. I per açò incrementarem un 50% els quilòmetres, incrementarem un 50% les freqüències, crearem moltes més línies, hi haurà més amplitud horària, itineraris més directes, millors connexions, cream nous *hubs*. No tindrà res a veure, fem una passa important molt grossa i no podem agafar de referència el que teníem fins ara, perquè era obsolet i donava mal servei. Per tant, no agafem el que tenim, mirem cap endavant i posem açò sí, condicions per fer possible la diversificació perquè les empreses que són 3 lots, on a una UTE hi pot haver més d'una empresa que hi treballi.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 3430/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a canvi climàtic.

Passam a la setena pregunta, la RGE núm. 3430/18, relativa a canvi climàtic, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Bon dia, president, bon dia diputats, diputades, membres de la cambra. Bé, llegint el projecte de llei de canvi climàtic, hem vist que no hi ha figures impositives que puguin penalitzar el consum desmesurat d'energia, la contaminació i altres qüestions que contribueixen al canvi climàtic que aquesta llei pretén combatre.

Entenem que la intenció del Govern és generar un ampli consens social i polític pel qual aquesta llei sigui perdurable en el temps i un compromís ineludible que ningú pugui pensar en derogar. Malgrat això, pensam que és una de les eines més efectives per combatre el canvi climàtic, no són només els incentius per dur a terme uns canvis que haurem de fer vulguem o no, basats en els Acords de París i en les directives europees, sinó també la penalització d'activitats i accions que puguin no anar en la línia del que necessitam, fonamentalment perquè la situació és d'extrema urgència.

Per això li demanem, Sr. Conseller, si considera que la fiscalitat verda és una bona eina per lluitar contra el canvi climàtic.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. La fiscalitat verda *per se* no és bona ni dolenta per lluitar contra el canvi climàtic, depèn de l'ús que en vulguis fer, i li posaré dos exemples: l'impost al sol és una mala praxis del que suposa utilitzar, en aquest cas els recursos naturals, per posar-hi un impost i per anar a la contra. En canvi, l'impost de turisme sostenible és una bona aposta del que suposa capacitat de recursos per fer possible, precisament, la consecució d'objectius que en aquest cas persegüim. Tinguem clara aquesta idea.

La segona, què fa la llei de canvi climàtic? El que fa és no vaper la via impositiva perquè el que persegueix és aconseguir via fites i calendaris, la consecució de cada un d'aquests objectius, cosa que no ha fet ningú altre, perquè si tu contamines i tens doblers i pot seguir pagant, d'acord, incrementaràs la caixa de recursos públics, però no aconseguiràs l'objectiu final, que és reduir emissions. I aquesta llei ha agafat una altra via, jo crec que molt més encertada i per açò tan ben valorada i és que posa calendaris que fixen obligacions d'anar retirant els combustibles més contaminants, i açò garantirà precisament per si mateix el fet d'aconseguir els objectius de París.

Aquest és un dels grans encerts d'aquesta llei de canvi climàtic, explicada i treballada amb vostès, i que jo crec que sobretot és el que hem de ser capaços de posar en valor. Persegüim combatre el canvi climàtic, aconseguim fites perquè sigui possible. No cercam recaptacions per vies indirectes.

Moltes gràcies, Sra. Maicas.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Maicas té 1 minut i 24 segons. Té la paraula.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. Conseller. Realment no m'ha respost la pregunta, o sí que m'ha respost la pregunta, però s'evidencia que per a vostè no és una bona eina o no considera aquesta eina per incorporar a aquesta llei.

Li diré més, encara que ja hi ha comunitats autònomes que van establir gradualment diversos impostos de caràcter ambiental, cal recordar que els primers dies de febrer es va fer públic un nou suspens de la Comissió Europea a Espanya, Brussel·les censura el nostre país, i no és la primera vegada, per no seguir les seves recomanacions en matèria de tributs mediambientals i mantenir la seva laxa política fiscal verda. La recaptació amb prou feines arriba a l'1,85% del PIB, enfront

del 2,46% que suposen de mitjana a la Unió Europea, i que no desincentiva amb majors gravàmens les activitats empresarials, fabrils, socials més contaminants.

Des del principi de legislatura, tant nosaltres com MÉS, ens hem mostrat a favor de l'impost verd. Nosaltres considerem que en qüestions mediambientals, com passa a la resta d'imposts, hauria de ser progressiu.

Si les Illes hem de ser un model per a la resta del món la transició energètica i les polítiques contra el canvi climàtic han de ser consensuades; per això considerem que hi ha d'haver consens amb la idea que qui més gasta...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Maicas, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

...més paga. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula el Sr. Conseller; li queden 58 segons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. No seré jo qui defensi la política ambiental del Govern d'Espanya, Sra. Maicas, perquè l'he combatuda i l'he criticada moltíssim. Sí que faig aquesta reflexió d'un impost verd sobre accions que tenen data de caducitat, data de caducitat per llei, perquè si el posam sobre el diesel i el 2025 ja no deixam que n'entrin, o el posam damunt la benzina i el 2035 ja no deixam..., hem estat més clars, més contundents que moltes d'aquestes regions que s'han limitat només a posar un impost, però mentrestant permeten que puguin circular sense cap problema. Nosaltres hem fet una passa més enllà, i açò és la gran fortalesa d'aquesta llei que crec que hem de saber reconèixer entre tots.

Per tant els objectius, els objectius de combatre el canvi climàtic, estan perfectament assolits amb aquesta llei que ara ha començat la seva tramitació, que de ben segur que tindrem espais per poder-la acabar de consensuar, però crec que ningú no els posa en qüestió, i açò és el gran valor que té i jo els deman que evidentment se sumin a aquest plantejament.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Bé, torn a reiterar que disculpin que no funcionin els panells, ho estan intentant solucionar. Us continuaré cantant els temps.

I.8) Pregunta RGE núm. 3435/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nous tributs ambientals.

Passam a la vuitena pregunta, la RGE núm. 3435/18, relativa a nous tributs ambientals, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Dia 19 d'abril de 2016, -ja fa quasi dos anys- aquest parlament va aprovar una proposició no de llei en què s'instava el Govern a fer un estudi sobre la implantació de nous tributs ambientals sobre les activitats que generen impactes negatius en el medi ambient. Després de dos anys ens agradaria saber si s'ha fet aquest estudi, si en podem tenir una còpia i quines són les seves conclusions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la Sra. Consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Com ja ha explicat el conseller Marc Pons la via fiscal no és l'única per combatre els efectes negatius que es puguin fer sobre el medi ambient; no és l'única ni és suficient, i el que s'ha de fer són polítiques valentes, com ja està demostrant aquest govern amb la Llei de canvi climàtic o amb altres polítiques que puguin fer des de la Conselleria de Medi Ambient.

En relació amb aquest estudi, aquest estudi ja està fet, o hi ha anàlisis fetes, hi ha valoracions fetes, i quan vulguin estan a la seva disposició. Però jo el que vull posar en valor és, per exemple, l'impost sobre estades turístiques, l'ITS, que es destina el seu fons, precisament, una part important, a l'objectiu de preservar el medi ambient.

Però a més a més li vull facilitar una dada en relació amb aquest debat que avui s'està produint en aquesta cambra: dins el comitè tècnic permanent del Consell de Política Fiscal i Financera, que està abordant d'alguna manera la reforma del sistema de finançament, s'ha constituït un grup de treball precisament perquè l'Estat, el Sr. Montoro, vol impulsar una llei marc per regular d'alguna forma els criteris generals en tributació mediambiental a rel de les recomanacions de la Unió Europea, i sobretot per reduir els litigis que es produeixen quan una comunitat autònoma crea un tribut mediambiental i l'Estat o el Constitucional el recorre. Per tant es tracta de crear també una llei marc que doni garanties a les comunitats autònomes en aquest sentit. I en aquest sentit també estam fent feina en aquest grup de treball.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Camps, li queden 2 minuts i 6 segons. Té la paraula.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, li demanarem còpia d'aquest estudi, perquè de fet no tenim notícies que hi hagi aquest estudi i per tant ja sap que li farem aquesta petició de documentació d'aquest estudi.

En qualsevol cas, si volguessin implantar un nou impost verd o mediambientalment ecològic, evidentment el primer que s'hauria de posar un impost seria el mateix govern, quan ara fa poc s'ha conegut un estudi on sembla ser que la causa principal que la posidònia desaparegui és per culpa dels vessaments fecals de les depuradores de les quals vostès són responsables. En qualsevol cas, Sra. Consellera, li he de dir que nosaltres vam votar en contra que es fes aquest estudi, i per tant, tranquil·la, pot estat tranquil·la en aquest aspecte.

El que sí m'agradaria ressaltar és que nosaltres sempre hem defensat que no s'apugin impostos; fins i tot nosaltres hem defensat aquí que s'abaixin impostos, i en aquests moments pensar en nous impostos o en una fiscalitat verda ens sembla un autèntic absurd. Vostè l'altre dia ens va presentar els comptes de l'any 2017; vostè va dir que enguany s'amortitzarien 180 milions més de deute; va dir que teníem un superàvit -que després el ministeri el va rectificar- de 144 milions d'euros; vostè va gastar per davall del que marca la regla de despesa...; i amb tot açò vostè ens pot dir que no hi ha marge per davallar impostos? Vostè, podent gastar no ha gastat; podent dedicar recursos a educació no ho ha fet; podent dedicar recursos a sanitat no ho ha fet. Sra. Consellera, no ens digui que li falten recursos, no ens digui que no hi ha marge per davallar impostos. La realitat és aquesta, l'any 2017 vostè haurà tingut superàvit, vostè podrà amortitzar més deute que mai, i vostè haurà gastat per davall del que marca aquesta restrictiva i ofegadora regla de despesa que vostè sempre diu.

Per tant, Sra. Consellera, és el moment...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...el moment de davallar impostos...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...ara té marge, ara (...)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Sra. Consellera, li queda 1 minut i 18 segons. Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Camps, veig que a vostè el medi ambient li preocupa poc; vostè va al seu discurs d'abaixada d'imposts, un discurs demagògic, com fa cada vegada que té ocasió d'això. Jo li diré una cosa: cada vegada que el Partit Popular anuncia abaixada d'imposts poden passar dues coses, o que els apugi a tothom de forma indiscriminada, o que hi hagi retallades socials; això és el que ha passat cada vegada que el Partit Popular ha anomenat l'abaixada d'imposts.

(Alguns aplaudiments)

La política fiscal que defensa aquest govern és per redistribuir riquesa i és un tema de justícia social perquè la societat avanci i progressi de forma igualitària.

La regla de despesa. Vostè sí que ha de fer un màster en la regla de la despesa, però l'ha de fer ben fet i així com toca, perquè encara no ho ha entès. Si abaixam impostos o si vostès abaixen impostos baixaria la despesa, i per tant això es convertiria en retallades socials...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Faci el curs o faci el màster que pertoqui, Sr. Camps, perquè vostè encara no ho ha entès.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Jo el que li he de dir és que vostès fan demagògia en aquest tema i que en tot cas al que ara hauria de donar suport el Partit Popular és que aquest superàvit que s'ha produït a Balears fruit de les regles fiscals del Sr. Montoro es pugui reinvertir, i per tant a Llei de pressuposts generals de l'Estat facin una esmena perquè aquest superàvit es pugui reinvertir de forma suficient, així com toca, a les Illes Balears.

Li diré més: la política fiscal no és només el que vostè diu, abaixada d'imposts, també li recordaré les deduccions fiscals que ha aprovat aquest govern aquesta legislatura, quinze deduccions fiscals que hem treballat, ampliat, millorat o posades noves. La passada legislatura el Partit Popular en va fer...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

...les va reduir i les va deixar en sis.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Això...

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 3438/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a zonificació escolar de cara al proper curs.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 3438/18, relativa a zonificació escolar de cara al proper curs, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Conseller d'Educació. La zonificació establerta per demanar plaça a les escoles de Palma ha estat objecte de modificacions aquesta legislatura; hi havia tres zones escolars i vostès al principi les varen dividir en cinc. Ara presenten una divisió major: vuit zones escolars, amb la divisió de la zona A en tres i de la zona B en dues. Casualment les zones A i B són les que inclouen la major part de la concertada: tota la zona de Son Rapinya, amb més demanda familiar, i ara queden dividides sense criteri, perquè per exemple hi ha escoles com Montision o La Puríssima que estan aferrats i queden separats.

També hi havia punts per zona limítrofa, i vostès els han eliminat per no permetre un canvi a una zona de veïnat. Això suposa que es fan zones més petites, que es limita la llibertat dels pares, que només poden triar en un barri reduït on viuen o tenen la feina, quan allò lògic seria anar al revés, anar cap a una zona única, com fan altres ciutats com Múrcia o Madrid, que funcionen perfectament i donen la possibilitat de triar el centre que més agradi i després, en funció dels punts que es tinguin, poder optar o no: punts antic alumnes, nombre de germans, malalties, rendes, etc.

Al Partit Popular no entenem aquesta zonificació si no és per reduir la llibertat de les famílies, i volíem saber quines són les raons d'aquesta divisió innecessària.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Riera, és evident que una de les qüestions, criteris bàsics de la Conselleria d'Educació per fer tot el tema d'escolarització, es basa en tres elements claus: primer de tot, possibilitar que hi hagi les places adequades i en condicions perquè els pares puguin triar; segon, possibilitar que les famílies puguin elegir; i, tercer, possibilitar una escolarització equilibrada. Les dades que tenim del curs passat diuen clarament que el 90% de les famílies trien el centre que realment volen.

Nosaltres hem fet un increment de zonificació. Ha d'entendre que la zonificació no són murs de Berlín ni murs Trump, són realment murs que realment possibiliten que tothom pugui triar el centre que vulgui, i les dades ens donen la raó, sí, Sra. Riera. I més li diré: en aquests moments l'escolarització equilibrada també va una mica en aquest sentit, i la LOMCE, que en aquest sentit fa referència i es basa en la LOE, diu que l'escolarització..., a l'article 84 diu clarament que l'escolarització s'ha de fer amb criteris d'equilibri en l'escolarització de nins NESE, i aquesta és la nostra política, per tant donar places, possibilitar el dret dels pares a elegir, com s'està fent, i possibilitar una escolarització equilibrada.

I més li diré: tot el procés de zonificació que estam fent ara a Palma i a altres municipis s'ha fet de forma adequada i acordada amb els consells escolars i..., sí, Sra. Riera, amb el Consell Escolar de Palma i amb el Consell Escolar de Mallorca. Segurament vostès no saben què són els consells escolars, evidentment, però sí que ho hem fet amb municipis i d'acord amb aquests consells escolars, i això sí que ho hem fet sempre de forma dialogada. Nosaltres dialogam; vostès ja sabem que no és la seva història.

Moltes gràcies.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Riera, li queda 1 minut i 18 segons. Té la paraula.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, no sé si vostè sap el que és un consell escolar; el que no sap, per descomptat, és què és l'educació, això està claríssim.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Conseller, ningú no els ha demanat aquesta zonificació escolar, ni els pares, ni els sindicats ni els centres; que l'hagi

presentada no vol dir que l'hagi consensuada, ho han donat per fet directament per decret i sense valorar variables familiars.

No ens parli d'equilibri. Per què no ha fet cap estudi d'evolució de naixements per districtes?, no l'ha fet, no!; seria allò lògic per veure les necessitats reals. Li demanarem l'estudi. Què passa si una família té un fill a un centre i queda fora de la seva zona? Què passa si tenen fills nous aquesta parella o aquesta família i després queden fora de la seva zona?, no podran anar els germans a la mateixa escolar, i com que també han llevat les zones limítrofes tampoc no podran anar a una escola de veïnat. Ara no es podran moure i vostès el que faran serà crear guetos per barriades o faran que la gent faci falsos empadronaments o empadronaments massius per poder triar l'escolar dins aquestes zones petites que vostès han creat. Això no és ni possibilitat ni és donar equilibri, això és prohibir.

Sr. Conseller, rectifiqui; equilibri no és prohibició, equilibri és deixar de perjudicar les famílies amb la reducció de la seva zona escolar, equilibri és deixar d'imposar el centre on han d'anar els nostres fills i deixar de crear guetos per barriades. El Partit Popular, Sr. Conseller, amb una mica més d'educació que vostè, li exigim que torni a una zonificació ampla i que respecti la possibilitat de triar un centre i un projecte educatiu amb llibertat.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT

Gràcies, Sra. Riera. Sr. Conseller, li queden 52 segons. Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Riera, faré un màster d'educació, però seriós, i vostès varen fer màsters d'educació de quatre anys i així els van anar. En qualsevol cas la LOMCE diu clarament, basada en la LOE, que el criteri de proximitat és un criteri clar d'escolarització, criteris de proximitat, i això és evident.

Més li diré: la FAPA de Mallorca ha fet un comunicat a favor d'aquest procés; el Consell Escolar de Palma, també, i el Consell Escolar de Mallorca, també. Vostè parla de Madrid; vostè sap que Madrid és la comunitat autònoma que més segrega -sí, senyora- més segrega?; un estudi fet de forma seriosa ho demostra, és la darrera comunitat espanyola que més segrega. Nosaltres estam darrere Finlàndia, en no-segregació. I més li diré: sap per què segreguen més?, perquè tenen un districte únic, han donat suport a l'escola concertada en contra de la pública, han marginat l'escola pública, han fet centres bilingües realment en unes condicions no adequades, i ha estat la comunitat autònoma que més segrega. El districte únic no és positiu, Sra. Riera...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

...no és positiu, i això li ho puc assegurar. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(Se sent el Sr. Camps i Casanovas que diu: "Compara les notes entre uns i els altres")

L10) Pregunta RGE núm. 3436/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Decret de garantia de demora.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la desena pregunta, la RGE núm. 3436/18, relativa a Decret de garantia de demora, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, pel que es veu una resolució de la seva conselleria, amb la connivència del Consell Insular d'Eivissa, elimina l'activitat hospitalària de l'Hospital residència assistida de Cas Serres i per tant, en base a això, li deman que retiri i revisi aquesta normativa, perquè vostè així ho va fer amb el Decret de garantia de demora, vostè va dir que posaria en marxa del Decret de garantia de demora el 2017, i ha rectificat i ara el posarà en marxa el 2018, que encara no l'ha posat en marxa.

En aquest sentit li he de dir que sempre ha mantingut que estava esperant complir l'objectiu d'una reducció significativa de les llistes d'espera per presentar-lo, reducció que arribaria donada la gran inversió econòmica en milions d'euros que estaven dedicant a l'activitat extraordinària o peonades, però ara ha obert un procés de consulta prèvia per conèixer l'opinió dels ciutadans abans de la redacció del text; vol dir això que ja ha aconseguit la reducció de les llistes d'espera quirúrgica per sota dels 180 dies?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. Li contestaré la pregunta que va formular per escrit, i és si pensàvem publicar o posar en marxa

el Decret de garantia de demora. Vostè mateix ha dit que ens hi vàrem comprometre, que és un compromís de legislatura, que així ho va manifestar la presidenta del Govern, i així ho he manifestat jo en diverses ocasions, també.

Crec que no és el moment de parlar d'altres temes. És molt important parlar del Decret de garantia de demora, perquè és un dret que no s'havia d'haver llevat mai als ciutadans d'aquesta illa. Recorda vostè qui el va derogar, Sr. Serra?; el va derogar el Partit Popular l'any 2012, el Decret de garantia de demora, i ara ens demanen celeritat?; això és que...

(Remor de veus)

Ens demanen celeritat per posar un decret en marxa que vostès mateixos varen derogar, un decret que valleva drets als ciutadans de les Illes Balears. I sí, els sabrà greu o no, jo crec que haurien d'estar contents que el puguem aprovar amb unes demores molt millors de les que hi havia el 2015, 30 dies manco per una consulta... per una intervenció quirúrgica, i 50 dies manco de mitjana per una consulta amb l'especialista a l'hospital.

Per tant l'aprovem, ho farem, és un compromís de legislatura, i així ho hem anunciat sempre. Gràcies, president.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Serra, li queda 1 minut i 28 segons. Té la paraula.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, vostè ha incrementat personal, no fa falta que ens ho repeteixi un dia rere l'altre; també els sous per a peonades, no fa falta que jo li ho repeteixi també. Però resulta que la reducció de la llista d'espera quirúrgica no és proporcional a la inversió, és a dir, la gestió li falla a pesar dels sous de què disposa i els objectius que es varen marcar vostès mateixos no es compleixen.

Un exemple el tenim en l'anàlisi d'algunes dades de les llistes d'espera de l'Hospital Son Espases, per exemple; la llista d'espera quirúrgica total és un 2,8% major el 2017 que el 2014, per tant major que 2016; la llista d'espera quirúrgica del darrer quadrimestre de 2017 ha augmentat; la llista d'espera quirúrgica superior als sis mesos està lluny de l'objectiu d'arribar a aquest temps d'espera; les intervencions quirúrgiques programades per al 2017 han disminuït un 1,4% respecte de 2014 a pesar de la seva activitat extraordinària; però també ha disminuït l'activitat quirúrgica un 2,3% respecte de 2016. Mentre vostè parla del personal que ha contractat amb els 1.300 milions més de pressupost d'aquest govern, hi ha milers de pacients que encara esperen una intervenció quirúrgica.

Sra. Consellera, una vegada més es demostra que la gestió li falla, li ho repetesc; per això pregunto: què espera a prendre mesures?, segur que la proximitat de les eleccions, no, (...) no ho sembli. I, Sra. Consellera, posi en marxa el Decret de garantia de demora perquè vostè va dir que el posaria el 2017 i ara ens diu que no el posarà ni el 2018. I, per favor, retiri la resolució que elimina l'activitat hospitalària a l'Hospital residència...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Serra...

EL SR. SERRA I FERRER:

...assistida de Cas Serres o bé parli clar als treballadors...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Serra, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

Gràcies, Sr. Serra. Sra. Consellera, li queda 1 minut i 19 segons. Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, és que crec que està un poc confús, Sr. Serra. El decret està seguint el procediment d'elaboració normativa; va estar en exposició pública 22 dies, del 15 de febrer al 8 de març; això és una obligació que feim com a transparència; ha rebut 72 visites, cap aportació telemàtica. El nou decret segueix el camí habitual. Ara estam elaborant les memòries d'impacte normatiu i econòmic, i després ha de passar pel Consell Econòmic i Social i a continuació pel Consell Consultiu, abans d'anar al Consell de Govern, i aquest és el camí que s'ha de fer.

Però se n'adona de la feina que estam fent?; si vostès no haguessin derogat aquest decret, que estigués en marxa, no s'hauria de fer tota aquesta feina; és que ho estam refent tot en salut, Sr. Serra, tot ho estam refent, i a més amb un pressupost de 70 milions més l'any passat i 40 i busques enguany, sí, però miri la quantitat d'avanços que hem fet amb aquests milions més, no amb les quantitats de què vostè parla, que no sé d'on les treu.

Jo li ho puc resumir una vegada més: ens importen les persones, ens importen les llistes d'espera, continuarem fent feina, sabem que no estam en el lloc ideal on voldríem estar, però continuarem fent feina perquè el que volem aconseguir és una salut universal, equitativa, gratuïta en aquesta comunitat autònoma, i per a tots els ciutadans.

Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

Bé, abans de la interpel·lació farem un petit recés de cinc minutets per reiniciar el sistema, a veure si ens arriba a funcionar.

I.11) Pregunta RGE núm. 3440/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a les iniciatives legislatives del Govern.

Passam a l'onzena pregunta, la RGE núm. 3440/18, relativa a les iniciatives legislatives del Govern, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. La pasada semana la prensa titulaba: "Cerca de veinte leyes pueden verse afectadas por la reforma exprés del *pacte*". Inicialmente el Govern negaba esta reforma de forma reiterada y finalmente lo ha reconocido, errores importantes, graves incoherencias, y así manifestaba la prensa que lo había detectado la Abogacía de la comunidad autónoma y la Abogacía del Estado. Normas tan importantes que afectan directamente a los ciudadanos como la de urbanismo o la de turismo volverán a ser modificadas para corregir estos graves errores.

Visto esto, ¿considera el Govern que las iniciativas legislativas de la presente legislatura se han ajustado al marco legal establecido en nuestro ordenamiento jurídico?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la Sra. Consellera Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Lafuente. En primer lloc, li demanaria una mica de rigor en les seves valoracions, jo entenc que vostè faci referència a reculls de premsa quan encara no s'havien publicat o presentat les esmenes per part dels diferents grups parlamentaris, però una vegada ja presentades les esmenes, que va ser aquest divendres passat, crec que seria més rigorós haver-se-les mirat abans, i li reiter, sí, el Govern sempre presenta totes les seves iniciatives legislatives conforme a dret.

Per cert, de tot això que parlam ara, amb puritat i des d'un punt de vista jurídic i legal, no hi ha cap iniciativa legislativa del Govern, perquè, com vostè sap, ens referim a una proposició de llei del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, que va presentar en el mes de setembre de l'any passat i, arran

d'aquesta proposició de llei, els diferents grups parlamentaris, per cert, entre els quals el seu, el Grup Parlamentari Popular, ha presentat tota una sèrie d'esmenes a aquesta proposició de llei que seran debatudes aquí amb absoluta normalitat, que per a això serveix el Parlament.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Lafuente, li queda 1 minut i 51 segons. Té la paraula.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Yo también le pediría un poco de rigor y que se mirase las enmiendas, el Grupo Parlamentario Popular únicamente ha presentado una enmienda de modificación de una ley, y no varias como usted dice. Y el anuncio del Govern evidentemente viene demostrado por parte de las enmiendas que presentan los grupos que dan soporte al Gobierno, pero está claro que ustedes una ley tan importante como la Ley turística, ya fue calificada por el propio conseller como ley Frankenstein, creo que casi casi se le podría llamar gobierno de leyes Frankenstein en general.

Tenían que solucionar el tema del alquiler turístico y lo que han hecho es crear el caos y la inseguridad jurídica y un gravísimo perjuicio a los ciudadanos. Tenían que solucionar el tema del urbanismo y lo que han hecho es prohibir las mejoras y las obras en los núcleos tradicionales, y han tenido que modificar con un decreto ley. No tienen tiempo ni para corregir precisamente los errores, y lo hacen por vía de enmiendas de leyes en trámite y saltándose los informes de memorias justificativas, audiencia pública y participación, un ejemplo de transparencia. Criticaban los decretos leyes y las enmiendas a las leyes en trámite y ustedes hacen lo habitual y, en vez de contestarme de forma razonada, contesta con el típico "y tú más".

Modifican la Ley farmacéutica, la de cámaras de comercio, la de transporte, la de función pública y la de transporte con estas enmiendas, además de haber tenido el honor de haber sido declarado por el Tribunal Constitucional varios artículos de la Ley de evaluación ambiental como nulos. Ustedes confirman el dicho de que "ni la velocidad ni el volumen son sinónimos de la calidad y el pluralismo", y este gobierno, desgraciadamente, no sé si ha hecho un máster o no, pero parece que ha hecho un máster en prohibir, en sancionar, en perseguir, pero encima los han suspendido.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la Sra. Consellera. Li queda 1 minut i 32 segons.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Lafuente. No sé com no li cau la cara de vergonya de venir aquí a parlar avui de màsters des d'un punt de vista polític.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Però en fi, passem...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

... passem al que ens pertoca en aquesta pregunta. Sr. Lafuente, vostè no ha presentat una esmena, vostè n'ha presentat tres - ara sí que ja em deixa més preocupada- que afecta una llei, vostè n'ha presentat tres, una, dues i tres, per tant, és clar, així no m'estranya que em digui que modificam vint lleis. Tot això no és cert, Sr. Lafuente, les esmenes que han presentat els grups parlamentaris que donen suport a aquest govern afecten vuit lleis i es refereixen a una proposició de llei de MÉS per Menorca, que fa referència a una llei que varen aprovar vostès la passada legislatura a l'efecte de fer un text refós de cadascuna d'aquestes lleis i els grups parlamentaris, amb el dret que els pertoca, presenten les diferents esmenes.

Per cert, Sr. Lafuente, ja em dirà del contingut d'aquestes esmenes amb què no està d'acord. Sap per què els grups que donen suport al Govern han de presentar esmenes? Per arreglar, per exemple, el tema de la carrera professional que el Govern del Sr. Mariano Rajoy vol impedir als funcionaris d'aquesta comunitat poder cobrar.

(Alguns aplaudiments)

Es presenten esmenes per arreglar que els docents interins en època estival, els mesos d'estiu, puguin cobrar ja que el Govern al qual vostè va pertànyer la passada legislatura també els va llevar aquest dret. Però tot això es podrà veure en el tràmit parlamentari.

I, Sr. Lafuente, que vostè parli d'incorreccions legislatives quan en la passada legislatura varen tenir l'atreviment jurídic de presentar...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

... un decret llei a les dues hores de tenir una sentència condemnatòria...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

... contra el TIL...

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 3455/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures respecte del cap del Servei Assistencial de la Gerència del Servei d'Urgències 061.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la dotzena pregunta, RGE núm. 3455/18, relativa a mesures respecte del cap del Servei Assistencial de la Gerència del Servei d'Urgències 061, que formula la diputada Sra. Maria Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Presidenta, el passat 27 de març, el diputat Sr. Serra va fer una pregunta a la consellera relativa al tema que tractam, en aquella sessió, a més que no varem aclarir la posició de la consellera, ja es varen especificar els insults i amenaces que varen rebre el president i altres membres del comitè d'empresa i del sindicat FS-TES, per la qual cosa jo avui no els repetiré. Com sap s'ha presentat una demanda contra el cap del Servei Assistencial de la Gerència del Servei d'Urgències 061, persona que va emetre els insults, calumnies, etc., contra el director gerent de la Gerència del Servei d'Urgència 061 i contra el director general del Servei de Salut de les Illes Balears, a la demanda s'especifica que els insults, calumnies i altres es varen emetre amb publicitat. Així mateix, diu que tot es va produir després de la roda de premsa del president del comitè d'empresa.

També podem veure, com explica, que es varen haver d'enviar una sèrie d'escrius per burofax, atès que l'ib-salut no els va voler admetre al registre públic, cosa que no m'estranya atès el tracte que rep aquesta diputada quan demana documentació a l'ib-salut.

De tot l'esmentat es dedueix que no hi ha cap respecte a la funció sindical ni a la llibertat d'expressió, drets essencials a la ideologia d'esquerres; o pot ser ja no són drets i no són essencials o vostès ja no són d'esquerres?

Li prec que contesti la pregunta i no se'n vagi per les branques, a veure si d'una vegada podem saber quina és la seva posició. Pensa el Govern adoptar mesures respecte del cap del Servei Assistencial de la Gerència del Servei d'Urgències 061, adscrit a l'ib-salut, pels qualificatius vessats cap al

representant sindical dels treballadors dins el procés de subrogació del GESAIB? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern, Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Huertas, per fer una pregunta que em permetrà parlar sobre la millora dels serveis públics a la sanitat, que crec que són molt importants. Primer li he de repetir, una vegada més, que aquest govern és un govern que té clar, molt clar, i ho practica des del principi, la defensa dels treballadors i treballadores d'aquesta comunitat autònoma, dels treballadors públics i dels treballadors de l'empresa privada, i, per tant, la nostra forma de fer política és l'exercici del diàleg, del pacte i de l'acord, i mai no ens sentirà una paraula en contra de cap representant, de cap treballador, ni públic ni privat, en aquesta comunitat autònoma.

Pel que fa referència al conflicte que vostè explica, ja va ser contestat per part de la consellera de Salut, Patricia Gómez, en el plenari d'aquest parlament, arran precisament d'una pregunta d'un diputat del Partit Popular, i aquesta pregunta, li deia, Sra. Huertas, perquè vostè en una altra ocasió em va demanar sobre la necessitat de desprivatitzar la sanitat, així ho plantejava vostè, ens permet explicar que els treballadors i treballadores del 061 fa molts d'anys que demanden que aquest servei sigui públic, i ara, a partir de dia 1 d'abril, l'empresa pública que va crear aquest govern, sí, d'esquerres, Sra. Huertas, ha pogut fer possible aquesta demanda històrica per tal que els treballadors i treballadores del 061, que històricament han estat molt preocupats per si cobraven el seu sou o no, perquè hem tengut una situació històrica complicada, ara ja pertanyen a una empresa pública i amb una millora del servei públic de l'assistència sanitària en cas d'emergències als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

És una magnífica notícia que crec que també l'hauria d'alegrar. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Huertas, li queden 28 segons. Té la paraula.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president. Com era de suposar no m'ha contestat la pregunta, però si vol parlarem de la subrogació, subrogació que li reportarà una quantitat de demandes perquè no han respectat les condicions de treball, subrogació que ha comprat vostè unes ambulàncies on cap dels conductors no tenen el carnet, subrogació que ha produït ja una multa de 2.000 euros

perquè la Guàrdia Civil demana el CAP, i, si no ho creu, aquí té la multa, Sra. Presidenta.

M'agradaria saber, qui pagarà totes aquestes despeses, les demandes de les multes, etc.? Com sempre, els ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Sra. Presidenta, té un minut i 6 segons. Té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. A veure, ara sí que ja em deixa despistada amb el contingut ideològic del que vostè planteja, crec que és una gran millora el fet d'haver creat una empresa pública, que aquests treballadors, els 302 treballadors, passin a ser membres d'una empresa pública i, per tant, garantir els seus drets laborals. I no faci demagògia ni menteixi sobre una qüestió que s'ha fet des del rigor i des del treball i el diàleg continu amb els treballadors i treballadores.

I jo hi he anat i he pogut parlar amb ells, Sra. Huertas, i sé de l'alegria de molts de treballadors que passaven pena per cobrar el seu sou i que ara pertanyen a una empresa pública i n'estan orgullosos, i faran un servei públic de primer nivell a les Illes Balears, que és el d'emergències, de salvar vides, i no només en bones condicions laborals, que ara tendran gràcies a un govern que ha permès la creació d'una empresa pública, sinó que alhora els 60 vehicles tenen una tecnologia puntera, la millor d'Europa, per salvar les vides de les persones que tenen una emergència.

Per tant, milloram l'assistència sanitària, milloram l'emergència i milloram les condicions laborals dels treballadors i treballadores. No sé on es troba vostè, nosaltres estam devora els usuaris de la sanitat pública i els treballadors i treballadores de la sanitat pública.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sra. Presidenta.

L13) Pregunta RGE núm. 3267/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a pressuposts de l'Estat a les Illes.

Passam a la tretzena pregunta, RGE núm. 3267/18, relativa a pressuposts de l'Estat a les Illes, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, sé que és una pregunta un poc retòrica, però crec que en aquesta cambra n'hem de parlar, n'hem de parlar un poc de quin és el tractament que fa el pressupost general de l'Estat any rere any cap a les Illes Balears, un pressuposts que cal dir que haurien d'estar aprovats ja fa tota una sèrie de mesos i un pressuposts que de qualque manera els ciutadans de les Illes Balears havien d'haver estat, de qualque manera, tenguts en compte i en canvi són tractats com a persones alienes, *ajenas*, a l'Estat.

Davant d'aquesta qüestió un any més vostè sap que hem quedat a la cua de les inversions de l'Estat, els tercers dels darrers, i ara aquests pròxims dies ja... no du el 75% del descompte dels vols entre Illes i la península, no du els 120 milions en carreteres, i ara aquests dies he tengut un pensament d'aquests de dir i ara aquests dies vendrà el Sr. Rajoy i serà com en Gollum, d'*El Señor de los Anillos*, i amb *su tesoro, mi tesoro*, amollarà el 75%, pum!, l'amollarà.

Davant d'aquesta situació, m'agradaria que em digués: creu la presidenta que el projecte de pressuposts de l'Estat satisfà les necessitats dels ciutadans de les Illes Balears?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARNS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font. La resposta és molt contundent, no, no satisfà les necessitats que tenen els ciutadans de les Illes Balears i no torna a ser just amb el tracte que es fa des del Govern del Partit Popular a aquesta comunitat autònoma.

Hem de recordar, com vostè feia, que, a més, són uns pressuposts que incompleixen la Constitució Espanyola, aquells que normalment s'envolten de la Constitució Espanyola l'han incomplerta perquè és molt clara dient que al setembre s'ha de presentar un projecte de pressupost per part del Consell de Ministres i s'ha de tramitar en el Congrés de Diputats, i anam amb molt de retard i anam amb moltes mancances.

Certament, com vostè explicava, tornam quedar a la cua d'inversions respecte de les altres comunitats autònomes, Balears passa d'una inversió de 132 euros que tenia el 2017 a una inversió de 149 el 2018, és una petita pujada, sí, però el conjunt de les comunitats autònomes la inversió mitjana per habitant puja de 185,5 euros a 218,10, per tant, de la mitjana 218 el que rep Balears 149. Per tant, és evident que es tracta amb injustícia, una vegada més per part del Partit Popular, que és qui ha presentat aquest projecte de pressupost, es tracta amb injustícia els ciutadans d'aquestes illes. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Font, li queda 1 minut i 20 segons. Té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Moltes gràcies. Miri, Sra. Presidenta, estam d'acord amb aquesta qüestió. Són uns pressuposts aquests pactats amb Ciutadans, eh!, Sr. Pericay, vostè té responsabilitat a Madrid perquè han pactat amb el PP aquests pressuposts...

(*Remor de veus*)

... i convé que el 1.100.000 persones de Balears sàpiguen que Ciutadans ha donat suport a aquests pressuposts, això per començar...

(*Alguns aplaudiments*)

... que l'any que ve hi ha eleccions i tothom ha de saber triar a cada un.

L'altra qüestió, Sra. Presidenta, té alguna estratègia vostè en el seu govern per arreglar aquesta situació? Què pensa fer amb el forat que li genera els 120 milions de carreteres? Com ho pensa arreglar? Quina estratègia té?

Sr. Company, Sra. Armengol, vostès dos tenen una obligació que són els interessos dels ciutadans de les Illes Balears, i a vostè, que li diu Biel en la intimitat, aprofiti. A mi em seria igual que em diguessin James...

(*Algunes rialles*)

... em seria igual, voldria que a Balears arribassin els doblers que ens pertocuen d'una vegada per totes.

I em tem, Sra. Armengol, que si no fa una estratègia bona per al tema del REB ens podem trobar en una situació semblant, que ens donen de *su tesoro* el que realment ja és nostre, per la qual cosa la volem veure enèrgica, valenta i que, per favor, d'una vegada per totes ens toca el mateix que pertoca als altres. Només volem una cosa, tenir els mateixos drets que tenen ciutadans d'altres parts d'Espanya on el Sr. Rajoy no té cap problema per posar 2.700 milions més d'euros al tren d'alta velocitat, i aquí no tenim ni per anar a Alcúdia ni a Artà ni a Ses Salines, ni electrificar, ni poder connectar Palma amb l'aeroport.

Estam tirats de la mà de Déu! Per favor, presidenta, enfadi's d'una vegada per totes!

Gràcies.

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sra. Presidenta, li queda 1 minut i 26 segons. Té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, per donar el suport a aquest govern en la defensa que farà sempre dels interessos d'aquesta comunitat autònoma i dels ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes. Efectivament, els pressuposts que ha presentat el Partit Popular són injusts, i ara començarà el temps de la negociació al Congrés... amb Ciutadans, efectivament, i ara començarà el temps de negociació política en el Congrés de Diputats i on es faran esmenes per millorar aquests pressuposts.

Li puc parlar del partit que jo represent i presentarà les esmenes per millorar el pressupost en allò que afecta les Illes Balears, estic convençuda que altres partits que tenen representació parlamentària a Madrid faran exactament el mateix. El que no sé és què faran els diputats del Partit Popular de les Illes Balears que, una vegada més, esper que no acotin el cap davant de les imposicions del Govern d'Espanya en contra dels interessos d'aquestes illes, perquè, efectivament, ens falta el 75% de descompte, ens falta el conveni de carreteres i ens falten moltes polítiques necessàries per a aquesta comunitat autònoma.

Estratègia. Avui mateix jo faig viatge oficial a Madrid per continuar amb el treball continu amb el Govern canari, perquè junts fem front, juntament amb Ceuta i Melilla, per aconseguir el 75% de descompte en els vols entre les Illes i la península. Gràcies a aquestes reivindicacions crec que ho farem fer possible, no gràcies al Partit Popular, sinó gràcies a les reivindicacions dels ciutadans que estan representats pels seus governs, que saben que és injust el tracte, per exemple, de transport respecte de la península.

Per tant, nosaltres seguirem treballant en aquesta línia de treball amb altres comunitats autònomes, de treball amb altres governs, de treball amb totes les forces polítiques per fer possible un pressupost general de l'Estat que doni justícia als ciutadans d'aquestes illes i per fer possible un règim especial que doni compensacions als desavantatges de la insularitat. Sé que a vostès els tenim devora, senyors d'El Pi, el que no sé és si Ciutadans i el Partit Popular de les Illes Balears seguiran enganyant els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.14) Pregunta RGE núm. 3429/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pressuposts generals de l'Estat.

Passam a la catorzena pregunta, RGE núm. 3429/18, relativa a pressuposts generals de l'Estat, que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. El primer de tot, donar la benvinguda de nou a la Sra. Tur i a la Sra. Vilaret també, per primera vegada, a aquesta cambra en representació del nostre poble, benvinguda.

Sra. Presidenta, continuem parlant de pressuposts, continuem parlant de pressuposts i hem de parlar amb energia perquè evidentment aquesta presentació del pressupost el que ens preocupa és trist i des de la valentia que entenem que s'exerceix, no només des del Govern sinó també des de tots els grups que ens hem d'esforçar per estrènyer el Govern de l'Estat per millorar aquest pressupost, on el Sr. Martí, la Sra. Tur, els membres del Govern, el Sr. Font, fins i tot, crec que tots ens necessitem ara mateix per intentar millorar aquest pressupost en el període que ens ve a continuació, perquè cap de nosaltres no és una persona resignada, i tots nosaltres sí que volem evidentment millorar aquest pressupost perquè és un atac directe a les necessitats bàsiques dels nostres ciutadans, no només històrica, però és que, a més, veiem el contrast que hi ha entre el pressupost que presenta aquest govern, que normalment sí que va en proporció amb l'increment del nostre producte interior brut, però tot el contrari és el que fa el Govern de l'Estat, que no arriba quant a despesa social a aquests límits del producte interior brut.

Tant de bo aquí es pogués arribar d'aquesta manera, perquè si no la Sra. Fina Santiago podria fer escoletes de 0-3 anys, així com el Sr. Martí March, les residències per a la tercera edat... aquestes són qüestions que vénen des d'allà. I li diria que la Sra. Sandra Martínez, que abans reclamava unes millores en habitatge en aquesta comunitat, també reclamés al Govern de l'Estat que pogués millorar evidentment les quantitats de les partides d'habitatge que ens vénen des de l'Estat.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per tant, Sra. Armengol, ja ha fet la valoració abans, m'agradaria ara en tot cas que comentàs si mantindrà durant el pròxim pressupost aquesta proporcionalitat que hi ha entre l'increment del nostre producte interior brut amb la millora de la despesa social, tot el contrari del que fa el Govern de l'Estat.

Moltes gràcies.

(Petita cridòria i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Recomanaria als diputats del Partit Popular que, a més d'aplaudir, fessin feina per millorar els pressupost general de l'Estat del 2018, que és molt injust amb aquesta comunitat autònoma.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I, efectivament, Sr. Jarabo, jo feia abans la valoració al Sr. Font, sobre les qüestions que afecten dels pressuposts generals de l'Estat en qüestions bàsiques d'inversió a les Illes Balears, potser el tema del transport, pot ser el tema del Conveni de Carreteres, d'altres convenis d'inversions estatutàries que han quedat aturades amb el Govern del Partit Popular a Espanya i tantes i tantes altres coses.

Però m'agradaria que també ens fixàssim en una qüestió que vostè apuntava i que em sembla molt important, mentre que els ingressos de l'Estat augmenten un 7,4%, a les comunitats autònomes només ens augmenten un 4%, quan nosaltres sostenim l'estat del benestar: educació, sanitat i serveis socials depèn exclusivament de les comunitats autònomes.

Una altra qüestió més, el tema de les pensions, que també és un tema preocupant per a la nostra comunitat autònoma, la pujada que fa el Sr. Rajoy no compensa per a res. Per començar, la pensió mitjana balear, de 864 euros al mes, ni tan sols es troba dins les que es revaloren entre l'1 i el 3%, tenint en compte que les pensions balears són les més baixes de tota Espanya. I a més, la pujada més gran s'aplica a les pensions no contributives, és del 3% i suposaria a Balears 13 euros al mes de mitjana, per a unes persones que no arriben a 450 euros. Per tant, absolutament insuficient.

I el contrari del que fa el Govern de les Illes Balears, el Govern d'Espanya no redistribueix la riquesa, aquest augment del 7,4% dels ingressos no repercuteix suficientment en la pujada a educació, sanitat i serveis socials que, per tercer any consecutiu, redueix el Govern Rajoy la pujada a serveis socials, a sanitat i a educació a tota Espanya, i això, evidentment, té efectes en els ciutadans i ciutadanes de totes les nostres comunitats autònomes. I per no acomplir ni tan sols compleixen el Pacte d'Estat contra la violència masclista, que havien de pressupostar 200 milions d'euros i només en pressuposten 80, una vergonya indecent que, en aquest moment de creixement econòmic, no es pensi en les persones i en les persones més febles.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Jarabo, li queden 44 segons. Té la paraula.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Presidenta, compartim diagnòstics i li agrairia el seu compromís que la despesa de la nostra comunitat quant a despesa social anés acompanyada de l'increment del nostre producte interior brut.

Vivim una situació totalment anòmala i és que el Sr. M. Rajoy continua com a president del Govern de l'Estat i aquí crec que tots dos haurien de... tots dos o els nostres partits haurem d'intentar revertir aquesta situació, mitjançant una moció com la que farà el Sr. Gabilondo també, una moció de la dignitat, a la comunitat de Madrid. Perquè hem de recordar que mantenir el Sr. M. Rajoy i també el Sr. Company, que accepta, amb submissió, així com el Sr. Pericay, el pressuposts que ens venen de Madrid, és absolutament indignant; perquè, Sr. Company, vostè ha passat de ser el líder de l'oposició en aquest Parlament al líder de l'oposició als interessos dels balears enfront de l'Estat, i això sí que és un problema...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo...

EL SR. JARABO I VICENTE:

..., acompanyat dels senyors taronges. Sr. Company...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

EL SR. JARABO I VICENTE:

..., faci el que hagi de...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern, li queden 28 segons.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jarabo, el compromís és molt clar d'aquest Govern, la despesa social seguirà augmentant, en tres anys de pressuposts que hem fet, en temps i ordre, i sempre els hem aprovat abans del desembre, perquè nosaltres som un govern que té minoria, però amb una majoria parlamentària sòlida, que compleix uns acords pel canvi i una ruta pactada i uns compromisos amb els ciutadans, hem augmentat el 20% i, per tant, seguirem en aquesta línia, perquè

nosaltres som un govern solidari, sobretot amb la gent que pitjor ho passa i que més serveis públics necessita.

Per tant, aquest augment és un fet i seguirà essent aquest fet, mentre governi l'esquerra en aquesta comunitat autònoma, i ara que tenim la tramitació parlamentària a Madrid, s'han de fer esmenes per millorar moltes coses de la política social de què parlava, i moltes d'aquesta comunitat autònoma, entre les quals que el superàvit del 2017 es pugui reinvertir durant el 2018...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

..., que és de justícia perquè són els doblers dels ciutadans...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 3441/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a foment de les possibilitats d'ocupació i la inclusió social.

Passam a la quinzena pregunta, la RGE núm. 3441/18, relativa a foment de les possibilitats d'ocupació i la inclusió social, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, després d'aquestes preguntes d'*autobombo* impropri, passem a fer el control al Govern.

Jo, el que no em podia imaginar és que aquella geniada infantil de quan el Partit Popular va anunciar el descompte de resident dels vols interilles es tornà repetir, mesos després, davant la possibilitat d'aconseguir el 75% dels vols a la península, Sra. Armengol, maduri, que ja comença a ser hora.

Miri, Sra. Armengol, promoure la sostenibilitat i la qualitat en l'ocupació, afavorir la mobilitat laboral, promoure la inclusió social, la lluita contra la pobresa i qualsevol forma de discriminació; o invertir en educació, formació professional per a l'adquisició de noves capacitats i aprenentatge permanent, considera el seu govern que aquests objectius són prioritaris per a la ciutadania de les Illes Balears?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. Presidenta. Gràcies, Sra. Prohens, infantil és treballar per aconseguir allò que és just per a les Illes Balears? Infantil és fer feina amb el Govern canari, amb Ceuta i Melilla per aconseguir un dret per als ciutadans d'aquestes Illes? Sra. Prohens, el que és traïdor amb els ciutadans d'aquestes Illes és haver tengut un president, amb majoria absoluta, per cert, amb el Sr. Company de conseller, que se'n anaren a Madrid sempre a dir amén i que mai no reivindicaren ni el 75% ni entre illes ni amb les illes i la península, tot això no va succeir mentre governava el Partit Popular a les Illes Balears i a Espanya.

(Alguns aplaudiments)

Les polítiques d'ocupació, polítiques actives d'ocupació i polítiques d'inclusió social, que és el que vostè em demana, si són prioritàries o no per al Govern, sí, ho són, i ho demostren els fets; hem passat d'un SOIB, que tenia un pressupost de 42 milions d'euros, a un SOIB que té un pressupost de 82 milions d'euros. Hem més que triplicat, 159% més el que ara es dona de doblers públics per aturat, del que hi havia en temps que governaven vostès i, a més, ho fem des de l'acord i el diàleg, amb agents econòmics i socials, a través del Pla d'ocupació de qualitat que està dotat amb 341 milions d'euros.

Sí, Sra. Prohens, han tornat les polítiques actives d'ocupació amb aquest govern, cosa que vostès varen fer desaparèixer.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens, li queda 1 minut i 43 segons, té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Infantil, Sra. Armengol, és enfadar-se quan s'està a punt d'aconseguir les coses, infantil, Sra. Armengol, és cridar més que ningú i que les altres comunitats, governades pel Partit Socialista aconseguixin molt més que vostè, Sra. Armengol, això és el que passa quan una no sap ni tan sols si està en el partit que vol estar.

Sra. Presidenta del Govern, els objectius que li anomenat abans són els objectius que es gestionen pel Fons social europeu, les Illes Balears disposen de 41 milions d'euros de Fons socials europeus, amb una potencial inversió de 82

milions. Sap quants n'ha gastat el seu govern, d'aquests doblers que sí hi són, que sí són aquí? El 2016, un pressupost inicial de 9,2 milions, liquidats 2,44 milions, un 26% del previst; el 2017, pressupost inicial, 19,6 milions, liquidats, 0,24 milions, un 1,2% dels doblers que sí són aquí per ajudar els ciutadans de les Illes Balears.

Creu que es fa una bona gestió? Per què no gasta tots aquests doblers? Per què els deixa perdre, Sra. Presidenta del Govern? Jo li diré per què, això no és culpa de Madrid, això no tan sols és culpa del seu no és no, això és culpa d'un govern que té un dèficit de gestió, d'un govern com el seu, que és incapaç de gestionar, que és incapaç de baixar impostos als ciutadans, que és incapaç de legislar sense autoesmenar-se.

I davant la seva incapacitat, la culpa és del Sr. Company. Sap per què, Sra. Armengol? Perquè aquesta legislatura està esgotada i perquè vostè està esgotada.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Sra. Presidenta, li queda 1 minut i 21 segons. Té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Han passat que tenc molt d'ímpetu a què estic esgotada, no, Sra. Prohens, estic en perfecta forma i amb molta il·lusió per seguir governant aquesta comunitat autònoma al servei dels ciutadans d'aquestes illes.

(Alguns aplaudiments)

Escolti, no es perden doblers de fons europeus, s'inverteixen i es gestionen, cosa que vostès no feien. Sap com vàrem trobar el Fons de garantia juvenil? Sap quants joves vàrem trobar inscrits al Fons de garantia juvenil? Sap quants doblers varen perdre vostès dels fons europeus per a formació professional?

Sra. Prohens, passem a ser seriosos i rigorosos, qui ha posat en marxa polítiques actives d'ocupació? Nosaltres, el SOIB Visibles n'és un cas específic, ahir precisament em trobava a un acte de cloenda dels Visibles que han fet feina a Palma, 1.500 persones d'atur de llarga durada han tengut possibilitat ja a les Illes Balears aquests tres anys de fer una feina que, sense una política activa des del Govern, no s'hagués tengut la possibilitat de fer.

El SOIB, el programa per als joves, per als joves qualificats, qui l'ha posat? Aquest govern, i gràcies a això molts de joves que tenen una carrera universitària o una FP superior ara tenen un lloc a l'administració pública de treball. Qui fa feina en la formació i en la intermediació, qui ha posat la formació dual, Sra. Prohens? Nosaltres, aquest govern.

Qui, vostè em parlava de la lluita contra la pobresa, qui és el Govern que ha posat una renda social garantida? Aquest govern, l'únic de tota Espanya que té una renda social per lluitar contra la pobresa en els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes.

(Alguns aplaudiments)

Un nou dret, Sra. Prohens. Per tant, falta per fer? Sí, falta molta feina per fer, ara, no posarà en qüestió que aquest govern treballa per donar llocs d'ocupació, per crear llocs d'ocupació que siguin més estables i que puguin tenir millors condicions laborals, i això és demostra amb els fets. Els únics que veuen les dades són vostès, però els ciutadans sí que ho noten.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Doncs, farem una miqueta de recés de cinc minuts, a veure si solucionam el problema del pannell.

Per tant, quan soni el timbre, per favor, tornin entrar. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

II. Interpel·lació RGE núm. 2753/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb els consensos en matèria d'educació.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 2753/18 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb els consensos en matèria d'educació.

Correspon ara a la intervenció del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Bon dia a tothom una altra vegada. Nosaltres des del Partit Popular interpel·lam el conseller d'Educació sobre política general del seu partit en matèria d'educació, per la necessitat social d'assolir acords i pactes de gran alçada de mires en matèria educativa, tot això davant el bloqueig que els propis socialistes han imposat a nivell nacional en la subcomissió nacional del pacte educatiu.

És incoherent i contradictori, Sr. Conseller, que el Partit Socialista ens demani un alt nivell de responsabilitat política per arribar a consensos educatius a les nostres illes, però a la

vegada el mateix partit abandoni la mesa de negociació del Pacte educatiu nacional i escenifiqui una estratègia de confrontació amb el Partit Popular, únicament amb un evident interès polític. Crec que la majoria de la societat coincidim en la necessitat d'arribar a consensos en matèria educativa, tant com a comunitat autònoma, com a nivell nacional i aquests consensos a dos nivells no es poden deslligar, el contrari, sense un acord nacional seria infructuós assolir acords autonòmics, perquè el marc general i bàsic s'estableix en molts d'aspectes pel Govern estatal.

Necessitam una llei estatal estable, consensuada, que suposi segur concessions de totes les parts, però que precisament per això reculli punts en comú i pugui perdurar en el temps de forma estable, independentment de qui governi. I per això el Govern estatal ha aturat l'aplicació d'una part de la LOMQE per arribar a acords amb consens, necessitam igualtat d'oportunitats en l'educació a totes les regions, igualtat de recursos, igualtat de continguts.

Paral·lelament necessitam assolir acords a Balears per millorar allò que no funciona, les dolentes xifres educatives d'abandonament, de fracàs, dades de selectivitat, que ens situen a la cua en molts d'aspectes, coneixement de llengües oficials, idiomes estrangers, les ràtios, l'excés de barracons, etc. Però uns acords no es poden deslligar, com li deia, dels altres, perquè un acord a Balears sense unes bases educatives acordades i consensuades a nivell nacional quedaria coix, i també un acord estatal que no tenguí després un desplegament autonòmic, en funció de les necessitats de la regió, tendria també menys efectivitat i resultats.

Per tant, no és de rebut que es prediqui aquí la necessitat de fer un pacte, però a la vegada es rebutgi un pacte que el sustenti a nivell nacional. No és de rebut que aquí es vulgui una llei educativa estable, però després no es vulgui fer feina per l'estabilitat de la llei estatal, la normativa estatal que és el punt de partida que marca els límits de la nostra normativa. No és de rebut que aquí en un moment de recuperació econòmica es destini un 3% del PIB a educació per part d'un Govern socialista, i a Madrid, el mateix Partit Socialista, pensam que el mateix, s'aixequi de la mesa de negociació del pacte perquè no es garanteixen abans de negociar altres temes, un 5% de finançament. I ara que el ministre es compromet a posar el 5%, se cerquin altres excuses, com que hi hagi les partides reflectides abans de consensuar el seu destí i les seves quanties concretes, en funció del que s'inclougi en el pacte.

No és de rebut, Sr. Conseller, que aquí es vulgui pacte, casualment ara que governa el PSOE, però a Madrid que no governi se cerquin excuses i es bloquegi la feina pel pacte. I dic casualment amb tota intenció, perquè aquí governen ara i ara volen pacte, quan la passada legislatura el mateix Partit Socialista que era a l'oposició, no va voler asseure's a una mesa de pacte que vàrem proposar. Es varen aixecar a l'any 2012, -i no rigui, Sr. Conseller-, i no oblidem que vostès prediquen diàleg i consens, prediquen, no sempre ho practiquen, i varen ser vostès els que es varen aixecar quan no governaven.

Per tant, és una situació preocupant, contradictòria, més pròpia d'una estratègia política que d'una voluntat de consens educatiu i d'una mala estratègia, permeti'm que li digui, del Sr. Sánchez i del Partit Socialista. Necessitam saber de quin costat està el conseller d'Educació de Balears, perquè el Sr. March ara és el conseller balear de tots, tot i que ens pesi a molts, i la Sra. Armengol ha de ser la presidenta d'aquestes illes, que miri per l'educació amb alçada de mires, i no una presidenta d'interessos merament polítics. Volem saber si està al costat dels pactes i dels acords a nivell nacional i regional, o si està al costat de l'estratègia socialista de desmarcar-se del pacte nacional, de cercar excuses per no consensuar, del "no és no" del Sr. Sánchez.

Volem saber si està al costat de l'educació i el consens amb majúscules, o del costat del Sr. Sánchez i la confrontació. Perquè si està del costat de l'educació i del consens, ens hi trobarà; nosaltres, el Partit Popular estam asseguts pel pacte aquí i a nivell estatal, independentment de si governam o no. Nosaltres intentarem aconseguir acords i segur que en podem aconseguir d'acords, no farem un gran pacte, Sr. Conseller, però sí farem el millor pacte possible. Però si el Sr. March i la Sra. Armengol estan al costat de la confrontació i d'haver-se aixecat de la mesa nacional, ens ho diguin i no perdrem més el temps a Balears, que fa sis mesos que fem feina a la Comissió d'Educació del Parlament.

A nivell nacional s'ha fet feina 18 mesos, amb 80 compareixences, s'han fixat 15 punts amb objectius de feina i el PSOE s'ha aixecat al segon punt. El primer punt era l'anàlisi, la diagnosi de la situació, el segon el finançament. I s'han aixecat exigint un finançament sense esperar tan sols a consensuar els altres punts, que són imprescindibles per saber quin finançament es necessita. Temes com les ràtios, suport educatiu amb necessitats especials, escola inclusiva, formació dels docents, estructura de les etapes educatives, accés a la universitat, modernitzar la formació professional, consensos sobre el tipus de xarxa pública i privada, la formació plurilingüe, l'equilibri de les llengües oficials, molts de temes necessaris pendents de consensuar per saber el finançament que es necessita i també imprescindibles per poder desplegar després acords regionals que tinguin durabilitat en el temps.

Nosaltres estam asseguts, Sr. Conseller, en el pacte nacional, també aquí per assolir un pacte balear; hem escoltat prop de 60 compareixences, volem debatre postures, conclusions, arribar a consensos i comprometre'ns a mantenir-los, governem o no governem. Però hem de saber què és el que vol fer el seu partit, el Partit Socialista. N'hi ha que no s'han assegut a Balears, que s'estimen més evitar un desgast polític abans que arribar a un acord educatiu. Nosaltres no, nosaltres hi som, però no podem fer feina amb un PSOE de perfil, amb un PSOE de dues cares segons governi o no governi.

En els treballs que s'han fet a nivell nacional en el Senat, com a complement a la feina de la sots-comissió, han comparegut els diferents consellers d'Educació de les comunitats autònomes per ser escoltats, independentment del seu color polític. I vostè, Sr. March, va manifestar que

“considerava que el pacte educativa era una necessitat social i política a tots els àmbits, a tots els àmbits, i que a més de necessari, que era possible a nivell nacional, però que es requeria lleialtat i voluntat política”. Varen ser les seves paraules literals, Sr. March, i quina és la seva lleialtat política, li deman: els balears i la comunitat educativa que demana pacte, o el Sr. Sánchez del “no és no”, que s’ha aixecat en lloc de lluitar per consensuar alguna cosa?

També altres consellers d’educació regionals s’han manifestat clarament a favor del pacte nacional, la Sra. De la Calle d’Andalusia, la Sra. Pérez d’Aragó, el Sr. Fernández de Cantàbria, el Sr. Felpeto de Castella-La Manxa, la consellera Gutiérrez d’Extremadura, o el Sr. Alonso d’Astúries. Quina és per tant la postura del conseller March i tots aquests consellers socialistes, a favor del pacte, o a favor del Sr. Sánchez?

Si és a favor del pacte volem saber si han exigit al seu dirigent socialista que torni al pacte, igual que estan fent aquí a Balears, per intentar arribar a acords, perquè no és una exigència únicament política o educativa, és una exigència social, i han d’exigir al Partit Socialista que torni seure al pacte nacional i deixi de bloquejar la feina de la sots-comissió, perquè el problema no és només que hagin fet “*la espanyola*” a la mesa del pacte, el problema és que la tenen bloquejada, perquè ni s’asseuen, ni se’n van. S’han aixecat però continuen formant-hi part, la qual cosa bloqueja que la resta de membres puguin avançar en les negociacions, votar o assolir acords educatius concrets.

I si el Sr. Sánchez i el Partit Socialista no tornen i desbloquegen aquesta feina, haurien de rompre vostès amb aquest socialisme radical, estratègic, interessat, de poca alçada de mires que té el seu partit a nivell estatal, i ho han de fer ja, d’una vegada i clarament, per no continuar enganant els partits que sí estam asseguts aquí i a Madrid pel pacte educatiu.

El Partit Popular, Sr. March, s’ha compromès ja amb el 5% que el seu president demanava, amb el 5% que posava d’excusa, ho va dir el ministre aquesta setmana, estam pel pacte, volem consensuar i arribar a acords estables. I si l’entrebanc que posen vostès és el 5% ens comprometem a posar aquest 5%, perquè no hi hagi dubtes. I li recordo que vostès no l’han compromès a Balears, el varem prometre en campanya, el varem prometre en programa electoral, però no l’han posat al 5% i els queda molt per arribar-hi, perquè si tenguéssim aquí a Balears el 5% aniríem ja pels 1.500 milions d’euros i no hem arribat ni als 1.000 milions a un any d’eleccions. Promeses incomplides seves, Sr. March.

Per tant, i ja acabo, no cerquin més excuses, siguin sincers, estan pel pacte o no estan pel pacte? Ho pensen exigir al seu partit o faran parts i quarts i seguiran de perfil? Necessitam, exigim la seva resposta, Sr. Conseller, perquè si fan parts i quarts estaran demostrant la seva hipocresia amb l’educació, amb aquesta cambra i amb la gent de Balears; però si estan pel pacte, Sr. Conseller, a nosaltres també, al Partit Popular, ens hi trobarà. Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el representant del Govern, el conseller March.

EL SR. CONSELLER D’EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Gràcies, president. Diputats, diputades. Sra. Riera, que vostè doni lliçons de pacte educatiu és realment una rialla política total. Miri, el Sr. Gabilondo, aquell que presentava una moció per la dignitat a la comunitat autònoma de Madrid contra aquesta política seva d’utilitzar vilment les universitats al seu favor, va presentar un fa un parell d’anys una proposta de pacte polític per l’educació, i sap per què no va anar endavant aquest pacte?, perquè la Sra. de Cospedal va ensumar que realment guanyaria les eleccions, i no només quan va guanyar les eleccions no va fer cap pacte, sinó que va fer la llei educativa amb manco consens polític, social i educatiu que s’ha fet a Espanya. Per tant, Sra. Riera, lliçons de pacte, ni una, ni una.

Miri, a Espanya hi ha hagut tres grans pactes educatius, tres: els pactes de la Moncloa, que realment va fer la base per consolidar la democràcia a Espanya, que hi havia un punt important d’educació; el pacte de la Constitució, l’article 27 de la Constitució, gràcies sobretot a la UCD i al PSOE, no realment a l’antiga Aliança Popular; i el pacte per desenvolupar l’educació a les comunitats autònomes. Tres grans pactes educatius que han possibilitat que realment la situació educativa espanyola fos millor; no encara realment som allà on hauríem de ser, però ha millorat de forma substancial, perquè a vegades hi ha gent que fa catastrofisme de coses que realment no es poden fer. Per tant, Sra. Riera, aquí els pactes educatius, quan s’han fet, s’han fet gràcies fonamentalment a l’esquerra, gràcies fonamentalment al PSOE.

I vostès la passada legislatura no només no varen fer pactes, sinó que varen “conflictivitzar”, varen crispar, varen dur a terme una política educativa de la qual vostè és responsable. Miri, Sra. Riera, vostè va ser directora general de Funció Pública, vostè va ser -perdona- vostè va ser consellera de Funció Pública, vostè va ser consellera d’Educació i portaveu del Govern del Sr. Bauzá, portaveu del Sr. Bauzá, i això és una realitat, i quins varen ser els pactes que varen fer vostès?, ni un; al contrari, varen “despectivitzar”, totes les coses que s’havien consensuat es varen “desconsensuar”, i nosaltres, des que som en aquest govern de les Illes Balears, des que hem fet el govern a les Illes Balears, hem fet pactes: a pública l’acord marc, l’acord de la concertada, hem posat en marxa la Mesa de pares i mares que vostès varen fer en contra de l’opinió de pares i mares, hem posat en marxa la Mesa de directors, hem retornat al Consell Escolar de les Illes Balears el seu paper. I així li podria dir; nosaltres hem fet micropactes educatius cada dia per intentar sortir d’una situació en què vostès ens varen deixar l’educació.

Ísí, Sra. Riera, jo som partidari del pacte educatiu, sempre ho he estat, abans de ser conseller i ara que som conseller. I li diré més: estic orgullós de la forma en què aquesta comunitat autònoma està encarant el pacte per l'educació, i sap per què estic orgullós?, perquè va sortir de la comunitat educativa, del document Illes per un pacte; va sortir en un moment en què vostès governaven, i va sortir malgrat tot, malgrat la conflictivitat que vostès varen fer, i aquest document d'Illes per un pacte va ser enviat pel Govern de les Illes Balears al Consell Escolar, un consell escolar que vàrem retornar a la seva composició, que vostès havien retallat, perquè allà debatés la comunitat educativa com a parlament d'educació que és realment un document que en aquest moment s'està debatent al Parlament de les Illes Balears. Per tant estic orgullós realment d'aquest pacte que s'està fent a les Illes Balears perquè ha sortit de la comunitat educativa.

A l'àmbit estatal quin és el problema, Sra. Riera? Miri, el problema en aquests moments és que el pacte educatiu ha de tenir tres grans dimensions: el pacte polític, el pacte territorial i el pacte de la comunitat educativa. No només quan parlem de pacte educatiu és parlar de pacte polític; la comunitat educativa, la Plataforma de l'educació i els sindicats ja s'han manifestat en contra d'aquest procediment que està duent el Partit Popular, sí, Sra. Riera, s'han manifestat en contra, perquè vostès fan paperots; fa devuit mesos, com vostè ha dit, que s'està discutint; no és possible retardar tant. En aquest pas serà l'any 21 i encara no tenim una llei educativa; les coses s'han de fer més ràpid. I vostès no tenen voluntat política de pacte, perquè a més el senyor ministre d'Educació, molt interessat en portaveu del Govern, a ser per la Moncloa, té una inacció educativa brutal; la inacció educativa és tan gran, del Ministeri d'Educació, que no es mou res, tot està aturat en el Ministeri d'Educació, tot està aturat en el Ministeri d'Educació, Sra. Riera. Per no parlar de la manca d'acció en temes universitaris. Miri, hi ha tanta inacció que encara no tenen aprovat el currículum d'FP de la nàutica, i miri que té poques competències, el ministeri; ni això fan.

Però no només això, Sra. Riera. No hi ha voluntat política. És que resulta que els pressupostos d'educació baixen cada any, baixen cada any; el PIB baixa, i això són condicions necessàries per a un pacte, voluntat política, i realment que no té suport de la comunitat educativa, i a sobre resulta que baixen els pressupostos d'educació, els estan abaixant. Si els pressupostos d'educació, malgrat que *España va bien* i malgrat que avança, resulta que no han assolit ni tan sols els nivells que tenien abans de la crisi del govern Zapatero, no han assolit ni aquest nivell i, per tant, necessitam evidentment que hi hagi les condicions adequades per veure si realment estam en la idea de pacte. Ara el senyor ministre d'Educació diu: "Sí, sí, em comprometo a un 5%", però si els pressupostos de l'any que ha presentat del 18 i del 19 van baixant, però si la proporció... Sra. Riera, Sra. Riera, miri el PIB que hi ha a Europa i el que ha presentat: va baixant, és una realitat, realitat, realitat, Sra. Riera, és una realitat, i en nombres absoluts el pressupost de l'any 19 no va arribar a assolir el pressupost que hi havia el 2011. Aquesta és la realitat.

Després hi ha d'haver lleialtat. Clar que hi ha d'haver lleialtat. I què ha passat durant aquest temps?, idè que hi ha hagut tot un procés polític de l'Alta Inspecció, tot el tema que fa referència a l'adoctrinament... S'han de crear les bases, s'ha de crear confiança; vostès no han creat confiança per dur a terme un pacte educatiu. Un pacte educatiu necessita confiança, necessita lleialtat, necessita voluntat política, necessita que hi hagi la comunitat educativa que hi participi. Miri, nosaltres, els consellers de governs d'esquerres d'Espanya, vàrem proposar a la Conferència Sectorial d'Educació crear un grup de treball de comunitats autònomes per tal de fer possible aquesta dimensió territorial del pacte; quina va ser la proposta del senyor ministre d'Educació?, "no, anau al Senat". Escolti, el grup de treball de comunitats autònomes era clau perquè hi hagi aquestes tres dimensions, la dimensió política, la dimensió de comunitat educativa i la dimensió territorial, i cap d'aquestes condicions no s'està complint, Sra. Riera, cap no s'està complint.

Jo som partidari del pacte educatiu, però el pacte educatiu necessita, davant d'un govern d'inacció absoluta... Quina és la situació del Sr. Rajoy, del Govern d'Espanya, si ni tan sols no ha pogut presentar i aprovar pressupostos?, quina ha estat la política educativa que està seguint el Sr. Rajoy? Sra. Riera, vostè ja pot riure, ja pot riure; la realitat és que en aquests moments la creença en el Sr. Rajoy i en el seu govern és nul·la, nul·la, és un govern que està KO, és un boxador sonat, i no és capaç ni de presentar uns pressupostos generals de l'Estat en què l'educació es vagi incrementant.

Per tant jo, Sra. Riera, li ho vull dir clarament: jo no tenc cap contradicció. Alguna de les preguntes que ha fet haurien d'haver anat al Congrés dels Diputats, hauria d'haver anat a Madrid, Sra. Riera. Jo represento el Govern de les Illes Balears, el Govern de les Illes Balears elegit democràticament, i jo evidentment estic a favor del pacte educatiu, i estic convençut que si realment es reuneixen les condicions de pacte, això vol dir confiança, acció positiva del Govern, pressupostos adequats, participació de la comunitat educativa, participació real de les comunitats autònomes, estic convençut que tothom es tornarà a asseure en aquesta mesa de pacte educatiu. Però mesos i mesos de compareixences?; si el Sr. Marina, el Sr. Marina -sap qui és el Sr. Marina, no?, supòs que sap qui és el Sr. Marina-, ja va dir a una entrevista fa poc que realment era absurd aquest nivell d'allargar el pacte; si el diagnòstic ja està fet, de l'educació; si sabem exactament per on hem d'anar, si sabem quins són els punts claus, per tant hem de posar fil a l'agulla, i vostès qui dies passa un any empeny. Necessitam amb urgència un pacte, però necessitam un govern d'Espanya que ho possibiliti, i nosaltres, des de les Illes Balears i des dels governs autonòmics amb què tenc una coordinació li puc assegurar que empenyerem perquè sigui així, però perquè empenyent sigui així cal que el Partit Popular canviï radicalment la seva actitud, faci una política d'acció, canviï els pressupostos, que escolti realment..., faci una escolta activa de la comunitat educativa i faci que les comunitats autònomes siguin agents polítics clau, perquè són les comunitats autònomes les que aguantam la gestió política de l'educació, és així Sra. Riera.

I a mi lliçons de vostè de pacte, ni una! Li ho puc assegurar, nosaltres hem fet molts de pactes, quants pactes varen fer vostès la passada legislatura? *El movimiento se demuestra andando*, no amb paraules, nosaltres no hi ha paraules, hi ha fets. Li podria fer una relació de tots els petits acords que hem fet en temes d'educació, perquè per fer un gran acord calen fonamentalment petits acords, cal generar confiança, hem generat confiança. Sap quantes meses sectorials hem fet amb els sindicats? Prop de 70 meses sectorials, meses de pares, meses de directors, ens estam reunint amb els docents, Sra. Riera, això són els pactes, petits pactes, perquè només a partir d'aquests petits pactes es pot fer un pacte general. I nosaltres estam a favor d'aquest pacte polític per l'educació.

Jo hi som, jo treballaré, vostès realment l'únic que han fet des que governen, varen impedir al Sr. Gabilondo fer un pacte per l'educació, varen fer la LOMCE, la llei més antipacte que s'ha pogut fer, i en aquests moments la política del ministeri és inacció absoluta en temes d'educació.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. March. Correspon la rèplica de l'autora de la interpel·lació, la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el PP no li dona lliçons de pacte, el que dona lliçons d'ocurrències, d'insolències i de no contestar el que se li demana sempre, sempre que ve vostè a aquest Parlament, és vostè. No volem donar lliçons, volem explicacions i compromisos i no ha contestat res del que ens ha demanat, s'ha limitat a mirar cap enrera, a intentar ofendre com fa sempre, però no ens ha dit res. Està a favor del pacte estatal sí o no? Li ho ha reclamat al Sr. Sánchez, sí o no? Contesti, és que només venim a demanar-li això, aquesta política coherent que se suposa que ha de tenir un partit, la tenen aquí i a Madrid, sí o no? Perquè si la té a Madrid, o no la té igual que aquí, o estigui amb els de Madrid, o estigui amb les Balears. I això és l'únic que li demanam.

I no ha dit res ni del seu partit, i del seu president, que s'han aixecat de la mesa d'educació. És una vergonya Sr. Conseller que cerquin excuses, primer el finançament, després les plataformes, després que si la comunitat, després la LOMQE. Per favor, Sr. Conseller, es varen aixecar vostès el 2012 i ara s'han aixecat un altre pic el 2018, està pel pacte sí o no? Li ho reclama al Sr. Sánchez, és molt fàcil contestar, sí o no?

És una llàstima que tengui tan poca alçada de mires i cerqui excuses tan mediocres i permeti'm per tapar l'esquena a un polític tan mediocre com és el Sr. Sánchez, perquè si no, no s'hauria aixecat de la mesa de l'educació i almanco no hagués posat excuses tan barroeres.

Miri, vostè parla del Sr. Gabilondo, jo li parlaré del Sr. Solana, que també el deu conèixer vostè, no? És un polític socialista que està de representant ara a la Unió Europea i fa poc ha fet una lliçó magistral a la seva escola socialista de bon govern, i va dir el mateix que nosaltres li reclamam: *“España necesita un pacto educativo y nosotros debemos pedir el pacto educativo, no debemos levantarnos de la mesa de un pacto educativo. La gente entenderá mejor que nos quedemos sentados en la mesa y que peleemos por un acuerdo, que no nos levantemos por no pelear. No será el gran pacto educativo, pero sí el mejor acuerdo educativo posible. Nuestra reflexión no puede ser baja, no puede ser mediocre, seamos elevados en la reflexión con la mejor voluntad, las ganas de llegar a acuerdos. Si nuestra reflexión no es alta, seguiremos perdiendo el debate parlamentario”*. I crec, Sr. Conseller, que vostè perd el debat parlamentari.

Miri, també ho ha dit el Sr. Emiliano García Paje, que supòs que també el coneix perquè és un president socialista a Castella-La Manxa, aquesta setmana ho ha dit als mitjans de comunicació nacionals a una entrevista de premsa: *“Hay que ser inteligentes para retomar el diálogo, porque hay muchas cuestiones que son fácilmente palpables en materia educativa, en materia de equilibrio de lenguas, en materia de pacto. En el pacto educativo hay una demanda social clara.”*, el Sr. García Paje. Però que vostè també me parla del pacte educatiu d'aquí, també ho han dit membres de la comunitat educativa que han passat per la nostra comissió, el president del Consell Escolar de Balears, o representants de diferents àmbits educatius: un pacte educatiu autonòmic no es pot deslligar d'un pacte estatal, perquè si no, no tindrà estabilitat en el temps, si no hi ha uns acords nacionals que fixin la base normativa, els mínims educatius iguals per a tots, perquè els nostres nins tinguin les mateixes oportunitats que d'altres comunitats, Sr. Conseller.

En definitiva, ho demana la societat, ho demana la comunitat educativa, ho reclamen els seus propis companys de partit i ho ha d'exigir vostè i la seva presidenta, la Sra. Armengol, al Sr. Sánchez. Sigui valent, no ho faci evidentment pel Partit Popular o per la política d'alçada de mires, ja veiem que no, però ho faci per la gent, pels nins que estudien a les escoles, que durant la seva vida educativa arriben a tenir dues o tres normatives diferents, dels partits que siguin, del govern que siguin, però són normatives diferents, amb oportunitats diferents segons la regió d'Espanya on viuen i segons les possibilitats de l'escola on van, si no vostès son incoherents i a més deixen de ser creïbles.

Nosaltres no li venim a donar lliçons, s'equivoca Sr. Conseller, però no pretengui tampoc vostè donar lliçons, ni de consensos, ni d'exigir cessions a acords, si vostès no són capaços de fer-ho també aquí on governen i allà on no governen. I deixi i faci el favor d'exigir als seus representants que estigui a l'alçada de les circumstàncies.

Vostè parlava del Sr. Méndez de Vigo. El Sr. Méndez de Vigo, igual que vostè és el nostre conseller, el Sr. Méndez de Vigo és el ministre de tots i com a ministre de tota Espanya té

una responsabilitat de millorar la qualitat educativa a tot el país. I per això era la seva demanda i ha ofert aquest 5% de finançament, perquè es tornin asseure. No cerqui excuses, perquè el Sr. Méndez de Vigo és el ministre, però vostè és el conseller d'Educació de Balears i la Sra. Armengol és ara la presidenta i tenen una responsabilitat amb aquesta gent de Balears i amb aquesta terra, no es poden posar de perfil i continuar menyspreant la feina que es fa a les comissions educatives, perquè el que fan amb aquesta actitud és menysprear la feina de totes les comissions educatives, que no es poden deslligar la d'aquí i l'estatal, la de Madrid.

La pilota està a la seva teulada, Sr. March, no es posi de perfil, no me parli del passat, no me faci crítiques al Partit Popular i contesti'm, està vostè pel pacte..., és molt fàcil contestar, sí o no? I reclamarà que torni a la mesa del pacte educatiu nacional al Sr. Sánchez, sí o no? Perquè si no està enganant tota la ciutadania, està enganant aquesta cambra i està enganant, a més, sobretot, que és el més important, tots els nins i nines de les Balears.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. En torn de contrarèplica per part del Govern, el Sr. March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Riera, a mi em fa riure que en aquests moments vostès realment facin referència al Sr. Page, al Sr. Solana, quan realment quan governaven només els donaven branca. Miri, a mi una de les persones que han tengut responsabilitats de poder i de govern com el Sr. Solana, el Sr. Maragall i altres membres mereixen molt de respecte, molt més que vostè pugui tenir cap el Sr. Solana. Però li diré dues coses, el Sr. Solana..., ni el Sr. Maragall, ni el Sr. Solana, ni ningú no varen fer un pacte educatiu a Espanya, ningú, ni ells, i això que tenien majories absolutes, i en aquest moment que la situació és molt més complexa, les coses són més difícils de dur a terme.

Però li vull dir, no hi ha hagut cap grup polític a Espanya, excepte la Constitució del 78 que l'article 27 és un element clau de política educativa, 10 articles molt ben plantejats i molt ben treballats, que realment s'hagi fet un pacte educatiu. El Sr. Solana no va fer un pacte educatiu i Sr. Maragall tampoc no va fer un pacte educatiu, ningú no va fer un pacte educatiu, per tant, des del respecte que jo tenc al Sr. Solana i al Sr. Maragall, absolut respecte, també cal dir que no hi ha hagut cap pacte educatiu a Espanya ni fet per ells, ni fet sense ells. I això és una realitat.

Sra. Riera, jo puc ser molt mediocre, jo ho reconec, som molt mediocre, la veritat és que som d'una mediocritat absoluta, jo em fix en vostès per intentar veure si puc elevar el

meu nivell, però jo li puc dir dues coses: d'educació fa molts d'anys que deman un pacte educatiu, el deman, a nivell d'illes i a nivell d'Espanya. Però perquè hi hagi un pacte hi ha d'haver condicions, Sra. Riera, i les condicions les crea el que governa, el que governa, el que governa, i en aquests moments ni la comunitat educativa en general, s'ha fet referència al Consell Escolar de l'Estat? Ha participat el Consell Escolar de l'Estat en temes d'aquest pacte educatiu? Nosaltres volem un pacte educatiu que vengui des de la base de la comunitat educativa, volem que les comunitats autònomes tinguin un paper actiu i volem de qualche manera que a nivell polític hi hagi un paper realment actiu del ministeri.

Nosaltres estam, jo estic per la tasca, però no me vulgui enfrontar amb el Sr. Sánchez ni amb ningú. No, no, vostès s'enfronten al Sr. Rajoy quan pacta coses contra les Illes Balears? Oi que realment diuen amen! Han dit amen quan governaven vostès i ara en el Congrés dels Diputats d'Espanya. No vagi per aquesta política baixa de dir "ara vostè es posa en contra del Sr. Sánchez"; no estic a favor ni en contra del Sr. Sánchez, jo estic governant a les Illes Balears en educació i ho estic fent amb pactes, amb acords, cosa que vostès no varen fer mai.

Per tant, estic a favor del pacte educatiu d'àmbit estatal? Sí. Que treballaré allà on calgui per fer possible aquest pacte?, he fet dues intervencions en el Senat, dues, una a la Comissió General de comunitats autònomes i l'altra a la ponència d'Educació, i allà va quedar clarament reflectida la meua posició, i aquesta posició és la que defensaré. Vull un pacte a les Illes Balears i un pacte estatal, i des de la meua posició treballaré, en la Conferència Sectorial i allà on sigui, perquè això sigui possible, però no ho faré sota el seu dictat, Sra. Riera. Sap per què?, perquè vostès són poc creïbles, en educació i en pactes generals.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, conseller March.

III. Moció RGE núm. 3085/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern pel que fa a la Fundació Institut Socioeducatiu S'Estel, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2320/18.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i la votació de la Moció RGE núm. 3085/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern pel que fa a la Fundació Institut Socioeducatiu S'Estel, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2320/18.

Correspon ara la intervenció del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Tras la interpelación hecha a la consellera hace dos semanas en relación a la política y a las medidas que se estaban llevando en la Fundación Centro Socioeducativo S'Estel, presentamos hoy esta moción, que consta de cuatro puntos que ahora pasaré a explicar.

En primer lugar he de decir que parece que quedó bastante claro, tras el debate de la interpelación, que es muy necesario ir adaptando los recursos que existen en materia de reforma a los nuevos perfiles de los menores infractores. La consellera dijo, y ese fue titular de muchos medios de comunicación, que podemos cambiar Es Pinaret pero no los jóvenes que nos entran. En este sentido no estamos de acuerdo porque creemos que evidentemente a través de la prevención no solamente se pueden cambiar los perfiles sino que evidentemente debemos trabajar para que no entren menores en Es Pinaret, y eso querrá decir que no hay menores infractores. En cualquier caso, mientras los haya, sí que estamos de acuerdo en que se debe cambiar Es Pinaret y cualquier otro centro, cualquier otro programa o servicio para adaptarlo a estas nuevas necesidades, como comentaba.

Y en cuanto a los cambios que son necesarios, lo primero que creemos que se necesita es cierta planificación. ¿Cuántas plazas son necesarias de reforma, tanto a corto como a medio plazo? ¿Qué tipo de plazas?, ¿plazas en régimen cerrado?, ¿plazas en régimen semiabierto?, ¿abierto?, ¿para chicos?, ¿para chicas?, ¿plazas terapéuticas? ¿En cuántos centros queremos dividir todas estas plazas? ¿Dónde se van a situar estos centros? ¿Qué programas o servicios de los que hoy en día tenemos para hacer frente a toda la problemática de los menores infractores están funcionando?, ¿cuáles debemos seguir?, ¿cuáles debemos ampliar?, ¿cuáles debemos cambiar? ¿Tenemos que buscar nuevos programas que se adapten realmente a las necesidades que tienen estos chicos?, menores con adicciones cada vez más diferentes, menores que cada vez son más agresivos. En definitiva, ¿qué es lo que necesitamos en cuanto a centros para menores infractores en cuanto a servicios y en cuanto a programas? Por ese motivo presentamos en el punto número 1 una propuesta que insta al Govern de les Illes Balears a presentar en el plazo máximo de seis meses un plan de centros, servicios y programas de la Fundació Institut Socioeducatiu S'Estel, adaptado a los perfiles de los menores infractores.

Y evidentemente, para poder realizar esto debemos contar con el presupuesto necesario, y en eso hace incidencia el punto número 2, que insta al Govern a habilitar el presupuesto que sea necesario para hacer efectivo este plan. Este punto no solamente comprometería al Govern actual sino también a los futuros gobiernos de esta comunidad autónoma. Creemos que es muy necesario que el sistema de reforma cuente con el presupuesto que sea necesario. Es evidente que debemos racionalizar, que debemos optimizar los recursos, pero tenemos una competencia que es vital y que es de las más complejas y complicadas que tiene el Govern de les Illes Balears, porque nos jugamos mucho, porque en nuestras

manos está el futuro de muchísimos jóvenes, y evidentemente para ello hay que invertir.

El tercer punto, y este sí que va en relación a la polémica surgida tras las quejas de diferentes profesionales respecto a los cambios en sus condiciones de trabajo, tras diferentes modificaciones que se han hecho por parte de la dirección y por parte de la conselleria, presentemos un tercer punto que insta al Govern a tener especial cuidado en las decisiones que afecten al personal de la Fundación S'Estel; en este sentido la consellera nos explicó las razones del porqué se habían tomado estas medidas, nos dijo que además se había llegado a un acuerdo con el comité de empresa, pero nosotros lo que queremos recalcar es que se tiene que tener especial cuidado con este tipo de decisiones, que se debe cuidar especialmente a los profesionales que trabajan en este ámbito, porque tienen una responsabilidad diaria muy complicada y están sometidos siempre a muchísima presión. Por ello, aunque se considere que hay que hacer modificaciones y posibles mejoras en el sistema, es necesario que se haga siempre con especial cuidado intentando llegar a los máximos consensos posibles con todos los trabajadores para evitar una sobrecarga más de presión en ellos.

Y también estuvimos comentando en la interpelación la necesidad de revisar y de reformar o de introducir posibles mejoras a la Ley de responsabilidad penal del menor. Esta ley, que se puso en marcha en el año 2000, bueno, entró en vigor a principios de 2001, es una ley que evidentemente ha sufrido a lo largo de todos estos años diferentes modificaciones, pero tras dieciocho años desde que se aprobó creemos que es necesario hacer una revisión integral de toda esta ley. Creemos que dada la problemática que existe hoy en día y una realidad muy diferente a la que se producía en el año 2000 o en el año 2006, que es cuando se produjeron las mayores modificaciones a esta ley, creemos que se hace necesaria esta revisión; creemos que es necesario estudiar todas las mejoras necesarias que permitan dar una respuesta eficaz y eficiente a las nuevas problemáticas a las que nos enfrentamos en relación a los menores infractores, y por ese mismo motivo hemos presentado un cuarto punto que insta al Gobierno del Estado a constituir una comisión de trabajo conjuntamente con las comunidades -para nosotros es muy importante que se haga conjuntamente con las comunidades, ya que al fin y al cabo son ellas las que tienen que aplicar esta ley- para estudiar las posibles mejoras y las adaptaciones a las nuevas realidades en todos los aspectos que sean de competencia estatal, en este caso, que afecten a la responsabilidad penal del menor.

Respecto a las enmiendas que han presentado, esperamos a que las puedan explicar y en mi segunda intervención pues ya explicaré cuál será la postura del Partido Popular.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Intervencions dels grups parlamentaris que han presentat les esmenes RGE núm. 3519, 3520 i 3521/18. Per defensar-les, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Gabriel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Diputats i diputades, en el tema de la Fundació Estel, des del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca hem de dir que el Govern ha afrontat la situació complicada, complexa, efectivament, del tractament d'aquests joves i l'ha afrontada des del minut 1 de la legislatura; no s'ha mirat cap a una altra banda, la Conselleria de Serveis Socials s'ha posat mans a l'obra, s'ha fet una feïnada per arreglar i corregir situacions que hi havia heretades després d'anys de deixadesa.

Quant als punts concretament de la moció que presenta el Partit Popular, des del Grup MÉS per Mallorca anunciam que no estam d'acord amb els punts 1 i 2, per això hem presentat esmenes de supressió. Bàsicament en el primer punt, quan es dona un termini o es pretén donar un termini de sis mesos per elaborar un pla de centres, serveis i programes de la Fundació S'Estel per a menors infractors, ja hi ha un pla de millora de centres, de serveis i de programes de la Fundació Estel des de principi de legislatura i que s'està realitzant, i que ha estat explicat a més en diverses ocasions per la consellera. Per tant és un pla que ja existeix, que ja s'ha presentat i que de fet s'està executant.

Tal i com va comentar la consellera en el debat de la interpel·lació, pel que fa a programes i serveis el 2015 hi va haver una ampliació de deu treballadors -un psicòleg, tres educadors, tres auxiliars tècnics educatius-; el 2016 es va afegir un auxiliar d'infermeria, un treballadors socials, un psicòleg, set educadors socials, tres auxiliars tècnics educatius, dos monitors d'activitat; el 2017, dotze educadors, quatre auxiliars tècnics educatius; i enguany la previsió és contractar dos psicòlegs per millorar els programes de suport als menors, que tinguin mesures no privatives de llibertat.

Aquestes contractacions el que han permès és millorar els serveis, millorar els programes dels centres i millorar la ràtio que hi ha actualment de professionals amb menors, així com millorar els programes Aturat.

Pel que fa..., això pel que fa a programes i serveis, pel que fa a centre, i també, tal i com va explicar la consellera, tant a la seva compareixença en comissió com en el debat de la interpel·lació, el 2016 es varen posar en funcionament dos pisos, per a mesures de convivència, amb un total de vuit places, la qual cosa va permetre diferenciar mesures privatives de llibertat de les que no ho són, que abans tots coincidien, en el Centre Mussol, i també s'ha acabat la reforma o es va acabar la reforma de la Llar Es Gregal, que va destinada a separar grups, precisament el 2017 es va prendre la decisió de separar per sexes, decisió que hem de valorar com a molt encertada, vists els resultats els quals han suposat, entre altres coses, una

menor conflictivitat: es varen deixar els joves a Es Pinaret i les joves a Es Fusteret i el Centre Es Mussol ha continuat essent mixt, igual que els pisos de convivència.

També el 2017 es varen iniciar les obres d'ampliació d'Es Pinaret, que han suposat o que suposaran 33 places. La finalització de les obres està prevista a finals d'enguany i aquestes noves places permetran fer una separació més adequada dels menors infractors tant per edat com per tipus de delicte.

El 2018 s'està a la recerca de l'edifici que sigui adequat per al trasllat d'Es Fusteret i, entre enguany i l'any que ve, s'ha d'iniciar l'expedient de remodelació de l'actual centre d'Es Fusteret, i així, reconvertir-ho en un centre de dia que és un recurs del qual actualment el Govern de les Illes Balears no disposa.

I a partir de l'any que ve ja sí iniciar la reforma de l'actual centre d'Es Pinaret, la remodelació per llars, etc.

Pel que fa als serveis de seguretat, també entre el 2016 i el 2017 s'han contractat més hores; el 2018 s'han contractat 12 hores diàries més; el 2016 es va ja iniciar la revisió de tots els sistemes contra incendis d'Es Pinaret, qüestió que, per cert, ja hauria d'haver estat feta amb anterioritat, perquè hi havia sistemes que estaven obsolets i que ara s'han substituït i, a més, també es varen instal·lar mesures contra incendis a totes les zones comunes.

També hi ha hagut un programa de formació per als treballadors i durant el 2016 aquest pla de formació ha suposat tota una sèrie de cursos que s'han anat duent a terme entre els anys 2016 i 2017, 23 i 26, respectivament.

Quant a les millores pressupostàries, que també el Partit Popular demana, aquestes millores s'han reflectit en els pressuposts de la Direcció General de Menors i Família i s'ha passat d'un pressupost, el 2015, de 7.818.000 euros al pressupost del 2018 actual, superior als 10.100.000 euros. El pressupost destinat a millora de les reformes dels centres es troba al pressupost del Consorci, més de 3 milions d'euros, i hi ha, per tant, s'ha de recordar, planificació de les accions, hi ha millores constatables i, per tant, en aquest sentit, la petició del Partit Popular, des del nostre punt de vista, no té sentit, perquè, com dic, està tot planificat i en marxa.

Evidentment, també amb paraules de la consellera, una cosa va després de l'altra i, en aquest sentit, evidentment, part d'aquestes inversions s'hauran de seguir duent a terme la pròxima legislatura.

En el tercer punt, en què demanen tenir especial cura amb les decisions que afectin el personal de la Fundació Estel, anunciam el vot a favor, però també hem de dir que aquesta qüestió, de fet, també es fa i els treballadors i treballadores són tenguets en compte i s'ha fet un pla de formació, i vull recordar que la passada legislatura no hi havia pla de formació. S'ha posat a disposició dels treballadors i treballadores un servei d'atenció psicològica per treballar aspectes

emocionals, tampoc no n'hi havia. S'ha reformat l'horari a 35 hores, per tant és una millora clarament... una millora de les condicions laborals per als treballadors, ja que la passada legislatura es va passar de les 35 hores a les 37,5. I hi ha reunions mensuals amb els Comitè d'Empresa i fins ara els acords laborals sempre han estat amb el vist-i-plau del Comitè d'Empresa i, de fet, tant la direcció general com la consellera s'han vist en diverses ocasions amb tots els treballadors i treballadores per escoltar els suggeriments, queixes, per valorar les impressions que hi hagi.

Feia vostè referència, Sra. Sandra Fernández, a la seva intervenció a la necessitat de prevenció i estam absolutament d'acord amb la necessitat de prevenció i, evidentment, la situació millor seria que no hi hagués cap jove que hagués d'acabar internat, petició evidentment o situació que tots desitjaríem, però que avui per avui hem de considerar certament utòpica. En tot cas, dins aquesta labor de prevenció li vull recordar també la llei d'infància i adolescència que s'ha presentat per part del Govern, que també ajudarà, i de manera molt important ha d'ajudar amb inversions i amb professionals, concretament es preveuen 85 professionals als municipis en aquesta prevenció que vostè, molt encertadament, aquesta labor de prevenció que vostè demanda.

I finalment, en relació amb el punt quart, on s'insta el Govern de l'Estat a constituir aquesta comissió de treball amb comunitats autònomes per estudiar millores i adaptacions en els aspectes de competència estatal que afectin la responsabilitat penal del menor, hi estam d'acord, però faríem una esmena, perquè pensam que el Govern de l'Estat, avui per avui, és el responsable de tenir la situació complicada que ens trobam on joves de fins a 21 anys els trobam juntament amb menors d'edat, convivint, i això provoca tota una sèrie de problemàtiques que tots coneixem, per tant l'esmena seria afegir al final del punt que es valoràs especialment la idoneïtat que en aquests centres socioeducatius per a menors amb mesures judicials hi hagin de conviure actualment joves fins als 21 anys, que ja són adults, i que això pot provocar un impacte d'una mesura que es va decidir a partir de l'any 2000 i que de llavors ençà no ha estat canviada. Per tant, és ben hora que el Govern de l'Estat, en aquest cas el Govern del Sr. Rajoy, a més de millorar, per cert, el pressupost general de l'Estat cap a les Illes Balears, que també podrien ajudar a millorar la inversió social que tenim a les Illes Balears, també fes els canvis oportuns per corregir aquesta situació negativa que es produeix actualment en els centres socioeducatius amb aquesta convivència amb aquests joves majors de 21 anys els quals, evidentment, haurien de ser a una altra banda.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Socialista, també per defensar les esmenes, té la paraula el Sr. Jaume Garau.

EL SR. GARAU I SALAS:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Jo seré breu, per no reiterar arguments que ha fet el company que ha fet el company que m'ha precedit, el Sr. Barceló.

Crec que tot... ja des de fa pràcticament dos anys venim tant a la comissió com al Ple discutint, debatent i analitzant la situació de la Fundació Estel i de tots els programes que es fan respecte dels menors amb mesures judicials; crec que és evident, i crec que la Sra. Fernández ho reconeix, que s'ha fet molta feina aquests tres darrers anys, i que arran de la darrera interpel·lació que va fer la consellera, doncs entenc que la Sra. Fernández hagi de presentar una sèrie de propostes. Però al meu entendre, tant la proposta número 1 com la proposta número 2 són una mica supèrflues, atès que ja s'ha dit i s'ha demostrat diverses vegades i a diverses presentacions que ha fet la consellera que sí que realment hi ha un pla de feina, hi ha un pla de feina que s'executa, a més, d'una manera prou intensiva, perquè evidentment Es Pinaret i el conjunt de serveis de S'Estel necessitaven una transformació profunda.

Crec que aquesta transformació es fa i, per tant, la idea de presentar un pla i un pressupost, que són els punts 1 i 2, són idees una mica supèrflues.

Una altra cosa, que és el que ha dit vostè avui aquí, és que es parlàs d'un projecte de futur, de quines necessitats tendrien els menors i els adolescents amb problemes judicials en ares a un futur, i quins tipus de serveis i quin tipus de sistema de prestacions hauríem de tenir, però aquesta no és la proposta que vostè presenta avui en el Ple, una cosa és el que ha dit i una cosa és el que està escrit. El que està escrit està clar que ve en funció de la interpel·lació de l'altre dia i ve en funció de tot un conjunt de mesures diverses que es fan i que es realitzen i que moltes no són a curt termini d'un any, són d'un any, dos anys, tres anys.

Per tant, si vostè el que vol o el que demanaria és un projecte de futur, de dir, bé, una vegada haguem fet totes aquestes transformacions que es fan ara i que s'hi dediquen molts recursos econòmics i recursos personals, quin sistema d'atenció a aquests menors voldríem per a Balears? Aquesta pregunta, que a nosaltres ens semblaria molt bé poder-hi participar, doncs jo la convit que la faci en el si de la comissió i tal vegada puguem pactar un projecte conjunt.

Per tant, al punt 1 i al punt 2, concretament, direm que no. Al punt 3, home, és clar, és que la proposta que vostè proposa sembla que la conselleria no atén bé el personal de la Fundació Estel. N'hi ha prou a veure la quantitat de persones que s'han contractat aquests darrers tres anys, 43 persones, per tal de descarregar la feina que tenien aquestes persones fa tres anys, per tant, crec que dins els serveis socials descarregar les persones de treball crec que és la primera forma de tenir-los en compte, de protegir-los, d'assistir-los, de reconèixer-los, i no únicament amb aquestes contractacions, sinó amb la quantitat d'altres actuacions, com el canvi d'horaris, els canvis formatius i més. És vera que els canvis d'horaris sempre provoquen un problema, vostè ara se'n

va a la Conselleria d'Economia i vol canviar l'horari dels administratius i posar un horari d'horabaixa, veurà vostè la resistència que tendran els tècnics; per tant, canviar horaris sempre és un problema, però els horaris que s'han canviat són molt millors que els que tenien abans, si tenim en compte el servei als menors i la càrrega psicològica i física dels treballadors.

Respecte del quart tema, o sigui, al primer, al tercer votarem que sí, però tenint en compte que és una mica reiteratiu.

En el punt quatre, li fem una esmena, conjuntament, amb MÉS, perquè aquí sí que creiem que hi ha un problema important i crec que l'Estat hi ha d'intervenir, que aquesta filosofia de mesclar persones de vint anys, de vint-i-un anys amb persones molt més joves és una decisió equivocada. I com a tal decisió equivocada, nosaltres el que li proposam és que al quart punt s'hi afegeixi la necessitat que en aquesta valoració i possibles millores que es puguin fer, es contempli i s'analitzi a fons l'impacte que ha tengut la idea que persones major d'edat i amb unes característiques molt diferents dels menors puguin estar mesclats amb aquests menors.

Per tant, resumint, al primer i segon punts li votarem que no; al tercer li votarem que sí i al quart, si ens accepta aquesta esmena que fem conjuntament, li votarem també que sí.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Garau. Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, president, bon dia. No és la primera vegada que agraim les iniciatives que presenta el Partit Popular, relatives, en aquest cas, a la situació dels centres de menors de la Fundació Institut Socioeducatiu S'Estel, no obstant això, consideram que molts dels problemes als quals s'enfronten els centres de menors són conseqüència d'unes polítiques de prevenció inexistents, com totes les polítiques a les quals ens té acostumats el Partit Popular, això per una banda, i també unes polítiques d'atenció i abordatge a problemàtiques també inexistents.

És prou curiós que demanin un pla quan el Partit Popular es va encarregar de fer desaparèixer tots els recursos preventius per a menors amb conflicte social.

El problema és que ara paguem la desídia de la legislatura anterior, entre serveis que es van retirar hi ha la figura de l'educador social als instituts, els quals, segons els informes, eren molt positius cap a una important tasca preventiva. Ara s'ha recuperat aquesta figura, però es van perdre quatre anys de

treball, una etapa especialment greu que va coincidir amb l'etapa més dura per a les famílies, el punt àlgid de la crisi estafa.

També es van retirar pràcticament tots els ajuts socials a les famílies vulnerables, especialment sagnant en el cas de Palma, endurint els criteris per accedir a les beques menjador i els ajuts per a la compra de llibres. Entenc que el Partit Popular no és capaç d'establir una correlació entre la retirada de recursos per mitigar l'estrès a l'allar i els conflictes socials de les persones menors d'edat, encara que està àmpliament demostrada aquesta relació, si no, no entenc aquesta manca de responsabilitat.

Pel que fa a prevenció comunitària, pràcticament es va reduir a la mínima expressió la dotació de recursos humans de les UTS, és a dir, es deixa d'aplicar la Llei de serveis socials; a dia d'avui, la dotació d'educadors socials i de psicòlegs per atendre les famílies és insuficient. I la llei Montoro tampoc no ajuda, deixa sense atenció les famílies vulnerables.

Les metodologies més efectives aposten també per la participació de les famílies durant el compliment de mesures, d'aquesta manera la reinserció del menor a la societat és més real i efectiva.

Els estudis de metaanàlisi en la intervenció socioeducativa per les situacions de conflicte social durant l'adolescència, conclouen que les intervencions realitzades a través de metodologies pròpies de les ciències de l'educació social, psicològiques, mèdiques, etc., són més eficaces que aquelles en les quals l'accent recau sobre el control i la privació de les llibertats, mesures que varen ser totes retallades a la legislatura anterior, un discurs que tradicionalment sembla que no comparteix la dreta.

Cal incidir en la prevenció comunitària, dotar els ajuntaments d'efectius per treballar les competències familiars i sobretot fomentar la participació ciutadana per crear xarxes de suport a les famílies vulnerables. A més, en col·laboració amb la Direcció General de Menors i Família, s'aborden els temes següents: s'implementen la unificació dels instruments de valoració, treballem tots en el mateix sentit; a més, quan es pugui reorganitzar l'IMAS, el Departament de Prevenció Comunitària, podem avaluar els programes d'intervenció i analitzar com responen els diferents grups, menors amb trastorns de conducta, maltractament, menors estrangers, no acompanyats, etc., a les mesures ofertes pels serveis de protecció.

En l'atenció als menors estrangers no acompanyats seria desitjable una major coordinació entre les comunitats autònomes, una coordinació que demanen vostès en el punt 4 d'aquesta moció i que, des del Servei de Protecció, s'ha aconseguit desbloquejar l'accés a la documentació d'Estrangeria i Delegació de Govern que tenia semibloquejat, què paradoxal, no!

També s'ha posat un jurídic a disposició del centre d'acollida per a menors no acompanyats; s'estableixen

mecanismes de coordinació específics entre els serveis de protecció i els de justícia juvenil, per exemple per establir perfils específics dels menors que passen de protecció a reforma.

Sí que trobem a faltar, respecte de la població menor infractora, posar en marxa intervencions multimodals que considerin els factors socials, familiars i biològics dels menors per minimitzar la probabilitat de reincidència. Això no obstant, per aconseguir les majors quotes d'eficàcia possibles, aquesta intervenció hauria de ser també multinivell.

Desgraciadament, el Departament de Prevenció Comunitària, que va ser desmantellat a l'anterior legislatura, ha dificultat molt la tasca d'analitzar les necessitats i l'impacte de les actuacions. Ara, afortunadament, serà més fàcil treballar, ja que ja s'ha tornat a crear aquest departament de planificació.

Ja ho veuen, tal i com va concloure la consellera a la seva intervenció a la interpell·lació, la prevenció és la clau, concepte que sembla que ni coneixen ni entenen. Pagam les conseqüències de les polítiques "austericides" de retallades, no ho sé, n'haurien de ser conscients.

Bé, quant a les votacions, diré que votarem en contra dels punts 1 i 2, tal i com ha comentat el Sr. Jaume Garau, que ho ha especificat molt bé. I quant als punts 2 i 3, no, als punts 3 i 4, votarem a favor, amb l'esmena del Partit Socialista i MÉS.

Sí que he de dir que al punt, en allò que diu de "tenir especial cura amb les decisions que afectin el personal", no sé si atenem el mateix personal que vostè intenta defensar o el que intentam defensar nosaltres, que són els torns rotatius; pensem que fer aquest tipus de torns rotatius el que faria també seria fer uns torns molt més justs que fins ara es donaven, donant un tipus de... bé, de comoditat a uns treballadors i a uns altres deixant-los un poc enfora de totes aquestes mesures que realment facilitarien l'atenció, a més a més que la valorarien molt més.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Maicas. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Quan aquest Parlament parla molt d'un tema sol ser o que la cosa no funciona o bé que és molt important o per ambdós motius, i jo crec que aquest tema que avui parlam acompanya els dos supòsits, tornam a parlar d'Es Pinaret, d'Es Fusteret i d'Es Mussol, és a dir, dels centres que formen part de l'Institut Socioeducatiu S'Estel, perquè són peces clau de la

Conselleria d'Assumptes Socials, però, malauradament, no funcionen així com toca.

Saben que aquesta és una qüestió que també ens preocupa al nostre grup parlamentari, de fet li hem fet nombroses preguntes a la consellera i fins i tot sol·licitarem una visita a un dels centres per conèixer la realitat d'aquests de primera mà. El per què de la seva importància segurament la compartim tots i tots en som conscients, però el que veritablement té rellevància avui aquí és que es gestionen aquests espais i volem saber i s'han d'arreglar les mancances que tenen.

Els darrers tres anys, tot i saber que el tema ve de més enllà, han passat moltes coses, problemes laborals quant als torns i horaris amb els treballadors; problemes de seguretat; problemes amb les infraestructures i la manca d'espai; hi ha hagut personal expedientat, personal que ha estat acomiadat, un treballador amb vaga de fam, un educador amb una ordre d'allunyament; i fa només un mes llegíem les declaracions del secretari general del Sindicat Espartà de Seguretat que afirmava que la nova empresa de seguretat literalment no té formació i que per això el centre s'ha descontrolat. El que és més greu de tot és que de tot el que parlam és d'un centre de menors.

La consellera Santiago, a qui com li dic el que consider negatiu, també li reconec les coses positives que s'han fet des del seu departament, ha vingut a explicar-nos les mesures que s'han adoptat en els centres i les modificacions que també s'hi fan, i estam contents per l'ampliació de places, pel reforç de treballadors, per la separació de sexes i per la substitució de material antic per ignífug, entre moltes altres coses; n'estam contents, però no satisfets, és impossible estar satisfets amb tots els problemes i mancances que tenen encara aquests centres en tots els sentits.

De la darrera conversa que vàrem tenir amb la consellera Santiago, i que a jo, amb una pregunta de dia 27 de febrer, em va quedar la sensació que hi havia una actitud una mica conformista, una actitud, que també ho he de dir, no va gens amb vostè. Vostè va fer unes afirmacions com: "no poden canviar els menors, podem canviar l'estructura d'Es Pinaret, però els joves que ens entren no els podem canviar, de moment"; o "que dos al·lots pugin a la teulada d'Es Pinaret, li dic que no és... que això és més habitual del que a vostè li sembla". Coneixem que la taxa de violència en els joves que entren en aquests centres ha augmentat i que els perfils són cada vegada més violents, però això no pot comportar una actitud passiva i derrotista de la que n'és la màxima responsable. La Conselleria d'Assumptes Socials ha redactat un esborrany de projecte de llei de l'atenció dels drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears, una llei que inclou un apartat de prevenció, i per a nosaltres creiem que la prevenció és bàsica i, sobretot també en aquest espai.

Necessitam solucions, necessitam que s'agafi el problema de cara i que replantegin les coses que no funcionen, ho han fet en altres casos, com el de la separació dels joves per sexe, per exemple, però també pensam que no n'hi ha prou.

L'empresa de seguretat, funciona? Sí, no, perquè si no funciona, es canvia.

Les infraestructures, estan planificades així com pertoca? Ja varem veure que els al·lots i al·lotes havien d'estar separats i per tant es va replantejar l'ampliació. És necessari tornar plantejar de qualque manera els canvis? Creuen que els canvis actuals també responen als perfils dels al·lots? S'ha d'estudiar.

Totes aquestes preguntes no són retrets, són qüestions que s'han de respondre per millorar la gestió de S'Estel i sobretot per millorar el benestar i futur dels al·lots i al·lotes que s'hi troben interns. Les línies de feina estan començades i van per bon camí, però tot es pot millorar.

Per tot això consideram que hem de donar suport a la moció que presenta avui el Grup Parlamentari Popular, perquè no va en contra de la feina que es fa fins ara. Consideram necessari aquest pla que valori els centres, els serveis que es donen i els programes que se segueixen per veure si són realment els efectius i adients per a aquest canvi de perfil dels menors, un pla rigorós que sigui el full de ruta per al futur i contempli les noves realitats que es troben en aquests centres; com a exemple, el pla que es va fer d'infraestructures educatives, que és un pla molt eficaç i és un pla que va a llarg termini i amb altres anys.

És evident que aquesta conselleria ha fet coses molt ben fetes i des del nostre grup parlamentari se li ha reconegut. També és cert que, des d'El Pi sempre hem dit que aquest és un tema molt delicat, el tema dels menors, i que no se'n pot fer una guerra política ni demagogia. Per això pensam que és necessària una reflexió sobre les condicions de S'Estel i aquest pla, la feina que s'hi ha fet, s'hi pot introduir, pensam que és un bon començament.

Respecte de les esmenes, és evident que en les d'eliminació dels punts 1 i 2 no hi veiem sentit, perquè nosaltres donam suport a aquest pla. I aprovaríem, sí, la valoració d'idoneïtat que es demana a l'esmena 3 perquè és per a les mesures judicials dels menors de 21 anys.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Pep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta legislatura, si no ho record malament, vam començar a parlar d'Es Pinaret, a banda de la compareixença inicial que, evidentment, va fer la consellera en començar de la legislatura, arran del dramàtic incendi que va haver-hi l'octubre, si no ho record malament, del 2015. I a partir d'aquell moment, jo crec que, com s'ha dit, doncs s'ha anat parlant periòdicament de la problemàtica d'Es Pinaret i dels centres que depenen de la Fundació S'Estel, record que la impressió que vaig extreure de la compareixença

de la consellera respecte d'aquest tema és que realment, d'una banda, hi havia una valoració molt negativa, s'era conscient que la situació s'havia de millorar, que la situació de la legislatura anterior era insostenible i que hi havia una decisió molt ferma d'avançar en la millora d'això.

No sé si a alguna altra compareixença, perquè supòs que no va ser en aquella mateixa, però se'ns van presentar els resultats de la diagnosi, una auditoria que s'havia fet i que va posar de relleu doncs problemes en matèria de personal i en matèria de molts aspectes. Per tant, els he de dir que la impressió que es té des del nostre grup d'aquest tema és que la conselleria se n'ha preocupat com d'un tema important, ha detectat les deficiències i ha dedicat energies i recursos a solucionar-les.

El Sr. Barceló ho ha explicat, ha fet un repàs molt ample, ho ha explicat molt bé i en aquests dos anys i escacs hi ha hagut ampliació de personal, hi ha hagut ampliació de serveis, hi ha hagut ampliació i millora de les instal·lacions, hi ha hagut millores organitzatives, hi ha hagut millores pressupostàries, no sé si a gaire àmbits de la gestió del Govern, i concretament a l'àmbit dels serveis socials, podem localitzar un àmbit que hagi estat mereixedor de tanta cura i en el que hi hagi hagut tanta consciència que calia millorar molts aspectes respecte de la situació desastrosa que arrossegava.

Per tant, tot i que és veritat, i estic d'acord amb vostè, Sra. Sureda, que és clar, evidentment, com que sempre es pot avançar, sempre podem donar suport a les propostes que se'ns fa, perquè no impugnen la feina que s'ha fet, jo crec que, evidentment, una interpel·lació, tots sabem què és una interpel·lació, tots sabem què és una moció, i evidentment que hi ha un rerafons de crítica i nosaltres no la compartim. I com que no la compartim no volem donar suport tampoc als primers punts de la moció.

Concretament, estic d'acord amb el Sr. Garau, Sra. Fernández, que vostè aquí ha pres la paraula, ens ha parlat, ens ha proposat una redefinició global de la política en matèria de menors, però a la seva moció parla concretament del pla de treball per als centres de la Fundació S'Estel, i jo crec que, per tot el que he dit, crec que aquest pla de treball en aquests moments no és necessari, el que es fa ja segueix una programació i una orientació política molt clara.

Respecte del punt 3, jo, la veritat és que tenc prou reserves tal com està redactat, prou reserves per diversos motius: primer, perquè això de l'especial cura, a veure, jo crec que el Govern ha de tenir especial cura amb el tracte amb tots els servidors públics, és a dir, perquè tots tenen les seves problemàtiques. Aquest evidentment té una problemàtica molt específica, és un tema molt delicat, com ha dit la Sra. Sureda, i requereix d'una aproximació molt cautelosa, però a mi em preocupa una mica que diguem que respecte de determinats treballadors públics s'ha de tenir especial cura "especial cura", quan hi ha molts altres col·lectius, cadascú té les seves problemàtiques i totes són legítimes. Aleshores jo amb això, doncs, és clar, evidentment aquí ens és molt fàcil mostrar-nos empàtics i solidaris amb tots els treballadors públics, però crec que en aquest tema hauríem de ser també rigorosos. A mi

m'ha sobtat que els grups del Govern donin suport a aquest suport, perquè és evident que, tot i que hi podem estar totalment d'acord, perquè, escolti, qui estarà en contra de tenir "especial cura" amb els treballadors?, amaga una crítica respecte, doncs es ve a dir que el que s'ha fet fins ara no s'ha fet com toca o no s'ha fet com tocava.

Jo també els he de dir que jo no parlaré ni de torns ni d'horaris, perquè crec que ja l'últim que podem fer en aquest parlament és parlar dels torns i dels horaris del personal, escolti'm, aquí hi ha uns professionals, hi ha uns mecanismes de negociació amb el personal, hi ha uns mecanismes de negociació col·lectiu, i si aquí hem de venir a dir si els torns... jo, sincerament, els dic, jo, si els torn són els bons o no ho són no ho sé, però tinc confiança en la direcció política, pels motius que he expressat al començament de la meua intervenció que aquest tema es porta com toca, i els treballadors estan representats com toca a través de la seva representació sindical i, per tant, m'incomoda el tema de votar a favor de l'"especial cura" amb les decisions que afectin el personal, però evidentment, sobretot si el Govern i l'oposició estan d'acord, no serem nosaltres els que deixarem de votar a favor.

I per últim, respecte del punt 4, que em sembla raonable, em sembla més raonable amb l'afegit que han proposat els grups del Govern amb la seva esmena i, per tant, hi votariem a favor si acceptés l'esmena i, si no l'acceptés, ens abstindriem.

Això és tot. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. El Grup Parlamentari Mixt no farà ús de la intervenció, per tant toca el torn al grup proponent, té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Gracias, presidente. En primer lugar, darle las gracias a El Pi, a la Sra. Sureda, que me ha entendido o al menos me ha escuchado en mi intervención.

Han hecho referencia varios de los portavoces que han intervenido a la cantidad de veces que hemos hablado de la Fundación S'Estel en este parlament y muchas de estas ocasiones han sido por intervenciones que he realizado yo misma como diputada, porque, se lo vuelvo a repetir, antes lo comentaba, creo que es una de las competencias más complicadas y más prioritarias que tiene este govern y, evidentemente, pues en la labor de oposición creo que es muy necesario controlar al Govern sobre este tema.

Dicho esto, yo no recuerdo, al menos mientras yo fui consellera, que hablásemos tanto de estos temas o que se presentase ni siquiera ninguna propuesta, ya que ustedes han criticado tanto la labor de la pasada legislatura, ninguna propuesta de mejora la pasada legislatura respecto a este tema, así que tan mal tampoco no lo estaríamos haciendo.

Yo no he dicho en ningún momento que no se habían hecho cosas y que no se habían mejorado y que no se habían tomado iniciativas respecto al sistema de reforma durante esta legislatura, solo faltaría, y más teniendo en cuenta el presupuesto que tiene la CAIB en estos momentos, pero lo que es injusto es que ustedes, para resaltar esto, lo hagan criticando la labor que hizo el Partido Popular la pasada legislatura en una situación muy difícil. El Partido Popular, para darles algún dato y contestarles alguna de las intervenciones que han hecho, el Partido Popular aumentó más de un 30% el presupuesto en relación a menores, aparte de introducir bastantes mejoras, como crear también más plazas, dotar de más personal, mejora del proyecto educativo.

Decía la portavoz de Podemos, entre otras cosas, que no me da tiempo a rebatirlas todas, que se habían desmantelado los recursos relacionados con el trabajo comunitario; Sra. Maicas, decirle que el Plan de prestaciones básicas, que es a través de cómo se financian los ayuntamientos para hacer precisamente este trabajo comunitario, se triplicó en la pasada legislatura y que, además, se puso en marcha -mire los datos, Sra. Maicas, que es muy fácil poder comprobarlo-, y además se puso en marcha el Fondo de pobreza infantil, con 1 millón de euros del presupuesto propio de la comunidad autónoma, además del que recibíamos del Estado.

Ustedes han hablado de que ya se están haciendo cosas, de que se están poniendo en marcha, de que tienen un plan de trabajo, evidentemente es un plan de trabajo interno, aunque nos lo haya explicado la consellera las veces que se lo hemos preguntado, pero la realidad es que no existe un plan, valga la redundancia, que planifique, no tenemos un diagnóstico inicial de la situación, un análisis del sistema de reforma actual; no tenemos un análisis de cuáles son las propuestas para atender las necesidades actuales. El Sr. Garau decía que una cosa es lo que está redactado y otra cosa es lo que he explicado yo aquí, evidentemente la redacción siempre es mejorable, pero también creo que es una cuestión de lo que hayan entendido ustedes y, precisamente, por eso tenemos los debates y podemos explicar las propuestas, para entender lo que significan todos los... -gracias- precisamente para que podamos explicar todas las propuestas que hacemos. Si quieren podemos añadir que se haga un plan, que no hablo de un plan de trabajo, creo que ha sido el portavoz de MÉS por Menorca que lo ha dicho, un plan a corto y a medio plazo de centros, servicios y programas de la Fundación S'Estel, cuando hablo en un plazo máximo de seis meses no es para que el plan sea efectivo y estén realizadas todas las medidas, es para que se presente simplemente.

Porque si ustedes consideran de verdad que con todo lo que ustedes dicen que han hecho es suficiente para dar una respuesta efectiva y eficiente a las necesidades que tiene hoy el sistema de menores, si ustedes realmente con sinceridad, me pueden contestar esta pregunta, porque estoy convencida de que dirán que no es suficiente, y creo que es un tema dónde tenemos que llegar precisamente a lo que es suficiente. Y no es una crítica al Gobierno actual, es que es una realidad, y es evidente que esto no se ha cumplido en ninguna de las legislaturas por las que hemos pasado todos los partidos

políticos, se han podido hacer muchas mejoras, pero son mejoras que no son suficientes, y es un tema lo suficientemente importante para que nos pongamos de acuerdo, una vez dotemos del presupuesto que sea necesario y cumplamos realmente con el encargo que tenemos respecto al sistema de reforma y a dar cumplimiento a las penas de los menores infractores.

Por este mismo motivo, rechazaremos las enmiendas presentadas al punto 1 y 2. Respecto al punto 3, es evidente que se tiene que tener cuidado con todas las medidas y con todas las decisiones que afecten al personal, pero estamos hablando, en concreto, del personal de la Fundación S'Estel, que, además, al margen del trabajo diario, la presión que tienen en estos centros, y, si no, pues no sé si el señor..., el Sr. Castells -discúlpeme, Sr. Castells-, el Sr. Castells pudo ir a la visita, pero si no se pueden organizar más visitas y realmente que escuche a los trabajadores de cuál es el trabajo diario y tan difícil con todos estos menores. Por eso, lo que nosotros decimos es que no estamos hablando de las medidas que se han tomado, sino de la forma, tal vez, que se hayan tomado las medidas que, en este caso, creemos que se tiene que hacer siempre con especial sensibilidad a todos estos trabajadores; que, además, ustedes hablaban de la cantidad de mejoras que han hecho respecto a los trabajadores, entonces no entendemos cómo los trabajadores tienen que manifestarse delante de la conselleria, y no solamente quejándose de los cambios en los horarios, también se quejaban de otras cuestiones.

Y respecto al punto número 4, la verdad es que no entendemos muy bien la enmienda que han hecho, porque, además, es que en el propio punto 4, lo que nosotros pedimos al Estado es que estudie las posibles mejoras y adaptaciones a las nuevas realidades de todos los aspectos de competencia estatal. En ese sentido, ya no solamente hacíamos referencia -que no me ha dado tiempo a explicarlo, o se me ha pasado antes explicarlo-, no solamente a la Ley de responsabilidad penal del menor, sino también al sistema judicial, que es el que lo aplica, que, evidentemente también hay que mejorar todos los procesos y todos los protocolos del sistema judicial respecto a los menores para ver qué está fallando. Entonces, en ese sentido no entendemos que ustedes hagan esta enmienda.

Aún así, lo que les propondríamos es dejarla, se la aceptaríamos si la dejasen hasta la coma, y eliminar "así como evaluar el impacto que ha tenido esta medida decidida en el año 2000", porque si no también tendríamos que hacer referencia a todas las modificaciones posteriores que se han realizado, como, por ejemplo, la del 2006, que, aparte de mantener esto, se tomaron una serie de medidas y se introdujeron una serie de cambios que, además, han agravado todavía más esta situación, con lo cual no entendemos que se tenga que poner aquí, precisamente,...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández...

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

... el impacto que ha tenido esta medida en el 2000, cuando podríamos hacer referencia a otras medidas que se han adoptado. Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Sr. Barceló, accepta la transacció que li han proposat?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, sí, tant el Grup Socialista, com el Grup MÉS per Mallorca acceptam la transacció.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Doncs passam a la votació dels punts 1, 2 i 3. No, votació...

(*Se senten veus de fons que diuen: "No"*)

No? Votació separada de tots els...

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

No, no, Sr. President, sí, demanaríem 1 i 2, per una banda, i el 3, per l'altra.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Doncs, passam a la votació dels punts 1 i 2. Votam.

24 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

El punt 3 es pot donar aprovat per assentiment? No? Votació del punt 3? Idò, votació del punt 3. Votam.

56 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 4, amb l'esmena 3521/18, de MÉS per Mallorca i del Partit Socialista. Votam. Amb la transacció incorporada, sí.

54 vots a favor; 1 en contra i cap abstenció.

IV. Compareixença d'un membre del Govern per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 6607/16, relativa a actuacions en relació amb la malaltia celíaca i altres intoleràncies alimentàries (escrit RGE núm. 2760/18, del Grup Parlamentari Popular).

Passam al quart punt de l'ordre del dia d'avui que correspon o que consisteix en la compareixença d'un membre del Govern per tal de retre compte del compliment de la

Proposició no de llei RGE núm. 6607/16, relativa a actuacions en relació amb la malaltia celíaca i altres intoleràncies alimentàries, escrit RGE núm. 2760/18, del Grup Parlamentari Popular.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Bé, continuem avui amb aquesta compareixença de compliments sobre els acords que vàrem adoptar en matèria de...

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria un poc de silenci, per favor. Gràcies.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Vàrem acabar, Sra. Consellera de Salut, els plens abans de Pasqua parlant d'incompliments en els mandats parlamentaris a les preguntes de control al Govern i ara començem aquest trimestre també amb el mateix, en aquest cas davant de l'evidència d'un incompliment d'un acord adoptat per unanimitat en aquesta cambra per dur a terme el suport i la millora d'ajudes i de suport a les persones afectades per la malaltia celíaca així com per les intoleràncies alimentàries.

Una proposició no de llei que el Grup Parlamentari Popular havia sol·licitat a principis de l'any 2016, que es va aprovar el maig de 2017, per això de la dinàmica parlamentària, però que va aconseguir un acord unànim, gràcies a la labor de tots, amb moltes esmenes, aportacions de diferents grups i, a més, amb una voluntat unànime d'ajudar aquest col·lectiu clarament discriminat en molts d'àmbits de la nostra societat.

És una llàstima, Sra. Consellera, que un any després de la seva aprovació no haguem sentit parlar de cap avanç per part del Govern. Catorze punts que hi havia a la proposició quan va quedar consensuada dels quals onze l'obliguen a vostè, com a responsable de la Conselleria de Salut d'aquest govern, i dels quals no hem sentit, com li deia, res. Dóna la sensació que aquest és un d'aquests mandats parlamentaris que són ignorats per part de l'executiu per falta de prioritat, per falta de sensibilitat, per falta de possibilitats, no ho sabem, però està clar que és un tema aturat i que no avança.

Vull recordar, aprofitant aquesta compareixença, que la malaltia celíaca és això, és una malaltia, és autoimmunitària, no és una al·lèrgia sinó una malaltia, invisible externament moltes vegades, que produeix efectes greus a la persona que la pateix amb diferents manifestacions i conseqüències de per vida, que no té cura ni té graus de malaltia. S'és o no s'és, encara que hi ha molts de malalts que ho desconeixen precisament per la seva invisibilitat o les mil cares que presenta.

Com deia també, a més, és la punta de l'iceberg d'una sèrie de problemàtiques associades que afecten greument la salut de les persones, a part de la discriminació social que suposa la dificultat afegida d'accedir a molts de productes aptes i el seu preu elevat. La seva medicina és la pròpia alimentació del malalt, bàsica per viure, i la seva discriminació ve pel fet que no es compren a farmàcies sinó a establiments d'alimentació, tot i que el seu preu i el seu accés no són els mateixos que el de la resta d'aliments.

Vull recordar també les xifres generals, hi ha un 8% de la població que té qualche problema associat amb el gluten, a part dels celíacs, a altres problemes; un 2% d'aquests són celíacs i un 80% d'aquest 2% desconeixen que són celíacs encara, encara no ho saben.

Podem entendre amb aquestes consideracions prèvies la importància que té, per tant, el suport públic i la implicació dels que governen i que tenen a les seves mans fer més fàcil la vida dels malalts celíacs i de tots aquells que, com és el cas que passa, per exemple, li parl a nivell personal, ens trobam a casa nostra cada dia amb aquestes dificultats.

Ens té oblidats, Sra. Consellera, han passat dos anys de la nostra proposta, ha passat un any de la seva aprovació per aquest parlament, i no tenim coneixement de cap millora en cap dels punts que en aquest parlament vàrem aprovar. Tampoc ni els socis de l'Associació de Balears no han sabut res, ni ajudes, ni difusió, ni més especialistes mèdics, ni facilitats de cap tipus, i li parl directament i li posaré una sèrie d'exemples del dia a dia. Per exemple, li diré del meu cas, no tenc cap inconvenient de contar casos concrets perquè les coses són més enllà de les paraules, és la realitat del dia a dia.

Miri, jo el mes de febrer li vaig demanar on era el centre de salut per a una revisió a un especialista de pediatria celíaca, que és un equip molt bo que hi ha a Son Espases, però que és totalment insuficient, i no sé si vostè ho sap que és insuficient, però si demanes un especialista de pediatria celíaca en el mes de febrer i la primera hora lliure que hi ha et diuen que és a finals de juny és que qualche cosa passa, Sra. Consellera. Sí, és que li dic perquè vaig ser jo que vaig telefonar, no és que m'ho hagin contactat. Això passa avui en dia aquí a Balears.

Un altre exemple, a l'escola dels meus fills, hi ha menjar específic en el menjador perquè és obligatori, però, per exemple, hi ha una paradeta en el pati on els nins compren el berenar i la meva filla, per exemple, a l'hora de berenar no pot comprar res perquè és que no hi ha res, ni un *bocadillo* o un entrepà o unes galetes ni un... no hi ha res per berenar, només hi ha "patatilles" sense gluten, i això són coses del dia a dia, no són paraules, com deia, no són teories, és la pràctica del dia a dia. Aquestes cosetes són les coses que la gent veu en el dia a dia i que necessiten la implicació dels polítics, i que vostès tenen a les seves mans canviar, i no es canvien.

Un altre dia es fa, per exemple, una festa escolar a una escola perquè sigui el patró de l'escola i es venen berenars o, per exemple, perquè els nins hagin d'anar a un final de curs i

fan entrepans i els venen a l'escola i aquests nins tampoc no poden berenar. Aquestes són les coses, Sra. Consellera, del dia a dia que vostès han d'entendre i que els han d'ajudar a implicar-se en aquesta situació. Ja no en parlem de berenar a un bar o comprar uns queviures a una benzina o a una tenda de barri, que són simples exemples del dia a dia que no canvien.

Les millores que es van fent als comerços o als establiments de restauració són per a les obligacions que té la normativa europea de senyalitzar els aliments que són sense gluten, però només senyalitzar, no aportar productes alternatius, a no ser que sigui una ensalada o una fruita, i això no és una solució.

Els preus dels aliments, cereals, galetes, farina, pa, segueixen igual d'elevats sense cap ajuda ni bonificació específica. Si un paquet de cereals, per exemple, per berenar el matí, vostès van a la botiga i compren un paquet de cereals per berenar amb la llet val normalment un o dos euros, sense gluten arriba als quatre euros, el mateix paquet de la mateixa marca del mateix tipus. I tot continua igual.

Hi ha municipis, Sra. Consellera, que no hi ha res sense gluten, hi ha municipis de 2 o 3.000 habitants, a Balears la majoria de municipis un 70% tenen menys de 5.000 habitants, tenen una botigueta o dues on no hi ha pa. La gent que viu en aquell municipi, la gent major que no es pot desplaçar o la gent que té nins i ha d'anar a comprar el pa del dia a dia aquests nins no berenen, has d'anar a comprar a Ciutat o has d'anar tal vegada a Manacor, has d'anar a una ciutat gran a comprar pa per una setmana o per quinze dies perquè sinó aquests nins no berenen o el matí... en fi, són cosetes del dia a dia que jo crec que les hauríem de pensar un poc més.

La dinàmica del dia a dia d'una conselleria és veritat que és ocupada... sí, jo ho entenc perfectament, però aquestes cosetes, aquestes petites cosetes són també les que afecten la societat.

No s'han fet campanyes de difusió ni de sensibilització, no s'han creat ajudes directes a les famílies afectades, no hi ha menús específics a tots els centres sanitaris que serveixen menjar, continua havent centres que no poden oferir res. Tampoc no es dona difusió als establiments amb cartes específiques i si no s'els ajuda no tenen un interès especial per invertir en cartes sense gluten. Hi ha molts de cambres i restauradors, molts, que no saben que és la celiaquia ni saben que és un menjar sense gluten, i això s'hauria de controlar. Ja ni parlem de la contaminació creuada per contacte d'aliments o les traces per fabricació conjunta ni res més.

Catorze punts, Sra. Consellera, d'ajuda i de suport per unanimitat i cap avanç visible. Nosaltres, des del Partit Popular, li reclamam, volem saber si s'ha fet res, si es fa res, si veurem qualque avanç aviat o seguirem un any més en l'oblit sanitari. Evidentment tenen vostès molt més recursos que anys enrera, tenen més pressupost, tenen més possibilitats i tenen un Parlament que ha sabut fer un acord unànim de tots, no és un acord del PP, no és un acord del PSOE, ni de Podem, ni

d'altres partits, és un acord parlamentari que mereix un respecte i és un grup, Sra. Consellera, minoritari, però és un grup de la societat de Balears que mereix un respecte i una implicació.

Esperam la seva explicació. Gràcies, Sr President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Passam al torn d'intervenció del membre del Govern. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, senyores i senyors diputats i diputades. Estic molt d'acord amb moltes de les coses que ha dit, Sr. Diputada, és cert que... i ho visc en primera persona, per tant, l'entenc perfectament, perquè també som afectada. A hores d'ara el que sí he de dir és que les persones celiaques a les Illes Balears reben una atenció correcta, vostè m'ha parlat del cas concret d'una hora demanada de pediatria, hem de pensar que no és urgent, o sigui, una revisió no és urgent, per tant, de febrer a juny... és cert, és un període de temps d'uns mesos, però tampoc no és el que hi havia fa dos anys, per tant, hem millorat, el que sí podem dir és que en aquest temps, en aquesta legislatura hem millorat.

Hem de dir que hi ha comunitats que encara..., no ens compararem amb el pitjor, també faré referència als millors, però hi ha comunitats que encara desenvolupen protocols, o encara no tenen grups de feina. No és el nostre cas, i això és un fet positiu que crec que ens hauria d'enorgullir a tots, o sigui tots els protocols de la malaltia celíaca estan adaptats a les darreres evidències científiques i se n'ha difós el seu contingut, tant a l'àmbit d'atenció primària com a l'àmbit hospitalari, diferenciant la població adulta de la població pediàtrica. En adults actualment seguim els protocols de diagnòstic i tractament establerts a la literatura científica, publicada pel Ministeri de Sanitat l'any 2008 i les recomanacions fetes en el document publicat pel Defensor del Poble sobre la situació de les persones amb malaltia celíaca a Espanya, publicat l'any passat, l'any 2017. A pediatria les darreres recomanacions per al diagnòstic de la malaltia celíaca són de la Societat Europea de Gastroenterologia, Patologia i Nutrició Pediàtrica de l'any 2012, i a hores d'ara les aplicam i la difusió s'ha fet i s'ha fet de manera constant.

Provem instruments pràctics de coordinació entre nivells assistencials i en aquest sentit també hem millorat per al diagnòstic i per al tractament, perquè és molt important que els metges de primària tinguin també el suport més directe dels hospitals, que no sigui només la derivació del pacient, sinó poder connectar i poder establir la coordinació, no és necessari tenir els pacients davant, i en això estam avançant.

Cal recordar una passa important, l'abril del 2008 es va constituir el Grup Balear per a l'Estudi de la Malaltia Celíaca, el GBEEC. Es va dictar també a l'any 2008 una guia ràpida per a la detecció precoç i vàrem veure que amb l'edició d'aquesta guia a l'any 2008, en què també governàvem nosaltres, es va incrementar el diagnòstic un 10%. Continuem fent formació en atenció primària perquè, com vostè ha dit, el diagnòstic precoç és el més important, totes aquestes persones que no saben, que no tenen el diagnòstic, les hem de diagnosticar davant una sospita, i després del diagnòstic els hem de donar l'accés a les proves complementàries, tant des d'atenció primària, com des dels hospitals. Per això puc dir que hem millorat en coordinació també hospitalària, potenciant el diàleg i la tasca horitzontal de contactes entre digestòlegs, pediatres i associacions de pacients.

Però, si li sembla, puc passar punt per punt explicant aquesta PNL.

En el punt número 1 donam total suport a les associacions. En cas concret dels celíacs quan diagnosticam pacients, els recomanem que s'associïn ja que les entitats fan una labor excel·lent d'acompanyament a l'hora de proporcionar moltíssima informació, molt valuosa per poder dur una vida sana i sense gluten.

Quant el punt número 2, hem engegat i ja tenim en marxa un contracte de col·laboració entre el Servei de Salut i el Col·legi Oficial de Nutricionistes de les Illes Balears per revisar i dur a terme consells dietètics i nutricionals per incorporar-los al programa informàtic (...), que és el programa informàtic d'atenció primària, tenir-lo incorporat i totes les recomanacions informàtiques de tal manera que sigui homogènia la informació que es doni a qualsevol centre de salut. Encara no hi és, però estam a punt d'incorporar-lo al sistema electrònic. Un sistema electrònic, uns sistemes d'informació que també ens hem trobat en situacions molt precàries i hem hagut d'invertir molt i millorar molt i encara ens queda moltíssim camí. I vàrem passar de ser una comunitat pionera en molts de programes informàtics els anys 2008, 2009, i ara puc dir que, malauradament, som a la cua d'aquest país en sistemes d'informació en molts d'aspectes, en altres no, però... ahir ens varen donar un premi, per exemple, d'oncologia, de gestió de tractaments oncològics al Servei de Farmàcia de Son Espases, però n'hi ha d'altres que encara pateixen prou. Aquest contracte de col·laboració amb el Col·legi de Dietistes i Nutricionistes s'està revisant per part del col·legi. No, perdó, ja ens han tornat el document i s'està revisant en el Servei de Salut per incorporar a (...).

En relació als punts 4, 5 i 6 estan relacionats amb l'alimentació saludable. També hem de dir que impulsam des del Govern projectes, com el Sabor Mediterrani, amb els restauradors, promoció de salut a les escoles, control dels infants i joves en els centres de salut amb un programa també prou diferent del que es feia fins ara que s'està revisant, la consulta jove. Ara sí que és cert Sra. Riera i jo m'hi trob cada dia i per tant, ho entenc perfectament, que no és competència de Salut decidir quins productes hi ha en els establiments. Sí que és cert que entre tots socialment hem d'avançar amb

aquesta campanya d'informació perquè els establiments privats tinguin els productes sense gluten i hi estic totalment d'acord amb vostè, però no és competència d'aquesta administració decidir quins productes hi ha d'haver en els bars o en els restaurants.

Quant a la fruita hauria de ser de les solucions jo crec per a molts de nins, però estic d'acord que ells esperen altres coses.

D'aquesta manera també estam impulsant aquestes mesures a nivell alimentari, desenvolupam mesures per informar als consumidors des de la Direcció General de Consum i per conscienciar els venedors en tots els sentits.

En relació a la seguretat alimentària, serien els punts 7 i 8 de la iniciativa aprovada. Donam molta importància a aquest tema, el que passa és que els nostres sistemes d'informació no discriminen els al·lèrgens, el gluten d'altre tipus d'al·lèrgens. Els tècnics tenen instruccions concretes aplicables a aquest fet, segons el tipus d'establiment, minorista o majorista, el sector on intervenen, si són menjadors col·lectius, si són forns, si són comerços, si són minoristes polivalents, però no les dades específiques de gluten, sinó tots els al·lèrgens.

Respecte el punt número 9 que fa referència a la formació. Dir-li que l'any 2016 es varen dur una sèrie d'activitats formatives, en temes d'etiquetatge observats a minoristes i distribuïdors, varen participar 38 tècnics; al·lèrgens en els aliments, que hi varen participar 10 tècnics; etiquetatge nutricional i propietats saludables, hi varen participar també 28 tècnics. I a l'any 2017 es va fer també un curs d'informació alimentària subministrada al consumidor, on hi participaren 30 tècnics.

Dins la tasca de coordinació entre Educació i Salut estam fent moltíssima formació de primers auxilis als mestres de les escoles i hem editat un protocol i en aquest protocol, a la pàgina 30, hi ha l'objectiu d'aconseguir que la comunitat educativa dugui a terme correctament una actuació precoç amb els alumnes amb malaltia celíaca en els àmbits educatiu, familiar i d'oci. O sigui, es fa un esment específic al programa de formació del professorat.

En relació a la formació on participa la Conselleria de Treball, li puc dir una sèrie d'actuacions que s'han fet. El Pla de formació en nutrició de l'Escola d'Hoteleria de les Illes Balears es troba en el Pla d'estudis una assignatura obligatòria de seguretat alimentària, nutrició i riscos laborals de 60 a 90 hores, on es parla directament de les persones que tenen intolerància al gluten, al·lèrgies a altres aliments, diabetis, hipertensió, etc., i l'escola també realitza anualment pràctiques de cuina per a celíacs, diabètics, etc. I respecte de la formació ocupacional del SOIB els alumnes que realitzen cursos de nivell 1 i 2 tenen un mòdul també de seguretat, higiene i protecció ambiental a hoteleria.

És cert que falta formació tal vegada a determinats sectors del nostre voltant, però tots som en part responsables de sol·licitar-ho i de fer-ho palès.

Quant als ajuts econòmics, és cert que Navarra dona ajudes econòmiques, hi ha altres dues comunitats autònomes també, hi ha lleis estatals que ens ho impedeixen, i joestic segura que si ho aconseguíssim posar en marxa aquí, que és una qüestió de finançament pur i dur, qualque recurs de l'Estat tendriem en contra. En això també no tenc el menor dubte.

Vull dir-li que el Govern del Partit Popular a l'Estat no ha ajudat, Sra. Riera, i no ha ajudat quan el 2012 va pujar l'IVA, va pujar l'IVA al pa sense gluten i a tots els productes sense gluten un 10%. Això és una pujada d'imposts molt important que s'hauria d'haver tengut en compte en aquests moments i es podria continuar tenint en compte i tampoc no es fa. També es varen introduir copagament al dietoteràpics. Són situacions que és molt difícil cobrir aquestes necessitats assistencials.

Quant a incompliments vostè no m'ha fet referència a cap dels incompliments que fa l'Estat que formen part d'aquesta PNL, que són els punts 3, 7, 12 i 13, però que també parlen directament d'actuacions que ens hagués anat molt bé el suport de l'Estat, perquè així garantim l'equitat i així garantim que totes les comunitats autònomes estiguin donant el mateix tractament, cosa que no es fa en aquest moment en cap dels sentits, no?

Crec que tots plegats hem de continuar impulsant mesures per progressar en el diagnòstic, molt important, en el tractament, en el seguiment coordinat que s'ha de fer bàsicament des de primària i estam convençuts que potenciant aquestes línies es traduiran en un major o millor benestar i una millor qualitat de vida també per a les persones celiaques.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Passam al torn de rèplica del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, nosaltres agraïm la seva explicació, però la veritat és que no ens serveix de molt.

Vostè m'ha llegit un discurs sanitari, preparat, m'ha tornat anomenar les coses que fa molts d'anys que es fan, m'ha parlat des de l'any 2008, m'ha parlat de cursos, d'un contracte que estan preparant, però és que realment cap avanç no me n'ha venut cap i té un acord de fa més d'un any d'una proposta que du dos anys dins aquest parlament amb catorze punts, dels quals n'hi ha molts que els afecten a vostès, que no han avançat res, que no ens ha dit res. Què hi ha punts que afecten l'Estat? Em sembla bé, podem reclamar plegats, jo no tenc cap inconvenient a reclamar quan faci falta si hem d'ajudar a millorar la qualitat de vida de les persones d'aquí, però vostès també facin la feina que els pertoca, perquè tenen més pressupost, tenen més possibilitats i, a més, ens diu que hi està implicada, doncs, per favor, a part d'implicar-se ho prioritzi, que es noti, què vol que li digui.

Fa tres anys que governa, té 1.350 milions d'euros més, és ver que és una cantarella que repetim, sí, si la tenen, prioritzin, polítiques socials, polítiques educatives i polítiques sanitàries, que vostè és sanitària, reclami ajudes per a aquest col·lectiu, que és un col·lectiu minoritari, però els minoritaris tenim veu i supòs que vostè també deu saber aquesta legislatura de col·lectius minoritaris.

Nosaltres, miri, som una associació petita i no li insistiré perquè el que veig realment és que vostè em fa un discurs de feines anteriors sense cap promesa concreta, sense cap compromís concret. Jo li diré, per exemple, que avui matí de la directiva de l'associació, miri, li llegiré el que m'han enviat: *"De momento nadie nos ha informado del cumplimiento de nada ni han contactado con nosotros, somos los grandes olvidados. Al final todo queda en una foto para la prensa."*

La veritat, Sra. Consellera, és una llàstima que vostè que és del sector sanitari no estigui al costat d'aquest col·lectiu minoritari que la necessita, ens diu que hi està implicada, però no hi ha cap avanç. Faci'ns qualque oferta, qualque compromís concret, posi'ns qualque data de qualque cosa que avanci. És vera que vostè no decidirà quins productes s'han de vendre a les botigues o s'han de servir a les paradetes de les escoles, però vostè es pot implicar i ajudar amb bonificacions, amb subvencions, amb ajudes, amb campanyes, faci campanyes genèriques d'al·lèrgens. Em sembla molt bé que faci de tots els al·lèrgens, només faltaria que només fes d'uns específics, però faci-les. El problema és que només feim anuncis i deem coses i parlam aquí i després no es fan, demà les coses s'obliden i es faran altres feines que tengui vostè en el dia a dia, com li deia. Aquestes coses importants, que també són importants almanco per a la gent, van quedant oblidades perquè no les té marcades a l'agenda del dia a dia, i això no pot ser.

Jo únicament no m'allargaré més, només dir-li que ens faci qualque oferta, faci'm qualque proposta concreta, ens posi qualque data, com li deia, encara que sigui un avanç petit i no acabi la legislatura com diem des de la directiva o diuen des de la directiva de l'associació només amb una foto.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Passam al torn de contrarèplica d'un membre del Govern. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Sra. Riera, quan li dic, li parl de coses concretes el mínim que podria fer és dir, reconèixer que s'han fet coses concretes, però sembla que els molesta que facem coses concretes.

Vostè ho ha explicat molt bé abans, els que tenim una intolerància al gluten tenim un problema immunitari, no?, que és l'encarregat de protegir-nos de les agressions externes i ens fa mal atacant les cèl·lules sanes per error. És un poc la política que fa el PP la passada legislatura, o sigui, és exactament el mateix. Vostès es pensen que acomiadar professionals, reduir la inversió en salut, tenir unes llistes d'espera infames afecten els pacients celíacs també, als altres també, però als celíacs també.

Les llistes d'espera de digestiu, ara li diré dades concretes, vostè em demana dades concretes, i ja veu que fins ara no hi he entrat, fins ara no hi havia entrat, Sra. Riera, però és que, clar, si em diuen que no avançam a mi no em queda més remei que dir on érem i cap on anam. On érem el 2015? Doncs, ara li diré: 5.990 pacients de digestiu i 3.444 esperaven més de 60 dies, la demora mitjana eren 100 dies, Sra. Riera, 100 dies; el febrer del 2018 hem reduït els pacients a la meitat en llista d'espera, 2093, 116 dels quals esperaven més de 60 dies. En aquesta data la demora mitjana era de 27 dies per veure el seu especialista enfront dels 73 dies.

O sigui, jo... és a dir, dos mesos i mig menys que fa tres anys amb vostès. Un pacient que ha d'anar a digestiu espera dos mesos i mig menys que quan governaven vostès. Li puc repetir per tercera vegada perquè si no després em diu que no dic coses concretes. Hem millorat l'atenció, per què? Perquè veiem els pacients abans.

Després, vol més dades concretes? El nombre de digestòlegs, és una especialitat complicada, és una especialitat on hi ha mancança a tot l'Estat espanyol, costa molt, costa molt, però hem fet també moltes mesures de fidelització i hem pogut augmentar la plantilla de digestòlegs de 41 a 44, 41 el 2015, 44 a dia d'avui. Què em diu que no també?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No, és que... no, és que vostè em demana coses concretes, en què hem millorat? Tenim més professionals, aquests professionals, a més, tenen uns contractes molt més dignes i una estabilitat molt major i, a més, tenen la promesa d'unes oposicions per poder fidelitzar el seu lloc de feina. Per tant, això són dades concretes que vostè em demana, doncs jo li dic.

El que no es pot fer, Sra. Riera, és presentar una PNL a l'any 2010 amb 14 punts, aquesta sembla calcada, el 2016 o el 2017 una altra vegada la mateixa PNL i que enmig hi hagi quatre anys del Govern del Partit Popular i no s'hagi avançat res, és que no s'ha avançat absolutament res. Això és un exemple de vella i mala política, Sra. Riera.

Vostè em demana unes ajudes legítimes, jo li dic legítimes per a uns malalts, però mentrestant el seu partit rebaixa la inversió en salut a l'Estat a un 5,8%. On punyetes ana... - perdó-, on anam amb una inversió d'un 5,8%...? I a sobre en presumeixen d'això, presumeixen de la rebaixa, el Sr. Montoro presumeix. Jo, no ho sé.

Quan intentam fer una millora a aquesta comunitat autònoma com tornar, retornar la targeta sanitària, resulta que el Tribunal Constitucional qualsevol iniciativa d'aquest govern autòmic per millorar les condicions i la qualitat de vida dels ciutadans de les Illes Balears està recorreguda a l'Estat espanyol. També és una vergonya, Sra. Riera, és que no podem avançar. Estic segura que si posàssim...

(Alguns aplaudiments)

... una subvenció, estic seguríssima, per als pacients celíacs als dos dies estaria recorregut per l'Estat espanyol, perquè així ho fan continuament amb tot.

(Remor de veus)

Amenacen... amenacen amb les retribucions dels professionals, no paguen els deutes de la comunitat. Aquesta és la política del seu partit al Govern de l'Estat, Sra. Riera. No ajuda gens, no ajuda absolutament gens, i el que cerquen és l'enfrontament i la polarització en lloc de la unió, això és el que cerquen, que no ho entenc, no ho entenc perquè és cert, o sigui, ho va dir George Carlin: qui vulgui manipular cercarà sempre el que ens separa.

Jo crec en el que ens uneix, crec en les persones, no em refiï d'un venedor que ha perdut tota la credibilitat, i les seves retallades en sanitat varen fer molt de mal, i refer és molt costós, i el que li puc dir amb tota seguretat és que aquí hem tornat a apostar per la sanitat pública una vegada més, amb moltes millores, i no serà satisfactòria per a tothom, i som molt conscient que tenim molt per fer; sempre es pot fer més i hem de fer molt més. Ara, no només està en el que deim, també està en el que feim els polítics.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

V.1) Proposició no de llei RGE núm. 2952/18, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, relativa a impuls de l'agenda feminista.

Doncs passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que correspon a les proposicions no de llei i, en primer lloc, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 2952/18, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, relativa a impuls de l'agenda feminista.

Intervencions dels grups parlamentaris que han presentat la iniciativa. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Silvia Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Molt bon dia. S'ha complit un mes de les manifestacions massives del 8 de març, unes manifestacions que varen omplir els carrers de les principals ciutats del nostre país; més de 35.000 persones, majoritàriament dones, varen sortir per les principals capitals de les nostres illes per reclamar canvis reals per acabar amb les injustícies de nivell salarial, amb les desigualtats a la casa, per reivindicar corresponsabilitat i la fi de la violència masclista, perquè volem viure segures i volem viure una vida plena sense violència. Aquest clamor ha de servir de catalitzador de les reformes que s'han d'impulsar als àmbits estatal, autonòmic, insular i local, i per això recollim aquest clamor en forma de PNL, per tal de continuar impulsant l'agenda feminista.

Les societats avancen en la mesura que ho fan les dones, i sabem perfectament que en aquest camí no són el mateix uns governs que uns altres; uns són governs aliats del feminisme i d'altres no ho són. Només quan ha governat l'esquerra les dones han donat passos importants en aquesta comunitat autònoma, des de la creació de l'Institut Balear de la Dona, des de l'aprovació de la llista cremallera que ens han permès feminitzar les institucions representatives, aquesta legislatura amb l'aprovació de la Llei d'igualtat com un instrument efectiu per impulsar polítiques d'igualtat en tots els àmbits, una llei que hem de continuar desenvolupant i reglamentant per acabar amb les múltiples discriminacions que pateixen les dones i que ja a dia d'avui ens ha permès incorporar agents de coeducació a les escoles, formar professionals sanitaris, crear l'Observatori per a la igualtat, impulsar mesures per a la igualtat a la cultura, a l'esport, així com establir un pla autonòmic contra l'explotació sexual.

Gràcies al compromís feminista d'aquest govern del canvi aquesta lluita per la igualtat ha dedicat a la violència de gènere un pressupost de 13,5 milions d'euros, amb mesures pioneres com garantir un any de feina a les víctimes de violència de gènere perquè puguin trencar amb la seva situació de dependència econòmica i emocional, i tirar endavant el seu projecte de vida. Veníem de quatre anys de l'antifeminisme més absolut, on les polítiques per garantir els drets sexuals i reproductius de les dones es pactaven amb grups antiavortistes vinculats a l'Opus, el mateix antifeminisme que governa a Espanya. Les polítiques "austericides" del govern del Partit Popular a Espanya han retallat els pressupostos en polítiques d'igualtat i en prevenció de la violència de gènere, en polítiques socials de la dependència, en 0 a 3 anys, així com la reforma laboral i el seu impacte en les condicions de vida de les dones, la precarietat, l'eliminació d'incentius per conciliar o per reincorporar-se a la feina de les mares treballadores després del naixement dels seus infants, i el fort debilitament de la negociació col·lectiva, que ha devaluat aquestes condicions de vida de les dones. Cada retallada sobre l'estat del benestar o els serveis públics afecta les dones treballadores, especialment les més vulnerables. Gràcies al govern del canvi, aquestes retallades i greuges s'han acabat, i s'han impulsat els serveis públics i els drets subjectius que milloren la qualitat de vida de les dones.

Entrant a les propostes d'acord, el nostre compromís és continuar impulsant i treballant la Llei d'igualtat i també sol·licitar, instar l'Estat perquè es puguin aprovar el més aviat possible tota una sèrie de lleis per avançar en la corresponsabilitat real de les famílies i consagrar la igualtat retributiva.

La primera proposta d'acord és exigir, i ja és en aquest pla d'exigir, perquè després de mesos de demora on el pacte d'estat contra la violència de gènere havia de fer arribar a les comunitats autònomes els doblers, ja estam en aquest punt, i si a sobre hem d'afegir sobre el banyat després de veure com als pressupostos generals de l'Estat la partida que havia de contemplar 200 milions d'euros està a 80 milions d'euros, això és una decepció profunda, un incompliment flagrant; això no és el que s'havia pactat al pacte d'estat contra la violència de gènere, s'havia acordat, i això ja està acordat, per tant no ha d'anar vinculat als nous pressupostos generals de l'Estat ni ha d'anar vinculat a noves negociacions perquè es va tancar d'aquesta manera, que arribarien 1.000 milions d'euros en cinc anys, a raó de 200 milions d'euros cada any. I la distribució era la següent: 20 milions per als ajuntaments, 100 per a les comunitats autònomes, i els altres, que són els 80 que només apareixen, de política per al mateix estat i per als ministeris. Ara veiem que el Partit Popular no té paraula, que incompleix, i ens condiciona els doblers a les negociacions i als pressupostos generals de l'Estat, i l'acord del pacte deia textualment: "*Los presupuestos generales del Estado destinarán a las comunidades un incremento anual de 100 millones de euros durante los próximos cinco años para el desarrollo o la ampliación de las medidas recogidas en este pacto; 100 para las comunidades autónomas, 20 para los ayuntamientos y, el resto, ministerios*". Això és inadmissible.

La segona proposta és per reclamar al Govern d'Espanya aprovar les lleis d'igualtat retributiva i laboral i per garantir la igualtat d'oportunitats i de tracte i reduir la bretxa salarial i les altres discriminacions per raó de gènere. Hem debatut durant els darrers mesos sobre aquesta qüestió i no hi incidiré més.

La tercera insta el Govern de les Illes Balears a continuar amb la planificació i el desenvolupament d'actuacions de la Inspecció de Treball, essent que la Inspecció de Treball és un instrument molt important per posar l'èmfasi en les condicions de treball i en les relacions laborals de les persones, particularment de les dones a través d'una comprovació dels convenis col·lectius per evitar discriminacions, i sobretot també incidir en la prevenció de riscos laborals des de la perspectiva de gènere, sobretot durant l'embaràs; i acompanyar els agents socials en la introducció de la perspectiva de gènere en els convenis col·lectius.

La quarta proposta és per tornar a impulsar una convocatòria de subvencions a les empreses que no estan obligades per llei perquè puguin tenir els seus plans d'igualtat; això ja es va tenir amb el segon govern del pacte de progrés amb la Direcció General de Responsabilitat Social Corporativa, es va fer una línia d'ajudes a aquelles empreses per fomentar els plans d'igualtat. El Partit Popular, com en moltes altres coses, quan va arribar les va fulminar i per tant

es tractaria de tornar a impulsar aquesta convocatòria i tenir com a aliades les empreses en la promoció de la igualtat de les dones i dels homes.

La proposta cinquena també va en la línia de l'anterior, i es tracta d'instar a crear un registre de plans d'igualtat a la nostra comunitat, com han fet algunes altres comunitats, que ens permeti reconèixer quines empreses són socialment responsables amb la igualtat.

I les dues darreres són instar a fer efectiu el traspàs de competències d'igualtat als consells insulars, que en aquests moments ja s'han començat les negociacions per veure de quina manera s'han de traspasar les competències en matèria d'igualtat a efectes que aquestes polítiques siguin el més properes a la gent possible. I continuar desenvolupant la llei que vàrem aprovar amb una ampli grau de consens en aquest parlament, com és la Llei d'igualtat, que és un gran instrument però cal continuar desenvolupant el tema de les unitats d'igualtat, de cada unitat a les conselleries; també una responsabilitat que tenen els ajuntaments més grans de 20.000 habitants perquè puguin també tenir aquestes unitats de gènere, poder tenir tots els plans d'igualtat, etc.

És una bateria de propostes molt concretes, algunes propostes que van encaminades que el Govern d'Espanya mogui fitxa i, sobretot, mogui fitxa acomplint amb allò a què es va comprometre, amb el Pacte d'Estat contra la violència de gènere, un pacte d'Estat que va signar fruit de l'oposició del meu grup, de la insistència dels moviments feministes, després d'anys on no s'ha desplegat la Llei integral contra la violència de gènere perquè els pressuposts en aquesta matèria s'havien quedat congelats, i perquè, no ho oblidem mai, el Partit Popular en aquests moments es troba en minoria, si no s'hagués trobat en minoria jo tenc els meus dubtes que s'hagués pogut fins i tot signar aquest pacte d'Estat contra la violència de gènere.

Però, denunciem, primer, la demora en què arribassin els doblers, una demora que va motivar el primer punt d'aquesta PNL, i ara que veiem que no s'ha quedat només en una demora, sinó que, a més, això no és ni molt manco el que s'havia pactat. Una bateria de propostes en positiu per impulsar aquesta agenda feminista, recollint el clamor del 8 de març, una agenda que ha entrat de ple en el que les teòriques anomenen ja la quarta onada del feminisme i que ens tindrà, com sempre ha tengut, al Grup Socialista, com a aliat del feminisme de la igualtat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cano. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Bé, amb aquesta iniciativa continuam impulsant molts dels punts que varen formar part de les reivindicacions d'aquesta jornada històrica de dia 8 de març, que va treure en aquestes illes més de 30.000 persones al carrer i que va suposar una fita, com he dit abans, històrica.

Fets i no paraules, precisament, és el que seguim reivindicant avui, passar a l'acció, no deixar que la igualtat entre homes i dones quedi per a demà i recordar que en aquest govern dels acords pel canvi sí ens ficam en això, perquè és una qüestió cabdal arribar a una igualtat, per un costat, entre homes i dones, i, per un altre, a la fi de tots els tipus de violències masclistes que encara patim les dones pel sol fet de ser dones.

No podem tampoc deixar d'esmentar que ahir varen assassinar una altra dona a Blanes, aprofito per expressar el nostre condol a la família, als amics i el rebuig més absolut a aquest nou assassinat masclista.

I tampoc no cal oblidar que les Balears som encara la comunitat autònoma amb més denúncies per aquests casos de violències masclistes, tampoc no faré una anàlisi del per què això encara succeeix, però és una qüestió que cal encetar, que cal tenir en ment. I com que no bordegem aquest fet, malgrat la vergonyosa manca de compromís d'M. Rajoy, són moltes les coses que podem fer des d'aquí i, justament per això, en aquesta proposta, com que no defugim les nostres responsabilitats, plantejam, instam precisament aquest govern el fet de continuar treballant dur, de continuar aprofundint en les mesures que, de manera indignant, com deia abans, el Govern central no cobreix de manera adient des dels pressuposts. Aquí, a les Illes, sí ens ficam en això i ho volem seguir fent i per això, repeteixo, no tenim por d'instar aquest govern que es continuï aprofundint en aquesta agenda feminista.

Tampoc no podem obviar el fet que hi ha moltes coses que no es poden fer sense pressuposts i sense recursos econòmics adients i per això començam aquesta iniciativa, com ja explicava abans la Sra. Cano, exigint al Govern d'Espanya que deixi de mirar cap a un altre costat en un tema cabdal com és aquest, i que tengui la decència de dotar pressupostàriament el Pacte contra la violència de gènere.

Més enllà d'aquesta demanda de sentit comú, que ja sabem que no es farà, perquè justament dia 1 d'abril hauria d'haver rebut ja aquest impuls econòmic, s'haurien d'haver traslladat a les comunitats autònomes uns diners els quals es varen comprometre a transferir per reforçar la prevenció de la violència masclista i atendre les víctimes i els seus infants.

Nosaltres, des d'Unidos Podemos, justament per aquesta manca de confiança en la dotació pressupostària necessària i, fins i tot, en algunes de les mesures que no anaven tan enllà com consideràvem, ens vàrem abstenir en aquest pacte, i la veritat és que finalment la realitat i els fets ens donen la raó.

El ministre Montoro, quan va desvetllar el contingut dels pressuposts generals per a l'any 2018, una de les majors sorpreses que ens va donar, no a nosaltres, repeteixo, que esperàvem qualsevol tipus de decepció com aquesta, va ser que no hi havia inclòs els 200 milions d'euros que havien de finançar, en principi, aquest any la lluita contra la violència masclista, i justament va ser un dels punts més complicats en les negociacions d'aquest Pacte d'Estat contra les violències masclistes que es va aprovar dia 28 de setembre.

La veritat és que aquesta manca de pressupost ens deixa en una situació molt complexa a les comunitats, perquè, precisament, es preveia un desemborsament de 1.000 milions d'euros al llarg de cinc anys, per assegurar el compliment de les més de 200 mesures que contenia aquest pacte, i només enguany arriben 80 milions, això vol dir que 120 milions els hem de cobrir des de les mateixes comunitats autònomes, no cal que m'estengui aquí molt més en el fet que amb el problema de finançament que tenim és molt complicat, per no dir impossible, que aquest govern pugui fer front a totes les necessitats que tenim i posar, a més a més, aquests 120 milions com a govern autònic.

Una vegada més, el ministre Montoro, que és un ministre, com ja saben, reprovat en el Congrés per la seva amnistia fiscal anticonstitucional als defraudadors, ens ha enganyat i ha demostrat que el Govern d'Espanya, el Govern de Mariano Rajoy, el Govern de *no nos metamos en eso*, no té cap implicació real en la lluita contra la violència de gènere ni en la igualtat entre homes i dones, ni va entendre el 8 de març, ni sembla entendre res de res. És a dir que realment demostren que no es fiquen en això.

La conclusió sembla prou clara, per a nosaltres, per perdonar els diners als que defrauden, manega ampla, per lluitar contra les violències i les desigualtats, fins i tot en aquest període de suposada recuperació econòmica, puny tancat, i aquesta és clarament la política del Partit Popular. Per això, jo em deman si les diputades del Partit Popular, les dones del Partit Popular, que estic segura que també són molt conscients d'aquestes desigualtats que encara patim i que estic gairebé convençuda que també estan en contra de les violències masclistes, em deman si no estan demanant comptes al Sr. Rajoy, al Sr. Montoro, per aquesta manca de pressupost per poder lluitar de manera efectiva contra la desigualtat i contra les violències masclistes.

Jo he quedat molt sorpresa, de fet, amb aquesta esmena que han presentat vostès com a Partit Popular a aquesta iniciativa, una sola esmena, una esmena al punt 1, que torna reactivar aquest fantasma del xantatge que ja ens ha sobrevolat en la qüestió de la posada en marxa del nou REB, perquè, quan vostès supediten a negociació dels pressuposts generals la suficient dotació per executar el Pacte contra la violència de gènere, precisament el que fan és xantatge, és a dir, supeditar una qüestió fonamental, que ho hauria de ser per tothom, independentment del nostre color polític, és a dir, fonamental lluitar contra la desigualtat i contra les violències masclistes, vostès supediten això a la qüestió de l'aprovació dels pressuposts.

Mirin, jo només els puc dir que no es pot jugar amb la igualtat, no es pot jugar amb totes les dones a les quals ens assassinen pel sol fet de ser dones i que aquesta qüestió és tan absolutament cabdal com perquè sigui garantida, independentment, del suport o no de la resta de grups, en els pressuposts generals de l'Estat.

Sembla prou clar també que aquest Pacte contra les violències de gènere havia aixecat moltes expectatives, era un pacte important, nosaltres ja hem dit, des d'Unidos Podemos teníem les nostres reserves perquè ens temíem alguna cosa com la que finalment ha acabat passant i justament ens hem trobat amb aquesta qüestió, però, com deia abans, no defugim el fet d'assumir les nostres pròpies responsabilitats com a govern dels acords pel canvi i aquesta iniciativa parla també de desenvolupar accions que es poden fer des d'aquí i que són clarament molt necessàries.

No volia acabar, abans de comentar algunes d'aquestes qüestions, encara que ja les ha explicat també abans la Sra. Cano, que els incompliments, en aquest capítol d'incompliments del Govern central no han acabat amb aquesta manca de pressupost, sinó que també fins i tot arriben al fet que es desmantellen els pocs jutjats de violència de gènere que hi ha en aquestes illes per manca de personal. I per això, des del nostre grup parlamentari, volem un tercer jutjat a Palma per atendre la violència contra les dones, que, com deia abans, és una qüestió de necessitat absoluta i peremptòria a la comunitat autònoma amb més denúncies per habitant, com ja he dit. Jo no sé, repeteixo, si aquesta situació tampoc no preocupa les diputades i els diputats del Partit Popular.

Per acabar, com deia, la iniciativa contempla continuar desenvolupant i aprofundint en les accions a l'àmbit de la Inspecció de Treball, hem tengut fa poques setmanes un cas paradigmàtic amb l'aerolínia Iberia i amb la denúncia d'una dona, que és molt important que les dones denunciem aquests casos de discriminació, es va aconseguir precisament que Iberia ja no faci aquests vergonyosos tests d'embaràs a les dones que volen accedir a un lloc de feina en aquesta companyia, en aquesta aerolínia.

Si s'hagués aplicat, per cert, la nostra llei, en lloc de la multa de 25.000 euros, la multa hauria ascendit, hauria estat entre 30.000 i 90.000 euros, això vol dir que és molt important no només denunciar, sinó també que s'apliquin les lleis més estrictes quan passen casos de discriminació intolerables com aquests.

A més a més, aquesta proposta també insta el nostre govern a fer efectiu i accelerar el traspàs de competències en matèria d'igualtat als consells insulars, perquè sabem precisament que són les institucions més properes les que tenen més possibilitats i més coneixement respecte de la realitat en matèria de violències masclistes que ens envolta. I per això volem que aquest traspàs de competències es faci efectiu, a ser possible, abans que acabi aquest període de sessions; les negociacions es troben prou avançades i esperam que sigui una realitat ben aviat.

I acab ja, aquesta iniciativa també insta el Govern a seguir desenvolupant la Llei d'igualtat amb el propòsit que les polítiques antidiscriminatòries, per raó de sexe i de gènere, arribin a tots els àmbits, i sabem que el repte del que queda de legislatura és, tal com ja s'ha explicat també abans, crear unitats d'igualtat a cada conselleria per executar aquestes polítiques a tots els àmbits.

Les dones continuarem la nostra lluita per ser tractades com a persones, perquè no s'exerceixen les violències masclistes sobre els nostres cossos i exigirem el compliment dels compromisos fonamentals per assolir aquests reptes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Avui ja presentam aquí aquesta iniciativa d'impuls a una agenda feminista i jo crec que per posar en evidència, precisament, o posa en evidència la inactivitat del Partit Popular davant d'aquesta reivindicació massiva de les dones d'aquest passat 8 de març. Segurament intentaré no repetir-me excessivament amb les meves companyes, però supòs que serà inevitable.

Però vull aprofitar aquí per fer ressò precisament en aquest cambra de part de les paraules de Lila Thomàs, companya de MÉS per Mallorca i un dels símbols de la lluita feminista de les nostres illes, que crec que reflecteixen amb molta claredat la situació actual de l'actitud del Partit Popular davant la violència masclista: "És indignant que el Partit Popular s'hagi omplert la boca de dir que estan en contra de la violència cap a les dones i després retalli precisament els doblers públics per lluitar contra aquest problema. El Govern de l'Estat espanyol que va signar aquest pacte d'Estat contra la violència va prometre aquesta inversió de doblers públics i a l'hora de la veritat hi posa una quantitat ridícula, 80 milions, i a sobre té la cara dura de demanar que siguin els ajuntaments i les comunitats autònomes que hi posin més que ell, 120 milions d'euros, quan, precisament, estam cansats de debatre aquí que el dèficit més gran el té l'Estat espanyol i que castiga les comunitats autònomes i els ajuntaments, que fan els seus deures, amb la regla de despesa, sempre els càstigs són cap a les comunitats autònomes i cap als ajuntaments, és la política del Partit Popular. Una política de maquillatge i d'engany a la qual ja ens té acostumats aquest Partit Popular, perquè, quan la ministra de Sanitat i d'Igualtat promou aquest gran pacte i després rebaixa substancialment l'aportació de l'Estat, que al final és l'administració que té més recursos, també és aquesta política de maquillatge.

També quan el ministre de Justícia permet i consent que s'hagin de tancar durant un mes un jutjat específic de violència

contra les dones, el número 1 de Palma, per manca de personal, per manca de pressupost. També quan la delegada d'aquest govern d'aquest Estat a les Illes Balears, Sra. Maria Salom, permet, calla i consent aquesta barbaritat, sembla que no existeix.

Ahir, ja ho ha dit la companya Laura Camargo, un altre assassinat per violència masclista, a Blanes, el Partit Popular hauria de reaccionar i posar els recursos que ha promès davant aquesta xacra. A les Balears tenim una de les taxes més elevades i no podem tancar els ulls. Els minuts de silenci, els llaços en els dies assenyalats són estafes si després no són conseqüents amb els seus actes, amb les seves decisions polítiques, la seva hipocresia és massa evident, la d'omissió, no fer res, deixar fer, dia que passa any empeny, que deu ser la màxima de l'acció política del Sr. Rajoy quan va dir que de l'esclatxa salarial de les dones no era el moment de parlar-ne. La mobilització del 8 de març el va deixar en evidència.

La realitat és dura, la situació que viuen tantes dones víctimes de les violències quotidianes, psicològiques i físiques, les violències davant els seus fills i les filles, es mereixen que tota la societat s'impliqui en eradicar aquesta mentalitat patriarcal, masclista, que veu les dones com a objectes de plaer, com a persones submises als desitjos dels seus marits, companys, pares i germans. La mesura de força d'atenció al Ministeri de Justícia de tancar un jutjat de violència és un fet insòlit que ha merescut la ràpida acció del Govern de les Illes Balears, a través de l'IBDona, de la degana dels Jutjats de Palma i dels organismes judicials com l'Audiència i el Tribunal Superior de les Illes Balears, esperam que la solució arribi amb celeritat. La demanda del Jutjat número 3, per excés de casos, de moment, fins ara ha rebut una negativa.

Les persones que treballen devora les dones víctimes, aquests professionals de treball social, jurídic, de salut, d'educació, coneixen de primera mà les dificultats que manté aquest sistema jurídic espanyol i la tardança en veure aquests casos, la lentitud de la resolució en conflictes, i si hi afegim la precarietat en l'ocupació als jutjats, motiva aquestes mesures dràstiques com les viscudes aquests dies. No és d'estranyar per part l'augment de la desconfiança en els missatges oficials que demanen a les víctimes que denunciïn, perquè la realitat els fa tornar enrera.

No invertir doblers en la lluita contra la violència cap a les dones, violències masclistes, doblers en dotar com cal els jutjats, en llocs de feina estables, en formació, en professionals, no invertir doblers públics en una justícia àgil, propera a la ciutadania, és una mostra clara de la ideologia que presideix les accions polítiques del Partit Popular. No ens vulguin enganyar, a més de la corrupció que els du davant els tribunals, també demostren omissió davant els problemes que pateixen tantes dones, omissió per desídia, per enfocar les prioritats cap a altres objectius.

Senyors del Partit Popular, no ens enganyen, menteixen quan diuen que els preocupa de veres la violència masclista cap a les dones. El passat 13 de febrer, vàrem aprovar aquí

també una proposició no de llei relativa a la superació de les diferències salarials per raons de sexe, ja vàrem debatre que les lleis d'igualtat, retributiva i laboral són imprescindibles per garantir la igualtat d'oportunitat i de tractar, per reduir l'escletxa salarial i d'altres discriminacions laborals per raó de gènere. Ja vaig dir fa dos mesos en aquesta cambra que les dones no esperaríem setanta anys per arribar a la igualtat salarial, volem mesures que realment impactin sobre el problema i no ens aturarem d'espitar l'accelerador.

MÉS per Mallorca pensa just el contrari del que va dir el Sr. Rajoy del Partit Popular, no silenciar el problema, ho volem deixar clar, ho volem repetir en aquesta cambra, ben el contrari, volem que es visualitzi, posar en el centre de debat impulsar actuacions, d'aquí les iniciatives com la d'avui; el contrari, precisament, que fa el Partit Popular en concebre un menyspreu intolerable cap a les dones.

MÉS per Mallorca creu important, precisament, impulsar que aquesta llei d'igualtat salarial que inclogui mesures de transparència, com ja s'ha fet a altres països.

El sostre de vidre és una realitat i negar-lo és una actitud masclista i patriarcal, precisament per això necessitam lleis com aquesta.

Vull recordar que hi ha dades alarmants que mostren el problema real i que estan relacionades precisament amb la iniciativa d'avui. El Govern espanyol no sap quantes empreses tenen plans d'igualtat, han passat onze anys de la llei i arriben tard, per aquest motiu proposam precisament que hi hagi impulsos reals.

El 90% de les empreses no aplica mesures d'igualtat ni conciliació que exigeix aquesta llei estatal, només el 25% dels nous convenis laborals inclouen mesures d'igualtat salarial.

Segons informació dels mateixos inspectors de treball la discriminació laboral s'escapa de la inspecció de treball. Per aquest motiu també instam amb aquesta iniciativa a posar mesures per evitar-ho.

L'escletxa salarial, que es parla de 14% en l'àmbit estatal, s'estima que a Balears és d'un 17%. La realitat és que la majoria de treballadors no arriba a 1.000 euros al mes de sou, on la majoria són dones i la joventut no es pot emancipar perquè pateixen una taxa d'atur elevada i les nostres pensionistes..., els nostres pensionistes són cada vegada més pobres.

Des de MÉS per Mallorca pensam que sense la informació, les dades i la divulgació i la conscienciació no podem avançar a reduir aquest problema. Per això volem, consideram i volem recalcar el que vàrem dir i ja vaig fer palès aquí en aquesta cambra fa dos mesos, que la creació de l'Observatori de la Dona creat pel Govern és una eina fonamental de feina.

Posar en marxa mesures concretes, parlar d'una agenda feminista és una necessitat per poder avançar i des de les nostres institucions hem de treballar amb tots els recursos disponibles.

No relataré totes les mesures que proposa aquesta iniciativa perquè crec que ja ho han fet les companyes que m'han precedit, però tot això... hem d'exigir al Partit Popular i al Govern espanyol que compleixi les seves promeses i deixi de fer només política de maquillatge i d'incompliment sistemàtic de les seves promeses.

Senyors del PP siguin valents i reclamin de l'Estat els compromisos i recursos que han promès, no baixin els ulls i no tanquin la boca davant aquesta problemàtica tan sagnant.

Evidentment... no han explicat la seva esmena, però des de MÉS per Mallorca no podem donar suport a una esmena que pretén precisament, com ja s'ha dit anteriorment, fer un xantatge per aprovar uns pressuposts generals que no han aconseguit convèncer la majoria de diputats i la majoria de forces polítiques que hi ha al Congrés de Diputats.

Per tant, el que s'han de plantejar és quines polítiques duen a terme i no utilitzin les dones ni utilitzen aquesta xacra per aprovar uns pressuposts generals que és el seu deure aprovar-lo amb polítiques així com cal. Deixin d'utilitzar les dones, per fer maquillatge, deixin d'enganar-les i facin polítiques compromeses. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Presentam conjuntament aquesta iniciativa que consta de set punts sobre l'agenda feminista aprofitant l'avinentsa del darrer 8 de març festiu i reivindicatiu, i amb el dolor massa recent per l'assassinat d'una dona a Blanes davant els seus fills aquest mateix dilluns, un record per a aquesta dona i per a les 900 dones assassinades des del 2010, ens volem vives i lliures.

Aquest 8 de març històric que vam viure i vam gaudir ha posat al centre de la vida política les necessitats de les dones per passar de la invisibilitat a la visibilitat, però no tant com voldríem i necessitam. S'han posat damunt la taula tot un seguit de reivindicacions que no deixen de ser una reivindicació de drets humans, perquè, quan parlem de feminisme parlem justament de drets humans, de canvi de paradigma, de lluita contra totes les desigualtats. No ens enganyem, aconseguir la igualtat real amb l'actual sistema patriarcal serà molt difícil per no dir inviable i açò passa perquè la societat patriarcal està basada en relacions de superioritat i inferioritat i, per tant, perpetuadora de les desigualtats i la discriminació.

La desigualtat entre gèneres persisteix a tot el món i priva a dones i filletes de drets i oportunitats fonamentals. L'assoliment d'aquesta igualtat i l'apoderament de les dones i filletes requereix d'esforços més enèrgics, fins i tot en els marcs jurídics, per combatre la discriminació profundament arrelada que és conseqüència d'actituds patriarcal i de les normes socials que aquestes comporten.

Parlem de dades, o altrament les dades de les vergonya, segons les dades del 2005 al 2016 referits a 87 països el 19% de les dones entre 15 i 49 anys d'edat van dir que havien experimentat violència física o sexual o ambdues a mans de la seva parella en els dotze mesos anteriors a ser preguntades sobre aquest assumpte; en els casos més extrems, aquesta violència pot provocar la mort, com ja sabem per desgràcia. A l'any 2012 gairebé la meitat de les dones víctimes d'un homicidi intencionat a tot el món varen ser assassinades per la seva parella o un familiar.

La mitjana de temps dedicat a les cures assistencials i al treball domèstic no remunerats supera amb escreix el triple per a les dones que per als homes, segons les dades d'enquestes realitzades a 83 països i zones. Les dades disponibles indiquen que el temps que es dedica a tasques domèstiques és la causa d'una proporció elevada de la bretxa entre els gèneres al treball no remunerat.

A nivell mundial la participació de les dones en els òrgans legislatius únics o als parlaments nacionals va ser del 23,4% el 2017, només un 10% més que a l'any 2000. La lentitud dels avanços revela la necessitat d'un major compromís polític i de mesures incontingents més ambicioses per augmentar la participació política i l'apoderament de la dona.

La convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona, CEDAW, les seves segles en anglès, és un tractat internacional adoptat a l'any 1979 per l'Assemblea General de les Nacions Unides descrit com a una declaració de drets internacionals per a les dones, va entrar en vigor el 3 de setembre del 1981 i ja s'ha ratificat per 188 estats, Espanya entre ells.

Les resolucions 1325 i 1820 de les Nacions Unides i la CEDAW comparteixen el següent programa sobre els drets humans i la igualtat de gènere de les dones, els ho explico perquè vegin com avançam poquet a poquet: demanda la participació de les dones en la presa de decisions a tots els nivells; rebuig de la violència contra les dones ja que impedeix l'avanç de les dones i manté la seva condició de subordinació; la igualtat de les dones i homes davant la llei, protecció de les dones i les filletes a través de l'imperi de la llei; demanda de forces i sistemes de seguretat per protegir les dones i les al·lotes davant la violència masculista; el reconeixement del fet que les diferents experiències i càrregues de les dones i les al·lotes provenen de la discriminació sistèmica; assegurar-se que les experiències, necessitats i perspectives de les dones s'incorporin a les decisions polítiques, legals i socials que determinen l'assoliment de la pau justa i duradora.

Però, què passa quan tens programes d'igualtat, institucions que vetllen i creen lleis i tot i açò continuem patint desigualtats? Se m'acuden diferents respostes, però la primera que em ve al cap és la manca de voluntat, perquè si tenim una legislació que obliga a la igualtat i avui fem aquest debat és que ningú no vetlla realment per l'acompliment d'aquesta legislació i, per tant, d'aquesta igualtat.

Si la igualtat social, si la igualtat com a progrés social no és prou motivació per als governs podem afegir-n'hi una altra: més doblers per a les dones vol dir més redistribució de la riquesa. I sobre tot açò una dada aclaridora: la bretxa salarial de gènere ens constarà entre 10 i 25,7 miliards d'euros en els propers deu anys segons un informe de la Consultoria McKinsey Global Institute.

Les economies que abans surtin d'aquesta situació seran més competitives en el mercat internacional futur i és que resulta que la carrera per la igualtat salarial és també una carrera entre nacions per al domini capitalista.

Respecte a l'esmena presentada pel PP, he de dir que m'ha deixat bocabadada, què diu el pacte estatal contra la violència de gènere? Per començar que s'hi destinaran 1.000 milions d'euros en cinc anys, és a dir, una mitjana de 200 milions d'euros cada any. Quants d'euros s'hi han destinat als pressuposts d'enguany? 80 milions, i els 120 milions restants els han de posar, com ja han dit les seves companyes, comunitats i ajuntaments.

La ministra va prometre un decret de modificació extraordinari durant el primer trimestre en cas que no hi hagués pressupost. Què ha passat? Que ni pressuposts aprovats ni decret. No hi ha calendari i sí molta deixadesa governamental. El compromís i la voluntat política s'han de traduir en dotació econòmica, si no és així no tenim res.

I què passa mentre no es compleix el pacte? Doncs que l'any passat van assassinar una dona cada quatre dies. No podem votar a favor d'aquesta esmena bàsicament perquè la dotació, segons tenc entès, ja estava pactat, però com ja també ve essent bastant habitual amb el Govern de l'Estat canvien les regles del joc a mitja partida. Per a mi és una broma de mal gust que denota postureig i, el que és pitjor, demostra que aquest pacte neix mort perquè en el fons no hi creuen.

Miri, Sra. Fernández, li faig una proposta: agafin els 120 milions d'euros que falten per al pacte del pressupost de l'Exèrcit, que té 9.000 milions d'euros, i que ha pujat un 6,9%; 120 milions, només, Sra. Fernández, no és tant, no farà cap decalatge per al pressupost de l'Exèrcit, perquè, torn a dir, 9.000 milions per a l'Exèrcit, 80 milions per al pacte contra les violències masculistes.

Les prioritats de l'Estat espanyol són ben clares, i entre elles no es troba evitar la violència ni cap a les dones ni cap a ningú. Angela Davis va dir: "No estic acceptant les coses que no puc canviar, estic canviant les coses que no puc acceptar". Doncs és el mateix: canviem les coses fent d'aquest món un món millor, més igual, més lliure. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar l'esmena [RGE núm. 3506/18](#). Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente, bueno, para defender la enmienda y para defender a mi partido de todos los ataques que nos han hecho en la presentación de esta PNL, que, bueno, ya les digo que la aprobaremos en su práctica totalidad de los puntos, pero antes sí que me gustaría hacer una serie de referencias, porque ustedes siempre... y nosotros siempre hemos intentado en este parlamento tener una actitud constructiva, tener una actitud dialogante y tener una actitud de consenso respecto a cualquier temática que hable de igualdad entre hombres y mujeres. Sin embargo evidentemente ustedes siempre nos han atacado, siempre han hecho bandera de la igualdad, siempre han dicho que cuando gobierna la izquierda es cuando más avances se hacen en materia de igualdad, y que el Partido Popular sólo destruye y que no hace absolutamente nada.

Pues miren, lo que me gustaría decirles y enumerarles algunas de las muchas medidas que ha impulsado el Partido Popular respecto a la igualdad entre hombres y mujeres. Ustedes que hablan de la importancia que dan los partidos de izquierdas a las mujeres, que hablan de cuotas, les diré que el Partido Popular, sin cuotas, puso al frente a la primera mujer presidenta del Senado, puso al frente del Congreso a la primera mujer presidenta, nombró a la primera comisaria europea, y entre tantas y tantas mujeres que han ocupado cargos de responsabilidad sin ningún tipo de cuotas, porque el Partido Popular sí cree en las mujeres.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

El Partido Popular consiguió la nulidad del despido por maternidad o embarazo, puso en marcha el cheque bebé, consiguió las diez semanas de permiso de paternidad para que puedan ser disfrutadas por padres o por las madres, consiguió el coste cero de Seguridad Social en las bajas por maternidad, aprobó la Ley reguladora de la orden de protección de víctimas de violencia de género, aprobó el primer y el segundo plan contra la violencia de género, ha conseguido el complemento de las pensiones por maternidad, entre muchas, muchas cosas. Esas son algunas de las medidas que ha hecho el Partido Popular para que ustedes vengan aquí y nieguen la mayor.

Respecto a la PNL -ya entraré en el debate de la PNL- he de decirles que, bueno, ustedes se han sorprendido..., aunque ustedes están sorprendidos de la enmienda que nosotros presentamos, y algunos la han acusado de chantaje, nosotros lo que decimos es que es una enmienda práctica. Los presupuestos generales del Estado ya han entrado en el Congreso, con lo cual ahora ya no es responsabilidad del

Gobierno del Estado hacer las modificaciones, sino que es responsabilidad de los grupos con representación parlamentaria en el Congreso consensuar unos presupuestos generales del Estado. De nada sirve aprobar el punto número 1 tal y como ustedes lo han redactado por muy de acuerdo que no estén con la dotación que se haya dado al pacto contra la violencia de género, que también he de decirles que ya es positivo que se haya conseguido un amplio consenso en un pacto tan importante. Aun así evidentemente consideramos que sí que hay que dotarlo más, pero creemos que a día de hoy, por la temporalidad, corresponde a los grupos parlamentarios en el Congreso consensuar unos presupuestos generales del Estado que doten suficientemente este fondo.

Aunque también nos llama la atención que estén hablando siempre de los presupuestos generales del Estado, intentando mejorarlos o decir todo lo que hay que mejorar, haciéndonos propuestas -no sé dónde está la Sra. Font, pero bueno, ya se las trasladaremos en este caso a nuestro grupo parlamentario- de que cojamos de un sitio, que cojamos de otro, pero nos llama la atención teniendo en cuenta que ustedes ya han dicho que van a votar que no a los presupuestos generales del Estado. Entonces no entendemos por qué hacen tantas propuestas a algo que ustedes ya han dicho que van a decir que no, porque evidentemente su actitud es cero constructiva y su actitud es de ataque permanente al Partido Popular, haga lo que haga.

Respecto al punto número 2, votaremos a favor. También es algo que estuvimos comentando en otra de las propuestas que hicieron; nos parece ciertamente incoherente que instemos al Gobierno de España por petición suya a aprobar leyes de igualdad retributiva y laboral, es decir, contra la brecha salarial, cuando Podemos ha presentado su ley; el Partido Socialista, el Sr. Pedro Sánchez, ya anunció que iba a presentar la ley; cuando ustedes presentaron una proposición en febrero del año pasado en el Congreso pidiendo que se hiciera esta ley por parte del gobierno estatal se aprobó que sí, la ministra a finales del año pasado ya presentó a la Mesa de diálogo social las modificaciones legales necesarias para combatir la brecha salarial, y ustedes vuelven a traer aquí este punto. En cualquier caso nos parece adecuado que el Gobierno haga una ley contra la brecha salarial.

En el punto número 3 ustedes hablan de la necesidad de la planificación y el desarrollo de más medidas de inspección en el ámbito de trabajo. Nosotros estamos totalmente de acuerdo, porque es cierto que hay que regular, pero también debemos tener mecanismos para asegurarnos que se cumplen las leyes. Pero además algo que ustedes siempre hacen especial referencia, que es este plan contra... la lucha de la precariedad laboral, que evidentemente quines más la sufren, uno de los sectores que más la sufren son las mujeres, ustedes siempre sacan pecho de todas estas medidas pero siempre obvian que este plan contra la precariedad laboral se puede poner en marcha gracias al convenio que se firma con el ministerio cada año y és el que posibilita que vengan más inspectores y que se puedan realizar todas estas labores; pero como siempre esto lo obvian porque tendrían que mencionar a un gobierno del Partido Popular.

Respecto al punto número 4 i al punto número 5, que hacen referencia a los planes de igualdad, es evidente que tenemos que tener de nuestro lado, como ha comentado algún portavoz, a las empresas; que es muy importante que no solamente el Govern haga sus propios planes de igualdad, que creo que como ya les ha comentado alguna vez la Sra. Riera van con bastante retraso, pero la realidad es que las empresas deben tener planes de igualdad y se debe apoyar a las empresas para que desarrollen esos planes, y eso es lo que hizo el Partido Popular la pasada legislatura creando un servicio de asesoramiento a las empresas. Pero lo que es más importante es que no solamente se dé apoyo a las grandes empresas, a las medianas empresas; la realidad es que en nuestro país el 92,5% de las empresas tienen menos de 10 trabajadores, y estas son las que más dificultades pueden tener a la hora de aplicar políticas de igualdad. Denles el apoyo necesario para que puedan hacerlo.

Respecto al número 6, evidentemente estamos de acuerdo en que se pueda hacer el traspaso de las políticas en materia de igualdad de género a los consejos insulares, pero evidentemente que se haga de una forma razonable, que se haga con el presupuesto suficiente y no las chapuzas a que nos tienen acostumbrados.

Y respecto al punto número 7 he de decirles que evidentemente, bueno, nos resulta bastante obvio. A ustedes les resultaba bastante sorprendente el punto número 1, a nosotros nos parece bastante sorprendente que el Parlamento inste al Govern a poner en marcha o a seguir desarrollando una ley que ha aprobado este propio parlamento a petición del Govern, en este caso. Nosotros lo que le diríamos es que en todo caso intenten desarrollarla con más agilidad de lo que lo están haciendo, porque evidentemente vamos a llegar a final de legislatura y la mayoría de las medidas que prevé esta ley de igualdad entre hombres y mujeres, que se aprobó por un amplio consenso en este parlamento, va a resultar del todo insuficiente.

Así que he de decirles que nosotros sí que esperamos que por una cuestión práctica acepten nuestra enmienda. Daremos apoyo al resto de puntos tal y como están redactados, a pesar de los matices que les he hecho, y lo que les diría es que tengan un poquito más de humildad, reconozcan el trabajo que hacen otros partidos políticos, por mucho que les pese.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Puj aquí a defensar el nostre torn en aquesta proposició no de llei

i, en primer lloc, des d'El Pi volem fer esment a la mobilització de dia 8 de març, Dia Internacional de la Dona, i ens agradaria, als tres diputats i diputades d'El Pi, donar l'enhorabona a totes les associacions i entitats que feren possible l'èxit d'aquella jornada històrica, on en el cas de les Illes Balears milers de persones, 30.000 en segons quins casos que s'ha dit, sortiren als carrers de les diferents ciutats i municipis de la nostra comunitat per reivindicar-se contra la discriminació laboral, econòmica i social de les dones.

En segon lloc, des d'El Pi compartim l'objectiu i moltes d'aquestes afirmacions incloses dins aquesta proposició no de llei. Ara bé, no deixa de sorprendre que cinc dels set acords que recull vagin dirigits al mateix Govern de les Illes Balears, quan els impulsors d'aquesta iniciativa són les formacions que donen suport i sostenen l'executiu autonòmic. El Govern té el suport necessari i la legitimitat per impulsar totes aquestes mesures que s'especifiquen, per tant, m'expliquin si pot ser en el torn de tancament els partits proposants, m'expliquin un poc la necessitat d'aquests punts en aquesta PNL. El Govern necessita que el Parlament li recordi la feina que suposa., que ja s'hauria d'estar fent? És la pregunta que ens fem.

Respecte la necessitat de dotació pressupostària pel pacte estatal contra la violència de gènere i la redacció i aprovació d'una llei d'igualtat salarial, El Pi no hi té cap objecció a fer i per suposat rebran el nostre total i absolut suport, com ja els exposarem i donarem a l'anterior ocasió que es dugué aquesta qüestió en el debat en aquesta cambra. No hi ha cap dubte per tant del nostre suport.

L'altra qüestió, el dret d'igualtat salarial i la no discriminació retributiva entre dones i homes és un dret reconegut expressament a la Constitució espanyola, a l'article 35, i a la Llei orgànica 3/2007, a l'article 5, a l'Estatut dels Treballadors, article 28, i en nombrosa normativa europea internacional, tractats de funcionament de la Unió Europea, Carta dels Drets fonamentals de la Unió Europea, o el Conveni 100 de l'Organització Internacional de Treball. Ara bé, no tot el camí que ens queda per recórrer per combatre l'escletxa salarial entre homes i dones passa indiscutiblement per aquí, les institucions públiques podem i hem de lluitar contra la major concentració de precarietat laboral en les treballadores, la seva major ocupació en temps parcial i reducció de la jornada laboral per causes familiars o per tenir cura dels fills, l'escassa presència de dones en càrrecs de responsabilitat i la prevalença dels complements salarials entre els homes.

Dit això, també ens agradaria recordar-los als grups polítics proposants d'aquesta iniciativa, Podem i PSIB, que el Govern de l'Estat actual no disposa d'una majoria absoluta al Congrés dels Diputats i que, per tant, tenen el marge necessari per tirar endavant aquesta Llei d'igualtat que proposen aquí. El Pi els vol instar que ho facin i que arribin als consensos que facin falta perquè sigui una realitat, és un tema que està per damunt del pressupost, està per damunt de les qüestions i discussions polítiques que puguem tenir cada partit. Sens dubte aquesta sí que seria una iniciativa positiva i notable per continuar fent passes cap a la igualtat real i efectiva entre

homes i dones i no la invenció de paraules que darrerament se'n fan moltes per part de Podemos.

Total suport al punt 3 de la iniciativa i al traspass de les competències en matèria de polítiques de gènere als consells insulars, tal com recull el nostre Estatut d'Autonomia. El Pi sempre s'ha mostrat favorable quan es tracta del compliment, de vegades ignorat, d'aquesta llei.

Respecte total també a l'impuls dels plans d'igualtat entre les empreses per al foment de les bones pràctiques, que també és una mesura que d'entrada no ens sembla malament, ni molt manco, però ens agradaria dir també que és fonamental que l'administració autonòmica doni exemple i redacti...

EL SR. PRESIDENT:

Disculpi un moment, Sr. Font. Per favor baixin un poquet el to de veu perquè...

EL SR. FONT I BARCELÓ:

És que el problema que parlaré al final és això. El problema real que tenim...

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, li pegaré ja a aquest tros. El problema real que tenim amb aquest tema de la igualtat és la necessitat d'autoreflexió. Tot el que he dit fins ara és la postura oficial que tots els partits polítics prenem, però realment el problema que tenim del tema del masclisme i especialment el micromasclisme, en fem un discurs, però no en fem una reflexió, i quedam bé davant els micròfons d'aquí, perquè quedarà gravat, quedam bé davant la televisió i els mitjans de comunicació, però realment mentre aquesta societat no canviï i sigui capaç de valorar igual... facem una autoreflexió i sigui capaç de valorar igual que un micromasclisme és igual que un masclisme total i absolut, i que ens interioritzem aquesta qüestió a dins, aquesta qüestió no la resoldrem. És un problema educatiu brutal, donar categoria de masclisme als micromasclismes és fonamental, és fonamental, és fonamental.

Si no tenim la base educativa per guanyar el futur respecte de la igualtat, serà molt difícil. Era dins un espai esportiu, no diré si era bàsquet o futbol, però era un d'aquests dos, i hi havia un animal, un animal home, que a l'àrbitre, que era una dona, li va dir: "el que has de fer tu és anar a escurar". Aquest animal no tenia més de 40 anys, i no passa res, no passa res. Mentre la societat no facem una reflexió sobre per què no passa res, no serem capaços de superar aquestes qüestions, tots els camins cap a la igualtat seran molt mals d'aconseguir. Repetesc, no tenim la base per guanyar el futur.

Discursos que hem de fer, sí, que ens hem de dirigir a les grans empreses, també, que hem de fer tots aquests plans,

també; però allà on jo crec que podríem fer molt és amb l'exemplaritat, amb l'exemplaritat. Avui podem dir que totes les treballadores de les Illes Balears que ocupen un càrrec públic, un lloc a l'administració -perdó-, un lloc a l'administració, que lògicament és públic, d'empreses públiques, consorcis, tothom, tothom, tothom està igualat salarialment? Existeix escaleta salarial o no? Parl de què pagam cada dia 30, o 29, o 28, o 31 de cada mes. No m'ho saben dir, no m'ho saben dir, ni uns ni els altres. Per tant, l'exemplaritat seria la primera peça a haver de tenir clar, és a dir, fer una auditoria d'igualtat de salaris, d'igualtat de categories, si tothom té els mateixos complements, especialment dins les empreses públiques. Saber si la flexibilitat de conciliar a segons quines empreses públiques realment es permet com toca, o realment s'encotilla.

Abans del discurs exterior que s'ha de fer i s'ha de mantenir, mirar si nosaltres complim amb nosaltres mateixos, perquè si no tenim el problema que no fem l'autoreflexió, surt l'animal aquest que els he contat de l'àrbitre, o surt qualcú i diu: "fa dos dies que no has posat la rentadora"; tros de bèstia!, obri la rentadora, posa les pólvores, siguin líquides o siguin granulades i pitja. Això segueix passant amb gent que tenen 30 i 32 anys. I aquest és el problema real que tenim, que és un problema educatiu.

Estic convençut, estic totalment convençut que la majoria de dones se sentirien molt més respectades amb això, perquè amb la resta no passin pena, ho aconseguiran, ho aconseguiran.

Els votarem tots els punts a favor. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Desde Ciudadanos apoyaremos todos los puntos de esta moción, pero antes me gustaría comentar, debido a los hechos ocurridos ayer, día 9, en el Parlamento de Navarra, desde Ciudadanos queremos dar todo nuestro apoyo a las víctimas de la brutal agresión ocurrida en octubre de 2016 en Alsasua, todo nuestro apoyo a las dos mujeres que fueron agredidas brutalmente por ocho hombres por el mero hecho de ser mujeres, por el mero hecho de ser las parejas de dos guardias civiles. Y declaramos nuestra absoluta repulsa a la declaración institucional del Parlamento de Navarra, aprobada ayer y que ha sido elaborada por Podemos y EH Bildu. Una declaración de apoyo a estos ocho violentos y donde insta a la sociedad navarra a asistir a una manifestación este sábado para apoyar a estas ocho personas dieron una paliza a estas dos mujeres. Desde Ciudadanos les decimos a estas mujeres que no están solas.

Como comentaba, hoy se hacen necesarias políticas de igualdad entre hombres y mujeres, tanto a nivel laboral como social. Esto es un hecho, y en ello hemos trabajado

Ciudadanos intensamente en el Congreso de los Diputados desde el primer día y todos los días, es necesario legislar medidas concretas que lleguen directamente al ciudadano para abordar ámbitos tan importantes como la corresponsabilidad, la armonización de la vida laboral y familiar para ambos padres, legislar para abordar la maternidad dentro del mundo laboral y la incorporación al trabajo tras el nacimiento de los hijos, y legislar para evitar la discriminación salarial, como se insta en el punto 2 de esta moción.

Y si de algo estamos satisfechos en este año y medio de Ciudadanos en el Congreso es de la Ley de reformas urgentes del trabajo autónomo, que ha sido la primera ley aprobada en la legislatura, una ley que posee una batería de medidas concretas que tienen como objeto favorecer las condiciones laborales de las autónomas, que son otras de las grandes olvidadas. Hoy, gracias a esta ley, se bonifica la cuota de autónomos al cien por cien durante el tiempo de baja de maternidad y paternidad por adopción, por riesgos durante el embarazo. Un nuevo derecho laboral y una medida concreta que ya está aplicándose. También se introduce una nueva tarifa plana de 50 euros durante un año para facilitar a las autónomas que reanuden su actividad después de la baja de maternidad, otra medida concreta que ya está aplicándose. Hemos conseguido con nuestra ley la ayuda al cuidado de enfermos a través de la bonificación de cuota durante doce mensualidades para el cuidado de menores y familiares dependientes. Todas estas medidas concretas, cambios reales que afectan al día a día, y ya están aplicándose.

Otro paso de gigante por el que Ciudadanos ha apostado desde que hemos accedido al Congreso, y muy necesario para alcanzar la igualdad real entre hombres y mujeres en el mundo laboral, es la equiparación de la baja de paternidad y maternidad, una medida necesaria, ya no sólo por el hecho del derecho de los padres a poder cuidar de sus hijos recién nacidos, sino también porque es un paso de gigante que se genera en la contratación, donde la maternidad ya no se convierte en una discriminación hacia la mujer puesto que la baja se convierte en un derecho de ambos progenitores, de hombres y mujeres. Así, gracias a Ciudadanos y tras la negociación en los presupuestos pasados, en España, desde el 1 de enero de 2017, todos los padres ya están disfrutando de cuatro semanas de permiso de paternidad. Otra medida concreta que ya se está aplicando. Y ya hemos negociado para este 2018 el aumento del permiso de paternidad a una quinta semana más.

También para este 2018 hemos negociado presupuestariamente una bonificación anual en la declaración de la renta de 1.000 euros por hijo por gastos de *escoleta*, otra medida concreta muy importante para facilitar la incorporación de la mujer al trabajo, y se pondrá en marcha nada más se aprueben los presupuestos.

Y por último, otra de las prioridades de Ciudadanos, en cuanto hemos entrado al Congreso, ha sido poner en marcha el punto 74 de las 150 medidas del acuerdo de investidura, que fue impulsar el pacto de Estado contra la violencia de género, un pacto social y político e institucional, que finalmente, el 28

de setiembre, firmaron todos los partidos, menos Podemos, y que en diciembre firmaron las autonomías y los ayuntamientos. Por eso, desde Ciudadanos, apoyamos el punto 1 para que se dote con lo acordado en el pacto. Está claro que se ha de cumplir con lo firmado.

(Remor de veus)

Por último, en cuanto a los puntos 3, 4, 5, 6 y 7, donde se insta al Govern balear del PSIB i MÉS, sustentado por Podemos, a que cumplan de una vez hacer efectivo todo lo que han estado prometiendo, pues, está claro que lo apoyamos. Ustedes mismos con estos puntos corroboran lo que decimos muchas veces, al menos desde Ciudadanos y desde la oposición, que prometen mucho a futuro, pero es que ese futuro nunca llega, y les instamos a que cumplan con lo prometido, les instamos a que cumplan con los puntos 3, 4, 5, 6 y 7 porque la igualdad entre hombres y mujeres es una prioridad, necesita de presente, necesita de medidas concretas...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ballester...

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

... o sea, que pónganse las pilas. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Continuem amb el torn d'intervenció del Grup Mixt. Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Antes de empezar mi intervención, me gustaría darle... bueno, la bienvenida a la diputada Agustina Vilaret a esta cámara, y también congratularme del regreso de la Sra. Tur a su escaño en este parlamento.

No puedo dejar de iniciar mi intervención con mi más sentido pésame y solidaridad con todas las familias de todas las víctimas de violencia machista, especialmente a la de la última víctima de ayer en Blanes, Girona. *N'hi ha prou de matar les dones!*, ni una más.

Sra. Silvia Cano, le felicito por su labor en general y por traer esta iniciativa en particular a la cámara. Efectivamente, lo del 8 de marzo fue un clamor que sacudió y sacude a toda la sociedad, efectivamente la sociedad y el movimiento feminista reclaman que se cristalicen sus demandas, no podíamos quedarnos en un plano teórico y simbólico.

Sin embargo, si me permite, le apunto algunas cuestiones que podrían quedar precisamente en esa nube etérea de medidas que luego o no se aplican o tienen una dificultad para su desarrollo.

Me preocupa la aplicación laboral, evidentemente la comprobación de convenios que proponen debe ser una revisión ineludible, pero complicada competencialmente pues, como todos sabemos, los convenios son acuerdos entre patronal y sindicatos, y el marco actual de la reforma laboral no permite o no da las condiciones para enmendar y renegociar convenios, negociaciones que evidentemente han de partir de los sindicatos y de la patronal, y la patronal ha de querer abrir la mesa de negociación o más bien, como siempre, habrá que presionarla para ello.

Las inspecciones de trabajo, sus señorías, todo un capítulo aparte que hemos de resolver porque son diferentes los campos en los que pensamos en la inspección de trabajo y ya no como panacea sino como primera actuación ante esta conflictividad social concreta y la realidad es que nos faltan inspectoras e inspectores de trabajo. Sin los inspectores suficientes todas estas medidas caen en saco roto, se convierten en papel mojado, lo cual es muy lamentable para esta sociedad, para este país, pero sobre todo es lamentable para una izquierda que cuando saca una iniciativa positiva, como la presente, no trasciende a la sociedad, a la gente no le llegan las mejores medidas que aprobamos, a la gente le suena todo a charlatanería ya que en definitiva no ven que repercute al final en sus vidas.

Por ello, he de aplaudir que el primer punto de la agenda feminista sea dotar presupuestariamente el Pacto contra la violencia de género, y de igual modo tendríamos que hacer desde este parlamento respecto a las medidas que aprobamos y que instamos a nuestro gobierno a cumplir; es decir, primero pongan los recursos y no dejen que las mejores iniciativas de esta legislatura queden sin aplicación porque ello va a pasar factura a la izquierda.

Por último, decir que el impulso de la agenda feminista es una... perdón, el impulso de la agenda feminista es una medida muy importante, no sólo para reducir las desigualdades de género sino para reducir las desigualdades sociales, pues la pobreza, señores y señoras diputados, tiene rostro de mujer con hijos a cargo. Las familias monoparentales son una tendencia creciente, a menudo fruto de sufrir en primera instancia la violencia machista de sus exparejas, encontramos a muchas mujeres sin casa, sin trabajo o con uno insuficiente formando familia con sus hijos, sobreviviendo en el umbral de la pobreza. En esa dirección, -no está aquí, pero apelaría a la Sra. Cladera- que habría que pensar en más y mejores desgravaciones específicas para las familias monoparentales.

A citadas ciudadanas, sus señorías, los llamados techos de cristal de los altos cargos les queda muy lejos, celebro que algunas de las presentes medidas se operen en el ámbito de la empresa privada y, sin desmerecer estas iniciativas, sí que echo de menos una mayor atención para la pobreza que sufre la mujer, un drama social que debería exigir la máxima atención de la mano del Estado, darles la protección necesaria y brindarles una oportunidad para salir de su situación.

Quedan muchas agendas feministas hasta la conquista de la igualdad de la mujer y, aunque la presente no tiene todo el sabor social que esta diputada quisiera, celebro su impulso.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Passam al torn de paraula del grup proponent, té la paraula la Sra. Silvia Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies. En primer lloc, vull agrair el suport a la proposició no de llei presentada.

Ara el Sr. Font no hi és, però vull dir que, com a grups polítics, com a diputats la nostra responsabilitat és presentar iniciatives que es puguin executar dintre del marc del possible tant a nivell autonòmic com instar a altres institucions. En aquest sentit, sembla que se'ns penalitza la iniciativa quan pensam que hi ha marge de maniobra no només per desplegar la llei, que això és indiscutible, perquè una llei que està consensuada en aquest parlament i que te dona també molta capacitat de maniobra, però pensàvem que dintre del camp laboral i sobretot a efectes de plans d'igualtat era bo impulsar una iniciativa d'aquestes característiques, i recollir el clamor del 8 de març, a fi que es puguin arbitrar tota una sèrie de mesures que incideixin en les desigualtats, en els plans d'igualtat, que això serà supervisat per l'Institut Balear de la Dona, en el registre, i també -ara ho comentava també la Sra. Seijas- en formar en la perspectiva de gènere aquelles persones que sí que formaran part de la negociació col·lectiva. Nosaltres tenim les competències que tenim, però sí que podem incidir en aquesta formació perquè això redundi en la igualtat d'oportunitats.

El compromís del Grup Socialista al Congrés de Diputats ha estat el d'intentar signar aquest pacte contra la violència de gènere, va ser un compromís electoral del Partit Socialista, en Pedro Sánchez ho duia com a compromís i per a nosaltres sí que era una prioritat.

Puc entendre l'escepticisme que va mantenir el Grup Podemos, que es va abstenir, però nosaltres sincerament el vàrem signar també amb tot el cor i pensant que això era bo, i sabent que era un pacte que renunciava a moltíssimes coses i que fins i tot estant a la Llei integral contra la violència de gènere i que, després de tants d'anys d'incompliments, de falta de recorregut, de retallades en la partida de violència de gènere, de retallades en la partida d'igualtat, era bo tenir un mínim -mínim, mínim, mínim- on tots els partits estiguéssim d'acord a impulsar mesures per a les dones i els seus infants.

I ho vàrem signar per responsabilitat, i ens han (...) de mala manera, ens han estafat i el pitjor és que no ens han estafat a nosaltres, han estafat la societat i les víctimes de violència de gènere i això és responsabilitat del Partit Popular, perquè el Partit Socialista la proposta de dotació que ha fet del seu pacte contra la violència de gènere era del 0,2% del PIB anual,

2.165 milions d'euros anuals per combatre la violència de gènere, i varem acceptar un pacte d'estat de 1.000 milions d'euros en cinc anys. Imagini'ns com trobam que està el panorama per signar aquesta nimietat, i ni tan sols, és que ni tan sols han pogut complir allò a què es varen comprometre. I no supeditin això als pressupostos generals de l'Estat perquè això ja està pactat, està repactat, havien d'arribar els doblers.

Ara no podem parapetar-se en la seva incapacitat i vincular aquests doblers al fet que aprovem els pressupostos, uns pressupostos que a més nosaltres defensam que no són bons per al conjunt de la societat espanyola, que ni molt manco són bons per a les Illes Balears. Per tant, menys històries, Sra. Fernández.

I després, simplement per acabar, dient les... vostè també ha criticat amb aquest cinisme total, no només en la presentació de la seva esmena, sinó un cinisme en dir que les mesures que s'apliquen en aquesta comunitat autònoma són insuficients, que les mesures d'afavorir la igualtat són insuficients, i vostès què varen fer en quatre anys a la passada legislatura? Perquè el que s'ha fet aquesta legislatura és sumar, però és que vostès varen restar. Es va restar, varen retallar de per tot, en drets, en 0-3 anys, en el pressupost de l'Institut Balear de la Dona. I aquí, en aquesta legislatura s'ha aprovat una llei, tenim en marxa un Observatori per la Igualtat, 13,6 milions d'euros..., 13.6 milions d'euros que, en proporció al que ens arribarà de l'Estat, són molts de doblers per combatre la violència de gènere, un any de feina per a les dones víctimes de violència de gènere perquè puguin trencar la seva situació de dependència. Es considera -també ho ha comentat abans la Sra. Seijas-, es considera impagament de les pensions de les dones, de manera deliberada, violència econòmica i un jutge pot obligar a pagar aquestes pensions si es fan d'aquesta manera, i això afavoreix les dones; a més del Pla autonòmic contra la tracta i totes les mesures que s'impulsen a altres nivells.

Crec que aquesta és una bona iniciativa per impulsar l'agenda feminista, que s'han fet moltes coses, que encara ens en queden per fer i que tant el Grup Socialista, i estic convençuda que els altres grups parlamentaris que s'han sumat a aquesta iniciativa, no serà ni molt manco la darrera iniciativa que presentem per seguir afavorint el dia a dia de les dones.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Doncs passam a la votació de la proposició no de llei. Votam.

Sí, Sra. Prohens, digui.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, Sr. President, demanaria votació separada del punt 1 i llavors de la resta de punts, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, doncs repetim la votació. Passam a la votació del punt 1. Votam.

38 vots a favor; cap en contra i 19 abstencions.

Ara passam a la votació de la resta de punts, els 2, 3, 4, 5, 6 i 7. Votam.

57 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

(Aplaudiments)

V.2) Proposició no de llei RGE núm. 13835/17, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pacte de salaris i rendes.

Finalment, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 13835/17, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pacte de salaris i rendes.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Enric Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, públic en general. Després de molt de temps de parlar de crisi, després de molt de temps de parlar de dificultats, de situacions difícils, de mals resultats, des de fa gairebé tres anys tornam a parlar de recuperació, tornam a parlar de millora econòmica, tornam a parlar novament de creixement, de retorn de bons resultats. Per tant, ara és el moment de fer que no sols sigui crear ocupació la sortida de la crisi, sinó que aquesta ocupació sigui una ocupació amb treball estable i salaris dignes.

Des del Govern de l'Estat, i concretament des del Partit Popular, ja ho ha dit clarament, diu clarament que la crisi s'ha acabat, el Sr. M. Rajoy ja diu que la crisi s'ha acabat, que l'economia espanyola va molt bé i, per tant, que torna a haver-hi avanços. I és cert, si mirem els indicadors macroeconòmics podem dir que hi ha avanços importants, hi ha avanços perquè el PIB augmenta, en els darrers tres anys ha augmentat al voltant del 8,6% i creiem que és una situació acceptable.

Per tant, també creiem que és el moment de passar a fer extensibles aquests bons resultats a iniciar la redistribució de la riquesa necessària per poder aconseguir que aquesta sortida de la crisi sigui per a tothom, no sols ha de sortir de la crisi el sector financer, sinó que ha de sortir de la crisi tot.

Durant l'etapa anterior, durant l'etapa en què hi havia crisi... per a la majoria de les persones, per a la majoria de ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat ha tingut unes conseqüències perniciososes que han afectat tots els seus aspectes de la vida. Si hem de destriar una conseqüència important de l'etapa que es considera de crisi, podem parlar que per a la majoria de persones, per a la majoria dels treballadors la conseqüència de la crisi ha estat la

precarització, la precarització en tots els seus aspectes, perquè com a mesures de sortida de la crisi, que després el Partit Popular ens vendrà com a grans encerts i que vindrà a dir que com a conseqüència d'aquestes mesures ara hem sortit de la crisi, es va proposar per una banda tota una sèrie de retallades, de retallades en la despesa pública, amb una reducció substancial de serveis que a dia d'avui no s'han restaurat per a la majoria de la ciutadania, com és l'exemple de drets com la sanitat universal, com és l'educació, que es retallaren de manera substancial i que sols amb governs de progrés com el que tenim ara aquí podem anar a poc a poc retornant. Però hi ha encara molta gent arreu de l'Estat que no ha recuperat tot allò que es va retallar.

A més a més es va plantejar una reforma laboral que és la que ha generat la precarització màxima de tothom, perquè aquesta reforma laboral el que ha fet ha estat, per una banda, augmentar la temporalitat, augmentar la parcialitat laboral, és a dir, cada vegada els contractes..., hi ha més contractes, sí, hi ha més contractació, però els contractes cada vegada són de menys hores, per tant són més parcials; hi ha una major rotació de contractes, i tot aquest canvi constant de contractació ha dut com a conseqüència per una banda l'augment de la sinistralitat -és important dir que aquesta precarització du com a conseqüència l'augment de sinistralitat que després hem d'atendre i hem de reforçar les mesures contra la sinistralitat-, i també ha augmentat considerablement el nombre de persones amb malalties professionals derivades d'un augment de la càrrega de feina i un augment d'una reducció del temps. També hem de dir que han augmentat les externalitzacions de determinats serveis a les empreses, i a més a més hi ha hagut un augment important del que es consideren falsos autònoms perquè s'ha substituït la contractació per falsos autònoms.

És a dir, la reforma laboral ha dut una conseqüència que és la precarització, perquè a més a més aquesta precarització podem dir que ha estat de manera asimètrica, de manera diferent en diferents territoris i en diferents sectors. Això ha dut que els salaris s'hagin reduït de manera molt important i que els treballadors i les treballadores d'aquesta comunitat i de l'Estat en general hagin vist com s'han reduït els seus salaris.

Podem veure que el PIB general en aquests tres anys ha augmentat un 8,8%, mentre que el PIB per càpita ha augmentat únicament un 8,3. Això ja ens assenyalava que hi ha hagut una pèrdua de riquesa important per al total de la població. A més el salari mitjà de l'Estat ha baixat un 0,3 i s'ha situat als 22.721 euros, mentre que el PIB del darrer any ha augmentat un 3%. Tenim una reducció del poder adquisitiu substancial.

L'any passat per part de l'IBESTAT es va posar en marxa un nou indicador que crec que és important, que ens assenyalava la diferència entre creixements i costos salarials, que és l'indicador de costos laborals o ICLIB, que és el que reflecteix clarament la pèrdua de poder adquisitiu dels treballadors, ja que mentre la comunitat autònoma ha augmentat des de 2014 un 11,6% el PIB, l'ICLIB, és a dir, els costos laborals, únicament ha augmentat un 2,6% els darrers

quatre anys. Això significa que el poder adquisitiu dels treballadors s'ha vist reduït substancialment durant aquests quatre anys. Ara ja no podem deixar passar més temps i hem de fer les actuacions necessàries per retornar aquesta pèrdua als treballadors. És de justícia que retornem als treballadors allò que han perdut i han sacrificat al llarg dels anys. Aquí a les Balears ja hem vist com s'han fet passos importants per iniciar aquest camí de retornar, i hi ha hagut passos en la negociació dels convenis sectorials que han donat una millora substancial en els convenis d'hostaleria i de comerç que hem d'aplaudir, i que hem de fer extensibles a tot l'Estat, és a dir, la recuperació que es donarà al sector d'hostaleria de les Illes Balears hauria de fer-se extensiva a (...).

Per tant és el moment de retornar drets, és el moment que els treballadors puguin veure una millora substancial tant dels seus salaris com de les seves condicions, i per això portem aquí tota una sèrie de propostes que el que intenten és minimitzar aquests efectes i retornar drets i dignitats. No sols hem de reclamar que es retorni el poder adquisitiu perdut aquests anys, sinó que també hem de fer canvis en la política salarial. Per això ara demanem al Govern de l'Estat que derogui la reforma laboral i els seus efectes precaritzadors. Hem d'establir un pla contundent contra la pèrdua de drets laborals amb la recuperació de la negociació col·lectiva com a eix vertebrador de la política laboral i posar els treballadors en una posició negociadora enfront de l'empresariat en situacions d'igualtat. Hem de retornar la dignitat als treballadors establint un salari mínim interprofessional més adient a la situació actual, i per això posem una fita d'un salari mínim interprofessional de 1.000 euros l'any 2020 enfront dels 858 actuals. Si volem tenir una economia de primera com el Partit Popular moltes vegades diu, que estem avançant cap a una economia de primera, el salari mínim interprofessional hauria d'estar a nivell europeu d'economies de primeres; si comparem amb el Regne Unit el salari mínim interprofessional és de 1.410 euros, i el d'Alemanya o França de 1.498. És a dir, no podem tenir un salari mínim interprofessional que sigui un 60% més baixa que el dels països del nostre entorn.

Hem de lluitar contra possibles situacions d'abús i precarització establint mesures contra la precarietat laboral, hem d'actuar contra l'ascens de la sinistralitat laboral i les malalties professionals, hem d'actuar de manera ferma davant l'augment de les malalties derivades de situacions laborals poc adients i hem d'actuar de manera contundent contra els falsos autònoms. Per això portem aquesta PNL, perquè consideram que ja és hora de començar a parlar de la superació de la crisi econòmica per a tots, perquè consideram que és l'hora de parlar de millors condicions i una lluita contra el frau laboral i també contra la precarietat. Una empresa que precaritzava fa un frau no sols econòmic sinó també social i humà, per la qual cosa hem de lluitar contra les condicions inhumanes i vergonyoses de feina que en determinats moments es poden observar. Per això consideram que entre tots hem de portar endavant les propostes d'aquesta PNL.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Casanova. Passam al torn d'intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar l'esmena [RGE núm. 3507/18](#), té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Tornam a tenir aquí una PNL o una proposta que demana doncs el que ja vénen demanant els grups parlamentaris que donen suport al Govern, igual que el Govern a través del conseller, que és la derogació de la norma laboral, i deia el portaveu ara del Partit Socialista de tornar als treballadors allò que han perdut, però realment en qualsevol és retornar allò que vostès els van prendre, per no prendre les mesures necessàries quan hi va haver la crisi que amagaven, no deien que hi havia ni a l'àmbit estatal ni aquí a l'àmbit de la comunitat autònoma.

Parla de la reforma laboral de 2012 una vegada més reiterant com ha estat de perjudicial i que el que fa és crear aquesta precarietat laboral, però, miri, analitzi la reforma laboral i les dades d'atur des de 2010 -la de 2010 va ser la seva- i veurà que amb la seva reforma laboral l'atur va seguir pujant, i amb la de 2012 l'atur ha anat davallant, i el conseller cada mes ho posa de manifest en la seva roda de premsa. En aquell moment es va amagar la situació de la crisi i la situació d'aquella crisi va provocar la pèrdua d'aquests drets que vostès avui reclamen aquí. Conseqüentment, va ser conseqüència de les seves decisions polítiques, de no saber fer front a una situació econòmica adversa.

Ens parlen de pressuposts, que no els agraden els pressuposts, però escoltin vostès van ser aquí, en aquesta comunitat autònoma, en plena crisi econòmica incapaçs de fer pressuposts per a l'any 2011 i, açò sí, mentrestant el Sr. Zapatero ens parlava de conjuncions planetàries i que no passava res.

Per tant, dit açò, dit açò, tornen a dur i tornen a reiterar una proposta que, a més, està registrada el mes d'octubre, dia 19 d'octubre de l'any passat, i, és clar, ja han passat una sèrie de coses des d'aquell moment i a l'exposició de motius, vostè també ho menciona que el Govern espanyol va dient i el Sr. Rajoy va dient, el Sr. M. Rajoy diu que s'ha sortit de la crisi, però és que també ho diu cada dia, cada mes el Sr. Conseller, el Sr. I. Negueruela, vull dir, al final també diu que les xifres econòmiques són bones, però que lògicament hem de fer més.

Però, és clar, vénen aquí i presenten una proposta d'acord de catorze punts, curiosament catorze punts instant l'Estat. Per què? Perquè aquest govern lògicament ho fa tot bé i aquest govern tenia una premissa en el seu pacte de governabilitat que era la redistribució de la riquesa i, com anava a fer aquesta redistribució de la riquesa? Amb el lloguer turístic, regulant el lloguer turístic, però com que al final han fet l'únic que saben fer derogar i prohibir, i això han fet amb el lloguer turístic i per la qual cosa el que no faran és redistribuir la

riquesa del principal motor de la nostra economia que és el sector turístic.

Diuen que és una recuperació coixa i que no arriba a tothom, amb açò hi està tothom d'acord, d'acord menys vostès, perquè, en aquests moments que vostès cadames diuen que les xifres d'atur són bones, doncs, el que està clar, que ja li hem dit altres vegades, d'aquesta crisi econòmica després de tres anys d'aquesta comunitat autònoma créixer més o menys al voltant d'un 3%, tenim més aturats que mai, aquesta és la realitat, no hem recuperat el nivell d'aturats d'abans de la comunitat autònoma; l'exemple és Menorca, tenim 2.107 persones més desocupades que abans de la situació de... que abans de la crisi econòmica. I açò és perquè vostès el que fan és refredar l'economia i aquelles polítiques que varen dir que farien, torn a reiterar, el lloguer turístic, no ho fan, que és el que servia, a part d'haver fet tota una sèrie de modificacions a les lleis que fomentaven la creació de llocs de feina, que s'havien fet la passada legislatura, el que fan és, doncs, aturar i refredar aquesta comunitat.

Estam totalment d'acord amb el que diu... i per açò s'havien fet aquestes lleis, que incrementar el consum vol dir... o incrementar salaris vol dir incrementar consums, cotitzacions, prestacions, subsidis i pensions, amb açò estam tots d'acord, però açò és el que fan els pressuposts de l'Estat per a l'any 2018, i vostès no volen ni sentir-ne parlar, però si no vol sentir-ne parlar, no han de fer el que diu el Sr. Zapatero que diu... -perdó-, el senyor... és que són quasi iguals, el Sr. Sánchez, que diu, que diu que...

(Remor de veus)

... si no s'aproven els pressuposts el Partit Popular ha de fer, el Sr. Rajoy ha de fer una qüestió de confiança; no, facin una moció de censura que hi ha un govern de minoria i si volen que aquests catorze punts es puguin fer, doncs, senzillament poden governar, el que passa és que uns no volen als altres i, a més, no tenen un projecte de futur.

A partir d'aquí i amb tot el dit, també els diré que amb un esforç, perquè crec que moltes coses ja es fan, farem, votarem no a tres punts concrets, llevat que s'acceptin esmenes del Grup Parlamentari Podemos, només votarem a tres punts que no, als altres els votarem que sí o farem una abstenció, precisament perquè consideram que a nivell estatal els pressuposts de 2018, com també plans com puguin ser el pla que va aprovar divendres passat el Consell de Ministres referent al Pla estratègic d'inspecció de treball i seguretat social, també ja fa i du a terme els temes que vostès demanen a aquesta proposició no de llei que avui duen aquí.

L'esmena que han presentat fa referència, sé que la votaran que no, faltaria votar a favor una esmena del Partit Popular en temes laborals, perquè almenys tenguessin en aquesta proposició no de llei una esmena que anés dirigida, que també estaria bé, al Govern balear perquè torn a reiterar que els catorze punts van dirigits al Govern estatal, i és la que fa referència a la carrera professional, que ho torn a reiterar, sé

que la votaran en contra, però també sé que el que demana l'esmena ho acabaran fent en el seu moment.

A partir d'aquí, dir-los també que els pressuposts per a l'any 2018, perquè vostès fan referència a tota la proposició no de llei a l'Estat, la previsió és que es creïn 475.000 llocs de feina, que l'atur es redueixi en 400.000 persones més, que la taxa d'atur baixi al 15% arribant a un total de 19,5 milions d'ocupats, i això és un tema important, a més, per consolidar i mantenir el sistema de pensions. Els pressuposts de 2018 incrementa els salaris funcionaris de totes les administracions, incrementa places d'oferta pública, hi ha l'equiparació salarial de cossos de seguretat de l'Estat, s'incrementen les pensions mínimes i contributives en un 3%, s'incrementen les pensions de viduïtat en un 2%, la conjunció de l'increment de les pensions i la baixada de l'IRPF es beneficien 6,7 milions de pensionistes i concretament a Balears s'incrementen pensions no contributives, que vostès volen votar en contra, afecta 8.000 jubilats amb un muntant de 42 milions d'euros, l'increment de les pensions contributives els 95.000 jubilats amb un muntant de 15 milions d'euros, i l'increment de les pensions de viduïtat també referit a Balears beneficia a 7.200 persones amb un muntant d'1,5 milions d'euros. En total es beneficien amb aquests pressuposts 110.000 pensionistes a Balears que veurien millorada la pensió, i açò vostès tampoc no ho volen.

També aquests pressuposts tenen un increment salarial d'1,75% per més de 3 milions de treballadors. L'estalvi, que també genera renda disponible, que vol dir d'una manera també un increment de salaris, per dir-ho de qualque manera, per a les persones i els treballadors, un estalvi de 440 euros a més de 3,5 milions de ciutadans per la baixada, torn a reiterar, d'IRPF. Per tant, pensionistes, funcionaris i rendes mitjanes veurien millorada la seva renda disponible i açò va a favor del que vostès també demanen aquí, però incomprendiblement no estan d'acord a nivell de votar els pressuposts del Govern estatal per a l'any 2018.

També aquí, com ja he dit al principi, hem d'afegir l'aprovació per part del Govern de l'Estat del Pla estratègic d'inspecció de treball i seguretat social 2018-2020 per garantir, el que vostès també demanen aquí a aquesta proposició no de llei, la qualitat del treball. Es crea un nou organisme estatal; es reforça el control de la contractació temporal injustificada la de temps parcial i contractes formatius, que és el que demana el Partit Socialista en aquesta proposició no de llei; prioritza l'actuació a l'àmbit de la discriminació de gènere i també intentar per reduir, diguem, l'esclatxa salarial, el pla, aquest pla 2018-2020, compta amb dos objectius i cent línies d'actuació; hi ha un increment important també amb el tema en matèria d'inspecció, avui ja hi ha més de 45 nous inspectors i subinspectors a l'administració, des de 2012 fins a febrer de 2018 han aflorat 520.000 llocs de feina irregulars, s'han detectat més de 7.000 empreses fictícies creades per facilitar l'accés indegut a

prestacions i s'han convertit 160.000 contractes indegudament temporals en contractes indefinits.

Podríem continuar amb més mesures, però per manca de temps ja passaré directament, ni tan sols les esmentaré, perquè quedi constància del nostre sentit de vot a cada un dels punts. Als punts 1, 2 i 3, que fan referència a canvis de normativa laboral, votarem en contra; al punt 4 votarem de manera... votarem que sí, si s'accepta l'esmena de Podemos votariem que no; al punt 5 fariem una abstenció; al punt 6 votariem que sí, en el cas d'acceptar l'esmena també votariem... perdó, en aquest cas també votariem que sí amb l'esmena; al punt 7, una abstenció; al punt 8, una abstenció, si s'accepta l'esmena votariem que no; al punt 9, una abstenció; al punt 10 sí, encara que acceptin l'esmena; al punt 11 i 12 abstenció, amb esmena o sense; al 13 que sí, i al 14 una abstenció.

Res més. Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Doncs passam al torn d'intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, per defensar les esmenes RGE núm. [3523](#), [3524](#), [3525](#), [3526](#), [3527](#) i [3528/18](#) té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Casanova, per començar li diré que evidentment ens agrada el sentit i el contingut de la seva proposició no de llei i ens agrada perquè posa l'accent en qüestions, no com altres ocasions, que sí que en aquest cas afecten la vida diària de la gent i la seva capacitat també per arribar a final de mes, i són qüestions en les quals un govern decent hauria de treballar, en lloc de dedicar el seu temps a aplaudir la seva corrupció interna a Sevilla, o a cantar *Soy el novio de la muerte* a Màlaga. No entenem que aquestes hagin de ser les aficions d'un govern, mentre les famílies sobreviuen amb la pensió encara dels seus padrins, o amb un treball que no els permet la supervivència, i que els pot suposar casar-se amb la mort, com si estiguéssim al segle XIX, com es el cas de molts treballadors de l'hoteleria i com és el cas evidentment de les cambres de pis, elles sí que podrien cantar al final de cada jornada que *son las novias de la muerte*.

Parlem de condicions de treball-renda, és un tema que afecta a tota la població com deia i, per tant, no és un tema menor, perquè si alguna cosa resumeix bé els costos socials de l'última dècada perduda a Espanya, és la destrucció d'ocupació i el deteriorament de les condicions laborals. Entenem que la precarietat no se circumscriu per tant a les condicions del lloc de treball, sinó que hauríem d'incloure també l'accés a l'habitatge, els serveis públics fonamentals com la sanitat o l'atenció en situacions de dependència, o la perspectiva també

d'una jubilació adequada. Però sí que està relacionada molt directament amb falta de garanties sobre la continuïtat dels recursos materials per viure i és que per a la majoria de la població això significa l'accés a una ocupació segura i amb un salari suficient. Dit d'una altra manera, la creació d'ocupació no ve de la mà d'un major progrés social, com estam veient, el 70% de les llars no han notat la recuperació econòmica. I la precarietat és el millor significat per referir-se a aquest model en el qual l'economia creix, però una majoria no es beneficia, ni milloren les seves expectatives de futur.

I convé destacar aquesta idea, en contra de la retòrica oficial sobre l'èxit de les reformes estructurals implementades principalment pel Govern del Partit Popular. L'actual període de creixement, ho hem de dir clarament, reproduïx el pitjor del vell model i cronifica problemes com el de la precarietat. Per tant, convé tenir present, no obstant això, que reduir l'elevada desigualtat, la discriminació per raons de gènere, la inseguretat laboral o els baixos salaris, no és solament una qüestió de la regulació del mercat laboral, sinó que requereix també d'altres mesures actives a diferents àmbits que permetin transformar també el tipus de creixement de l'economia espanyola i els sectors en què estam especialitzats, en el nostre cas evidentment, el turisme. Per tant, front del model de creixement precari en el que estam instal·lats, és necessari contraposar un model de creixement incliusiu i segur.

Per tant, l'objectiu d'aquesta proposició hauria de ser mostrar que hi ha alternatives al model laboral del Partit Popular. Deia el Sr. Tadeo que la primera reforma laboral no havia servit per generar ocupació, però la segona sí, aquesta sí que mola. Hem de dir que no, que no ens resignem a la consigna que ens volen imposar de "*es lo que hay*", perquè el que hi ha és un intent de normalitzar la precarietat, i hem de dir alt i clar que no ho consentirem. Les rendes de capital també hem de recordar que han guanyat terreny respecte les rendes del treball i seguim veient com els directius de grans empreses segueixen pastant fortunes. Ahir mateix sortia la notícia, 58 consellers d'empreses de l'IBEX van guanyar més d'1 milió d'euros durant el 2017. Els administradors de les principals empreses cotitzades es van repartir el 2017 un total de 306 milions d'euros, un 17,8% més que l'exercici anterior.

L'1% de la nostra població, ho hem de recordar també, acumula el 20% de la riquesa, el 2011 era només -només- el 17%. El 30% de les persones amb risc d'exclusió ho són encara avui tenint un treball. Per tant, tenim un país amb ganes, no només de tirar endavant les seves famílies, sinó de sentir-se orgullosos també del seu país, i vostès estan menyspreant la seva capacitat d'esforç, per exprimir els seus cossos i regalar el seu sacrifici a les elits d'aquest país.

Sr. Casanova, passant ja a parlar de les esmenes, hem proposat una sèrie de modificacions a les esmenes número 1, 4, 6, 8, 10, 14 i després també farem una esmena *in voce* al seu punt número 11.

Parlam de la primera, reforma laboral. Nosaltres evidentment no estam d'acord amb el Sr. Tadeo, revertir únicament la normativa de 2012 seria clarament insuficient, per això li suggerim que incorpori també la derogació de la reforma del 2010. Si no ho féssim deixariem en vigor els pactes que consideram lesius, com l'ampliació de les causes d'acomiadament, la limitació de la tutela judicial i administrativa dels acomiadaments, els acomiadaments exprés per causes objectives, o els despenjaments salarials. En definitiva, aquesta reforma del 2010 va promoure l'encadenament il·limitat també de contractes temporals i l'ocupació de baixa qualitat.

Vostè ha donat abans les xifres, Sr. Casanova, no les tornarem repetir, però sí que li hauria de recordar si pensa que la reforma laboral del 2010 va ser positiva per als interessos dels treballadors i treballadores de les nostres illes. Jo podria entendre que en el seu moment no els quedés més remei, segons el seu punt de vista, no els quedés més remei que assumir amb resignació els dictats que es dictaven a Alemanya sobre la nostra economia i sobre el nostre model laboral, però ara no tenen motius per defensar-la, o no els haurien de tenir. Entenc que la suposada autoria del Sr. Zapatero pot tenir un pes per fer malabarismes que la justifiquin, però escolti el Sr. Zapatero ja no hi és, ja hem passat pàgina, som a un altre moment històric, som a un altre cicle econòmic, i li diria, a més, que som a una disjuntiva per a la socialdemocràcia també, en la qual o comencen a reconèixer errors ideològics, tan clars com aquesta reforma laboral, o les seves polítiques seguiran estant associades a les mateixes polítiques liberals dels partits conservadors europeus, Sr. Casanova, perquè s'adonin.

Aquestes dues reformes laborals no són dues cares d'una mateixa moneda, són el yin i yang d'una mateixa cara i el revers són els interessos dels treballadors.

En el punt 4, evidentment hi estem d'acord, però sí que afegiríem que enlloc de relacionar els increments salarials, com fa vostè, que entenc que podrien ser negatius en cas de què tornés una nova crisi, el que hem de fer és lògicament blindar aquests salaris per impedir que una nova crisi pugui afectar de manera severa els salaris. I per tant, nosaltres ho relacionam amb la capacitat de generació de riquesa dels sectors i també d'adaptació als diferents territoris, com és el nostre cas, que estam creixent per sobre de la mitjana estatal.

Hem de recordar quant els costos laborals, estam d'acord amb el seu punt de vista també, que els costos laborals per hora a Espanya són un 30% menors que la mitjana de l'eurozona i per tant, la precarietat laboral ha portat com a conseqüència un agreujament també de la crisi social, com demostren múltiples estadístiques.

Quant al punt sisè, aquí tornam recordar una reivindicació que ja hem portat en diferents ocasions al Congrés dels Diputats, que és la necessària aprovació d'una llei que

estableixi permisos de paternitat i maternitat iguals i transferibles, fins arribar a les 16 setmanes a l'any 2022, que haurien de ser aplicables per naixement, adopció, o acolliment. Si es dugués a terme aquesta mesura hi hauria un permís per a cada progenitor d'almenys quatre mesos que es podrien agafar des que el nen neix i fins que pugui complir els dotze anys.

Quant al punt 8, nosaltres seguirem reclamant que les competències quant a inspecció de treball haurien de ser transferides a les comunitats autònomes, entenem les dificultats estructurals que això podria suposar, però almenys hauríem de tenir una opinió un poc més intensa, entenem nosaltres, de la capacitat de demanar inspectors de treball per a la nostra comunitat per condicions específiques com les que són, les que tenim amb el nostre model productiu. Crec que seria un bon argument per justificar almanco que territoris on hi ha el monocultiu d'un sol sector que a més pateix una precarietat més elevada que altres sectors, idò hi hagués aquesta inspecció de treball transferida.

Quant al punt 10, li demanàriem que acceptés que les demandes de les cambres de pis, a través de la llei *kelly*, fossin acceptades per aquesta proposició.

Evidentment també estam d'acord quant al principi de causalitat, l'única fórmula que hi ha per justificar un contracte temporal.

I per acabar... en el punt catorzè evidentment també estam d'acord amb endurir la terminologia, però sí que afegiríem a precarietat laboral el terme "explotació laboral", que crec que és la manera com se senten els treballadors de les nostres illes.

Per tant, li he de recordar que no podem normalitzar aquesta injustícia existent ni condemnar la nostra població (...).

Entenem que és una batalla per dignificar el treball i la vida i l'hem de guanyar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Passam al torn de fixar posicions, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. La proposició no de llei del Partit Socialista parteix bàsicament d'un argument senzill, hi ha hagut una crisi econòmica, en

aquests moments s'estan recuperant els indicadors macroeconòmics que indiquen que s'està sortint de la crisi, però no s'estan recuperant amb la mateixa proporció els salaris i la qualitat de l'ocupació d'acord amb aquesta recuperació econòmica. A la proposició no de llei s'esmenten una sèrie de dades per fonamentar aquesta, no?

Llei, també se'n publicava una altra, l'Eurostat, referida al cost laboral per hora que en el cas de l'Estat espanyol és un 30% inferior a la mitjana de l'eurozona. A l'any 2017 el cost laboral per hora a Espanya es va incrementar un 0,5% fins a 21,2 euros mentre que la mitjana de la zona euros creixia un 1,9% fins als 30,3 euros. Per tant, no és només que sigui un 30% inferior, sinó que aquesta diferència s'està incrementant. Al 2008 aquesta diferència, que com dia ara és del 30%, era del 22,7%. Per tant, s'ha incrementat en set punts durant aquests anys.

Quan posam les característiques del mercat laboral de l'Estat espanyol en comparació amb el mercat laboral de la resta dels països de l'eurozona i de la Unió Europea és quan les mancances es posen més en evidència. Un recent informe de l'European Trade Union Institute, un organisme finançat per la Unió Europea, sobre la qualitat de l'ocupació a l'eurozona i a la Unió Europea per al període 2015-2025, que té en compte els 28 països de la Unió Europea, deixa l'Estat espanyol en molt mala situació, en l'índex de qualitat del treball Espanya amb tres punts està en penúltima posició empatat amb Romania i només per davant de Grècia, penúltima posició dels 28 països de la Unió Europea. Aquest índex de qualitat de l'ocupació, que té en compte diversos factors, com els salaris, la tipologia de contractes i la seguretat laboral, el temps de treball i l'equilibri entre temps personal i temps dedicat a la feina, les condicions de la feina, la formació i el desenvolupament de la carrera laboral i la representació sindical.

L'Estat espanyol és a més el que té una major precarietat laboral dins aquest índex, considerada com el percentatge de treballadors que tenen contractes temporals perquè no podem accedir a contractes indefinits i el percentatge de treballadors que tenen contractes a temps parcial perquè no podem accedir a contractes a temps complet. En aquest indicador de precarietat laboral Espanya és el darrer dels 28 estats de la Unió Europea, a més amb un impacte de gènere considerable, ja que aquest índex encara és molt pitjor en el cas de les dones.

Si ens fixam en l'aspecte de les condicions de treball, com ara els percentatges d'hores extra, l'Estat espanyol també és un dels líders en aquest indicador. Estam en les pitjors condicions al mateix nivell d'Eslovènia i d'Eslovàquia i només per davant de Grècia. Per tant, Espanya amb un dels nivells d'atur més elevats és també un dels llocs on els treballadors, i sobretot les treballadores, fan més hores extres i, per tant, també amb una pitjor conciliació entre la vida laboral i la vida personal.

En molts d'altres índexs Espanya és a la cua d'aquests 28 països de la Unió Europea. Respecte a les condicions laborals que inclouen els riscos físics Espanya és a la cua, només per davant d'Hongria i Xipre. Però no és només que Espanya estigui enrere en quasi tots els indicadors, el problema és que és dels que més ha empitjorat en els darrers cinc anys d'aquest període analitzat, que és el tram 2010-2015.

Nosaltres estam a favor de les mesures que proposa la proposició no de llei i hi votarem a favor, però sí que volem qüestionar el relat que fa la proposició no de llei, perquè d'alguna manera aquest argument, aquest relat que hi ha hagut una gran crisi, unes reformes laborals, la primera per cert -ja s'ha esmentat- va ser al 2010, que va facilitar l'acomiadament si l'empresa tenia perspectives de pèrdues, i ara, que creix l'economia, s'ha de millorar la transferència del creixement als treballadors i millorar una sèrie d'aspectes com el salari mínim, negociació col·lectiva, etc.

La qüestió és que amb aquest relat assumim com a bo el discurs que quan hi ha crisi és necessari flexibilitzar, un eufemisme per no dir precaritzar, el mercat laboral per tal de sortir de la crisi. D'alguna manera és el que es va començar a fer, com deia, a l'any 2010 i que va provocar una vaga general.

Nosaltres no estam d'acord amb aquest relat i les dades també comparades de la Unió Europa sobre els diferents mercats laborals ens donen la raó enfront a la doctrina neoliberal que la realitat és que hi ha una correlació entre els països amb major taxa d'ocupació i els països amb major qualitat d'ocupació, això és així. Hi ha una correlació, amb els països nòrdics al cap i amb Grècia i Espanya a la cua, on els països amb major qualitat d'ocupació tenen majors taxes d'ocupació.

Per tant, no donem per bo que per crear ocupació i millorar la qualitat d'aquesta són objectius mútuament exclusius. No caiguem en el discurs que cal precaritzar la feina per recuperar l'economia, que és el que assumim indirectament si diem que ara que s'ha recuperat l'economia millorem el mercat laboral.

Precaritzar el mercat laboral no era la sortida de la crisi. Precaritzar el mercat laboral només aprofundeix en la desigualtat. Necessitam un mercat laboral de qualitat no perquè ara toca, un mercat laboral de qualitat toca sempre, toca sempre perquè és de justícia i perquè és la millor garantia d'afrontar futures crisis. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, president, senyores i senyors diputats. Breument, perquè l'hora ens convida a no allargar-nos massa, pel grup parlamentari... bé, primer de tot, crec que és evident, però nosaltres ho volem fer constar, demanam al grup proposant la votació separada dels punts; tothom ho dona per fet però bé, el primer és el primer.

Segon. Per al Grup Parlamentari El Pi és evident que una ocupació de baixa qualitat i mal retribuïda no és el camí per fer un país avançat, i per tant direm i puc dir que en general estam d'acord amb la proposició no de llei que se'ns formula, perquè va en el camí d'acabar amb aquesta precarització, i és evident -no entraré en les grans xifres, els portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula ja n'han donades moltes i han fet moltes cites, no entraré en tot això- per a nosaltres és evident que un poc la recuperació o la... o la capacitat de guanyar competitivitat aquests anys a Espanya s'ha fet sobretot a l'esquena dels treballadors, a l'esquena de l'esforç d'una reducció en els salaris d'aquests treballadors, i és evident que aquesta no és la manera a mitjà i a llarg termini de tenir un país competitiu i tenir un país, com deia, avançat. Per tant això jo crec que es pot discutir si en el curt termini té sentit o no té sentit alguna d'aquestes mesures, és evident que el mitjà i a llarg termini no té cap sentit, i per tant si parlem de model, i si ara que les coses s'han estabilitzat econòmicament val la pena tenir aquest debat, entenc moltes de les propostes que es fan.

Per tant nosaltres votarem a quasi tot favorablement, només en alguns punts ens absteníem, ens absteníem en el primer punt, el de la derogació de la reforma laboral, perquè segurament tot el règim laboral s'ha de repensar un poc, la de 2010 i la de 2012, i no tot s'ha de derogar, sinó que molt s'ha de modificar. Per tant nosaltres en aquest sentit no estam totalment d'acord; ja sé que això és una consigna política, la reforma del PP és molt dolenta i l'hem de derogar..., bé, jo crec que, bé, més enllà de la consigna política entenc que el que s'ha de fer és replantejar la normativa laboral amb les múltiples reformes que s'han anat produint amb diversos colors polítics per enmig.

No dic tot el que votarem a favor. Sí que per a nosaltres és important el punt 5: l'increment del salari mínim interprofessional crec que és una lluita molt important en aquest camí d'una economia sòlida amb bons llocs de feina i ben retribuïts. Al punt 8 ens absteníem perquè entenem que el Sr. Tadeo donava unes xifres que crec que demostren que la Inspecció més o manco funciona; com en tota l'administració sempre hi pot haver més, però no crec que el gran problema sigui el tema dels inspectors i dels subinspectors. En el punt número 11 també ens absteníem perquè aquí hi ha com una voluntat d'estigmatitzar excessivament el contracte temporal, i jo crec que la contractació temporal té unes funcions; és evident que s'ha anat massa enfora i que s'ha abusat, però això no vol dir que s'hagi de reduir a la mínima expressió, que és un

poc el que traspua aquest punt, per tant, ja dic, ens abstenríem. I finalment en el punt 14 també ens abstenríem perquè sincerament pensam que això de com ha d'utilitzar el llenguatge el Govern de l'Estat ens pareix que ja és molt atrevit; evidentment cadascú utilitzarà el llenguatge com trobi i d'acord amb les seves prioritats polítiques i amb el seu plantejament ideològic, però no crec que sigui molt adequada aquesta afirmació.

Per tant, a part d'aquests punts, en què ens abstenríem, a la resta, ja dic, votarem favorablement. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Doncs pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre grup sí que donarà suport a aquesta iniciativa, però abans d'entrar en el seu contingut sí que voldria aprofitar una de les esmenes, l'única que ha presentat el Partit Popular i la que esmentava el Sr. Tadeo, l'esmena referida a la carrera professional. Jo no tindria cap problema a donar-li suport; en qualsevol cas li dic que ja és innecessària, és innecessària perquè precisament a través d'una proposició de llei, la que avui han criticat, però a través d'una proposició de llei de MÉS per Menorca i amb les esmenes que presenten PSIB, MÉS per Mallorca i Podem, i també el Partit Popular -cosa que avui m'ha sobtat, em sembla que ni ho recordaven-, i van encaminades en la mateixa direcció, recuperarem la carrera professional, l'aplicació de la carrera professional que tantes traves ha posat el Partit Popular, el Govern de l'Estat, perquè la puguem desenvolupar aquí. Per tant com a mínim jo crec que, rigor; no és necessària perquè aquest govern i els grups que donam suport a aquest govern ja ho feim possible.

En qualsevol cas el nostre grup comparteix la música, el fons i gran part de la lletra de la proposta socialista que, no ens enganem, necessàriament avui s'emmarca dins un context diguem-li electoral, diguem-li electoralista, però d'una realitat clarament de temps que s'encamina cap a les properes eleccions. I no ho dic en negatiu, en absolut, és ben legítim i segurament la nostra proposta, la que ha signat MÉS per Menorca juntament amb MÉS per Mallorca i Podem en relació amb les pensions, també podria ser classificada així, per tant no ho dic en absolut en negatiu, però sí que és bo encaixar-ho, perquè aquesta és una de les promeses d'un dels grups, del Partit Socialista, i per tant és una proposta emmarcada dins aquest nou moment. Açò, emperò, no li lleva ni validesa ni actualitat; al contrari, nosaltres compartim gran part del seu contingut i crec que és ben, fins i tot massa, lamentablement, malauradament, actual, necessària.

Hem passat, com s'ha dit, una crisi econòmica profunda que anam superant, que ha conduït a tot tipus de retallades, en

sous, en drets, amb apujada d'impostos no progressius com l'IVA; amb retallades en democràcia, com la reforma laboral de 2012, que a més d'algunes de les coses que ja s'han apuntat aquí canvia totalment les relacions laborals i de negociació col·lectiva, però també retallades en democràcia que hem viscut d'una manera prou injustificable a la nostra comunitat autònoma, com el Consell Econòmic i Social, el Consell de Joventut, etc. I els principals perjudicats d'aquesta crisi, com sol passar en la majoria de les crisis, són els més dèbils, les classes baixes i mitjanes però també les comunitats autònomes amb menys poder o capacitat d'influir en el Govern de l'Estat, un govern que es nega a complir fins i tot, amb tota tranquil·litat, la llei, una llei orgànica com és l'Estatut d'Autonomia -ja no dic compromisos, dic una llei, una llei orgànica com l'Estatut d'Autonomia- en tot allò que fa referència al règim especial, siguin les inversions estatutàries o tenir ja avui un nou règim especial.

En el nou context present de reactivació i dinamització econòmica sense cap dubte com a mínim fan falta dues coses; una, restablir drets, redistribuir riquesa, que és al que apunta aquesta proposició no de llei d'avui que ara debatem; i una segona, que no hi dedica més temps i que crec que..., bé, el nostre grup vol aportar avui a la cambra, és repensar el model econòmic de les Illes Balears i les aspiracions polítiques com a comunitat autònoma o com a país o com a països, almenys per a aquells que pensam i projectam el nostre projecte en aquest sentit. Restablir drets i redistribuir riquesa, deia, creant llocs de feina de qualitat, enfortint els serveis públics, creant mecanismes fiscals redistributius, etc., i en aquest sentit algunes de les mesures que s'apunten a la proposició no de llei són sense cap dubte ben oportunes: incrementar el salari mínim als 1.000 euros, és una de les propostes del Partit Socialista, el 2020, o com diu Podemos a 950; no ens barallarem però, bé, ho dic per emmarcar-ho en aquest context, però aquí estam. Combatre la precarietat laboral, sense cap dubte. Reivindicar una apujada de salaris per a aquest any entre el 2 i el 3%. Implementar un pla per reduir l'atur de llarga durada. Garantir jubilacions dignes i un sistema de pensions que sigui sostenible a mig i a llarg termini, etc.

I dins aquest pla per garantir les jubilacions i el sistema de pensions jo crec que, bé, s'han fet moltes propostes, i curiosament en vull remarcar una: una d'elles és desenvolupar una fiscalitat verda per recaptar més de 13.000 milions d'euros. Està molt bé, el que passa és que a nosaltres ja ens agradaria poder-la posar en marxa ja aquí; és una proposta que es fa per recaptar en aquest cas lligada a les pensions, jo la trob curiosa; en qualsevol cas la nostra voluntat és que aquesta fiscalitat verda es comencés al nostre país per recaptar aquí i perquè tenguí funcions no només recaptadores sinó d'una clara responsabilitat per reduir i acabar el canvi climàtic i tenir accions a favor del medi ambient, però, bé, és una proposta que hi ha aquí que crec que val la pena també no oblidar-la i emmarcar-la dins el context que avui tenim.

I sense cap dubte, també, derogar la reforma laboral de 2012, que ha propiciat major precarietat laboral i major temporalitat, ambdues coses, precarietat i temporalitat, que tenen a veure amb una qüestió en què no es centra la proposició no de llei, però que està lligada i que és fonamental i que deriva en pensions també més baixes. Ja ho han dit, val la pena tornar-ho dir, a les Illes Balears la pensió mitjana és de 854 euros, la mitjana estatal 923, uns 70 euros per davall, i aquesta realitat necessita també mesures estructurals més enllà que mesures puntuals. I en aquest sentit trobam a faltar una reivindicació molt pròpia, molt necessària a les Illes Balears que és revalorar les pensions a les Illes Balears, especialment les no contributives, a més d'una actualització de totes les pensions amb l'increment de l'IPC, i sobretot tenint en compte la realitat de cada un dels territoris, tenint en compte la realitat de les Illes Balears.

Perquè crec que avui tots els grups hem incorporat una part d'un relat que no fa ni 10 anys era un relat estrany i del qual molts de grups polítics s'expressaven amb un rebuig absolut. Jo record Pere Sampol quan parlava de balances fiscals i d'espoli fiscal, doncs dels *lobbies* polítics de Madrid contestaven immediatament i ens acusaven d'insolidaris i açò no fa 10 anys. Parlàvem de pensions més baixes i els mateixos *lobbies* amb seu i sucursal aquí, amb befa ens deien: clar, pensions més baixes perquè fan menys feina. Açò era la resposta: fan menys feina, i si no vagin al *Diari de Sessions* perquè aquestes eren les expressions, sense referir-se als sous més baixos, a una ocupació a temps parcial, etc.

En qualsevol cas la realitat estructural avui a les Illes no és que tinguem uns dels salaris més baixos, és que som la comunitat autònoma amb el salari més baix en relació amb el seu nivell de vida.

I per tant, finalment arribam al mateix, necessitam actuar també en el canvi de model econòmic, no només per generar riquesa i redistribuir-la, que evidentment sí, amb més i millors llocs de feina i pensions dignes, sinó també per donar suport al sector primari que actua com autèntic motor, amb el seu paper alimentari de preservador de paisatge, donar suport al sector secundari que necessita rompre amb els costos de la insularitat i del sector terciari que necessita doncs sumar en valor en tot allò que pot aportar els sectors quaternari i quinari. I per a tot açò però necessitam un motor fort, un motor fort que és el sector públic, que en canvi a les nostres illes és un motor fràgil, molt fràgil.

Durant dècades hem estat a la cua en finançament autònom, en despesa pública estatal, en recursos de fons europeus i açò ha fet que avui hi hagi una caiguda brutal de la renda per càpita a les Illes Balears i, si no parlem d'açò, si no som capaços de fer front a aquest repte, difícilment podrem encaminar una modificació estructural econòmica, imprescindible per poder parlar també de millors sous, per poder parlar de menor precarietat, de menor temporalitat i sense cap dubte de pensions més justes.

Sense cap dubte l'estat de benestar s'estructura sobre quatre eixos bàsics, sanitat, educació, dependència, que depenen bàsicament i estructuralment de la comunitat autònoma. La comunitat autònoma és la que finança i fa possible aquest estat de benestar i les pensions, sense cap dubte, aquest altre que té a veure amb la legislació laboral i té molt a veure amb el model econòmic i en el qual sense cap dubte hi hem de fer front.

Torn però a l'inici de la proposició no de llei, donam suport a totes les mesures que ha presentat el Grup Socialista en aquesta proposta, però no podem deixar de demanar i reivindicar un pensament i un plantejament global, estructural com a país, per fer país i que sigui capaç d'anar més enllà, de fer una passa més enllà d'encaminar un canvi de model econòmic, perquè l'actual és fràgil i l'únic que fa és generar precarietat, temporalitat i açò amb el temps no serà sostenible. Per tant, crec que en aquest sentit ens correspon a tots avui assumir aquesta part de responsabilitat, de demanar a l'Estat que actuï en el seu àmbit competencial perquè no generi situacions injustes perquè la redistribució dels beneficis d'aquesta millora econòmica també arribi al sector treballador, però també hem d'assumir alhora, és imprescindible, que no abandonem mai el discurs i el relat del canvi de model econòmic que és el que en el futur ens pot donar un horitzó, l'horitzó més desitjable, més bo per al conjunt de ciutadans d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Presidente, señoras y señores diputados, buenos días. La proposición no de ley que trae hoy aquí el Partido Socialista plantea, sin duda alguna, una cuestión fundamental para España y lógicamente para Baleares, me refiero a nuestro mercado de trabajo. Se trata de uno de los grandes fracasos de nuestra democracia, baste recordar que la tasa media de paro durante las tres últimas décadas, con gobiernos socialistas y conservadores, se ha situado entorno al 18%. Una cifra como esta, reflejo de las políticas laborales llevadas a cabo, debería resultar inaceptable en un país desarrollado como el nuestro. Hoy en día, por ejemplo, en febrero de 2018 sin ir más lejos, la media europea de paro era del 8,5 en la eurozona y del 7,1 en la Unión Europea, mientras que la española era de 16,1%, por lo tanto el doble de la media europea. Sirva esto como referencia de dónde estamos en relación con nuestros vecinos, con nuestro entorno también socioeconómico.

Pero evidentemente el paro no es el único gran problema del mercado laboral, también lo es la precarización del trabajo, uno de cada cuatro trabajadores vive en la precariedad, con los llamados contratos basura, o sea con contratos temporales y con unos sueldos con los que difícilmente se puede llegar a fin de mes. Y el problema se agrava de año en año, de todos los nuevos contratos firmados en 2017, el 90% fueron temporales, se trata de un récord, pero de un récord triste y desgraciado. Por otra parte más de 6 millones de españoles, casi un millón más que antes de la crisis, no llegaron a cobrar el equivalente al salario mínimo interprofesional, porque se habían pasado parte del año, o sin poder trabajar, o enlazando contratos basura que no alcanzaban esta cifra.

En definitiva, la precariedad en el empleo no solo afecta a las condiciones de trabajo, a la regularidad de los ingresos, a la calidad de vida y a la protección legal del trabajador, sino que impide que jóvenes y mujeres desarrollen una carrera profesional digna, se independicen y puedan tener hijos y fundar una familia.

Ante este panorama, el Partido Socialista de las Islas Baleares insta al Gobierno del Estado a un montón de cosas, pero principalmente a volver a la regulación del mercado laboral anterior a la reforma de 2012. Miren, la política laboral anterior a la reforma de 2012, ya se ha dicho aquí esta mañana, pero insisto, o sea la del Gobierno Zapatero, dejó en la calle a más de 3 millones de personas. ¿Es por esta política por la que hay que apostar realmente en este momento y en cuanto a sus fórmulas para combatir la precariedad? Baste recordar que fueron precisamente los socialistas quienes abrieron el camino a esa precariedad, aunque fuera en los años 80, creando el actual contrato temporal. Lo que no significa que haya que dejar las cosas tal como están ahora, al menos para nosotros. Ya lo he dicho al principio, los gobiernos del Partido Popular son igual de responsables que los socialistas de la situación actual, en realidad no dan más que vueltas de tuerca a la precarización, sin ofrecer mejoras en la protección de los trabajadores. Su modelo de mercado laboral no constituye tampoco, es evidente, ninguna solución.

Ciudadanos acaba de presentar en el Congreso un proyecto de ley de lucha contra la precariedad laboral, consiste en una reforma ambiciosa e integral de nuestro modelo laboral, cuyo objetivo principal es modernizarlo y darle estabilidad. Y para ello proponemos ante todo romper con esta dualidad entre contrato indefinido y contrato temporal, avanzando hacia un solo contrato, el contrato único, sujeto al mismo sistema de indemnización, en caso de despido, que tienen hoy los contratos indefinidos. Se trata de un contrato de nuevo cuño, sin fecha de caducidad, indefinido y cuyo principal efecto consistirá en acabar con la discriminación entre trabajadores de primera, los de contrato indefinido, y de segunda, los de contrato temporal. De los contratos temporales existentes hoy en día solo seguiría en pie el de formación y por supuesto

también la modalidad del fijo discontinuo, que tanto nos afecta aquí.

Este nuevo sistema de contratación ha de completarse con dos medidas más; por un lado, una llamada mochila de derechos consistente en una cuenta personal de la Seguridad Social donde el trabajador acumulará aportaciones de la empresa y que consiste en un seguro público adicional frente al desempleo, eso por un lado; y luego una especie de bono de incentivos y bonificaciones para las empresas que contraten más, es decir un premio en este sentido.

Pero está claro que no están ustedes por la labora, ni los unos ni los otros, de modificar el modelo tradicional de estas tres décadas; los socialistas quieren volver al suyo, al que regía antes de la ley de 2012, así lo vemos en sus propuestas, y que no va a resolver, como la historia ha demostrado, el problema del empleo y de la precariedad de este país; y los populares ya se conforman con el modelo actual. Ante ello, y ante lo que nos propone esta proposición no de ley, vamos a votar según el criterio: todos aquellos aspectos que tienen que ver con el modelo laboral, ya sea el vigente, ya sea el anterior, o con una dudosa viabilidad de algunas medidas, en estos puntos nos vamos a abstener, y en el resto vamos a votar a favor de todo aquello, porque realmente también lo hay, que obedece a un principio de realidad y al sentido común.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Seguim amb el torn d'intervenció del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom* de nuevo. Señores y señoras diputadas, la carrera electoral acaba de comenzar, o más correcta sería la expresión "la carrera electoral continúa"; en ella tenemos promocionándose un PSOE reivindicativo, cercano a las clases y reivindicaciones trabajadoras, valiente, transformador, rupturista... Pena que no se haya visto este PSOE a lo largo de la legislatura, pues sería el PSOE que quisiéramos encontrarnos siempre muchas. Nada más lejos de la realidad.

Me permito recordarles, señorías, que no están en tiempo de promesas electorales. He de admitirles que el contenido de esta PNL como programa de deseos es estupendo, y coincido con ustedes, por ello votaré a favor. Y ya que estamos ya en cuestiones de deseos también les pido que admitan las enmiendas de Podem, que creo que completan todo este cúmulo de deseos que querríamos ver todos.

Pero vuelvan al presente, aquí, ahora. Son ustedes los que gobiernan, son ustedes los que están ocupando la bancada del

Gobierno. Entonces ajustense por tanto a lo que pueden legislar desde la CAIB, que es mucho. Recuerden: ¿qué votaron a la propuesta para aplicar la renta básica?; ¿o por qué no promovieron la regulación de las cargas de trabajo de las *kellys* en el convenio de hostelería?, sacan pecho del convenio de hostelería, de lo que ha aumentado, de lo que se ha recuperado en sueldos, pero lo que le toca a una *kelly* que está en un hotel de cinco estrellas no le llega ni para la medicación. Si ustedes hubieran instado a que..., que además era el lugar, para que se redujeran las cargas de trabajo en ese convenio, pues a lo mejor otro gallo le cantarí a este colectivo. ¿O por qué subrogan ustedes servicios públicos a subcontratas que practican la precariedad, como sucede con el mantenimiento de los hospitales, limpieza, jardines, etc.?, y otros tantos ejemplos que podría ponerles pero no tengo tiempo en esta intervención.

Miren, existe algo que se llama Senado y algo que se llama Congreso, pero eso está en Madrid; aquí estamos en Baleares y aquí es donde están gobernando ustedes. Se lo recuerdo porque ustedes gobiernan aquí y si no lo recuerdan gobiernan, señores del PSIB, y no han tomado un camino de socialización y reparto de la riqueza. Decididamente no los veo ir a esa dirección en el marco balear, y los propios ejemplos que citan en su exposición de motivos son muy débiles. Es evidente que para ustedes la mejor defensa es un buen ataque, y acuden siempre al marco legislativo que les limita para justificar sus posiciones; no es que ustedes no puedan, no quieran, es que no les dejan. Hay dos opciones que se deducen de su proposición: o se pasan de cinismo o están muy seguros de que estas medidas son posibles, y como están tan convencidos de que Mariano Rajoy va aplicar esas medidas que solicitan, ¿para qué se va a hacer nada por pensar como aplicar medidas de reparto de la riqueza que sean competencia de la CAIB? A la par dejan de aplicar las que también podrían hacer en tantas materias. La mejor manera de repartir la riqueza es acabar con el monocultivo turístico, por ejemplo apoyen a Quesería Menorquina e impulsen que haya una paraindustria alimentaria que sirva para dar salida al sector primario, y verán como cambian las cosas. Supongo que el Sr. Castells les aleccionará de que no hay historias de alianzas entre el capital y el poder.

Desde la cámara autonómica derogamos al reforma laboral, todos felices, Sr. Saura, pero sin más inspectores de trabajo no se frenan los accidentes laborales, con o sin reforma laboral. Y me alegro de que esta semana sus señorías lo vean más claro; sus señorías de MÉS y Podem, no se engañen, el PSOE seguirá siendo muleta de la derecha como tantas veces; sólo tenemos que recordar el artículo 155, señores, ¡artículo 155!, ¿recuerdan? Y no hay que ir al artículo 155; aquí, en esta cámara, han votado con el PP para rechazar la reforma electoral, o el pacto PP-PSIB para impedir que se hiciera la comisión de Sa Nostra.

Ahí les queda. Gracias.

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Seijas. Torn de paraula del grup proponent. Té la paraula el Sr. Enric Casanova.

Per favor, guardin un poquet de silenci.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Bé, en aquest torn jo volia aclarir un parell de coses. Primer volia dir al Sr. Tadeo que crec que la seva intervenció és una intervenció que intenta justificar moltes coses, però que també ha de tenir en compte que amb aquesta facilitat d'intentar justificar-ho tot diu coses que no són. Quan parla de l'atur barreja xifres absolutes amb xifres relatives, és a dir, no pot dir que estem en situació pitjor d'atur quan hi ha situacions, com a Eivissa, i no fa gaire s'anunciava, a Eivissa aquest estiu fregarem gairebé la plena ocupació.

El Sr. Tadeo diu que M. Rajoy fa unes coses i que I. Negueruela en fa unes altres. Jo li he de dir, Sr. Tadeo, que ja m'agradaria a mi que el Sr. M. Rajoy fos com el Sr. I. Negueruela i tingués les coses, respecte de l'ocupació, com les té el Sr. Conseller...

(*Alguns aplaudiments*)

..., ja m'agradaria a mi. Ja m'agradaria a mi que el Sr. Rajoy tingués l'oportunitat de signar uns convenis com els que s'han signat aquí de comerç i d'hostaleria; si això funcionés a nivell estatal no estariem parlant. Ja m'agradaria a mi que el Sr. Rajoy a dia d'avui tingués, com és preceptiu, els pressupostos aprovats, i no un esborrany de pressupostos que encara hem de negociar i encara hem de discutir. Per tant no vingui aquí a presumir que... Per tant no en parlem.

(*Remor de veus*)

Vostè ha vingut a dir aquí que els pressupostos, si s'aproven, perquè vénen aquí *cual zarzamora, llorando por los rincones*: "aprovin els pressupostos, aprovin els pressupostos"; idè si el Sr. Rajoy aconseguís aprovar els pressupostos i aconseguís aquesta reducció de l'IRPF, que diu que hi haurà més diners, el que no diu és que conjuntament amb la reducció de pressupostos també..., d'IRPF, també hi haurà o hi ha en els mateixos pressupostos una reducció d'inversió en serveis bàsics, hi ha una reducció de la inversió en educació, hi ha una reducció de la inversió en sanitat. Per tant no vingui aquí a dir que hi haurà... o s'està fent una política de recuperació salarial potent quan no és veritat, quan no és veritat. Què passa?, que els serveis públics al final no es recuperen.

A la Sra. Seijas li voldria que, bé, vostè ve aquí a parlar de les diferents reformes que s'han fet. Sí, s'han perdut oportunitats, però també hem de dir que ara, a dia d'avui, s'estan fent passes importants per recuperar el poder

adquisitiu de la gent i per recuperat el mercat laboral de tots. Li ho he de tornar a dir: hi ha passes molt importants per poder tirar endavant la diversificació econòmica d'aquesta comunitat autònoma.

I pel que diu dels convenis, li he de recordar que els convenis se signen entre treballadors i empresari, i el Govern no pot regular els convenis col·lectius. Per tant, si no pot regular els convenis col·lectius, no vingui aquí a dir que s'havien de regular els convenis col·lectius, d'acord?

(Remor de veus)

Respecte de les esmenes, dir que l'esmena del Partit Popular, com era de suposar, no l'acceptarem, pensam que l'esmena que ha presentat el Partit Popular és una esmena que té un caràcter totalment oportunista, ha presentat una esmena per la carrera professional, quan sap que allò de la carrera professional estava solucionat i si el Govern central, el Govern de M. Rajoy no hagués impugnat la carrera professional ara no hauríem de fer aquestes coses i conjuntament, si no..., el que és curiós és que no ha parlat res de la sanitat universal que també ha posat en perill el Sr. Rajoy.

Respecte de les esmenes de Podem, volia plantejar tota una sèrie de transaccions que, si s'accepten, votariem... les acceptariem. Respecte de l'esmena 3523, respecte a la modificació, li volia proposar una transacció que digui: "derogar les reformes laborals de 2010 i 2012 i efectuar una modificació de l'Estatut dels Treballadors que millorin la legislació anterior".

Respecte de l'esmena 3534, simplement li proposariem suprimir "el cicle econòmic" de la segona frase, que és la que generava més discussions.

Respecte de l'esmena 3527, afegir al final del punt 10 "amb especial urgència les que es contemplen a la llei *kelly*".

I a l'esmena 3528, afegir "explotació laboral" després de "precarietat laboral", en lloc de la que proposaven.

Respecte de l'esmena que ha fet *in voce*, nosaltres l'acceptariem, el que passa és que estem pendents del que accepti en Castells.

Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Casanova.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Jarabo, digui.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Bé, simplement és que abans sí que havia oblidat llegir aquesta esmena *in voce*, sí que està lliurada a la resta de grups, no sé si és convenient que la pugui llegir ara o si bé consideram que tots (...)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, sí, la pot llegir.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí? Bé, es tractaria de modificar el punt 11, amb la següent redacció: "Reforçar el principi de causalitat com a única justificació de la contractació temporal i modificar el règim de sancions per tal d'augmentar la penalització del frau. S'ha d'evitar que la figura del contracte temporal tenguí un caràcter estructural i gairebé sistemàtic perquè aquests contractes siguin una eina transitòria i excepcional de reforç d'estructura", i aturaria aquí. La darrera frase es podria també eliminar.

Gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Digui, Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Jo també volia dir que..., és que se m'ha oblidat dir-ho, que acceptarem l'esmena 3526.

EL SR. PRESIDENT:

I pot ser que s'hagi equivocat en una, que hagi dit 3534 i la 3524?

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Sí, sí, sí...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:	No? Doncs, no s'accepta.
Sr. Casanova..., Sr. Casanova, pot venir un moment aquí, amb la lletrada major, que hi ha una cosa que no està clara.	D'acord, començam la votació, votarem punt per punt? D'acord.
<i>(Remor de veus)</i>	Passam a la votació del punt 1, amb l'esmena 3623/18 de Podem Illes Balears transaccionada. Votam.
Sí, Sr. Tadeo, té la paraula.	31 vots a favor; 19 en contra i 4 abstencions.
EL SR. TADEO I FLORIT:	Passam a la votació del punt 2. Votam.
Sr. President, només és per saber exactament com queden les esmenes al punt 8, la 3525, si és acceptada o no. I en el cas també la que fa referència al punt 4, si Podemos accepta o no la transacció, o si s'accepta l'esmena, perquè tampoc no m'ha quedat clar.	33 vots a favor; 19 en contra i 2 abstencions.
EL SR. JARABO I VICENTE:	Passam a la votació del punt 3. Votam.
Sí, sí, nosaltres acceptam l'esmenes...	33 vots a favor; 19 en contra i 2 abstencions.
<i>(Remor de veus)</i>	Passam a la votació del punt 4, amb l'esmena 3524/18, de Podem, transaccionada. Votam.
... les transaccions, perdó.	54 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.
<i>(Remor de veus)</i>	Passam a la votació del punt 5. Votam.
EL SR. PRESIDENT:	33 vots a favor; cap en contra i 21 abstencions.
D'acord, un poquet de silenci, la...	Passam a la votació del punt 6. Votam.
<i>(Se senten veus de fons)</i>	35 vots a favor; cap en contra i 19 abstencions.
No? No s'accepten les transaccions del Grup Popular, (...), a les esmenes de Podem.	Passam a la votació del punt 7. Votam.
Sí, Sr. Casanova, digui.	33 vots a favor; cap en contra i 21 abstencions.
EL SR. CASANOVA I PEIRO:	Passam a la votació del punt 8. Votam.
A veure, la 3525 és la que afecta el punt 8, no s'accepte, d'acord.	33 vots a favor; cap en contra i 21 abstencions.
I després, la transacció que afecta el punt 4..., eh, ...	Passam a la votació del punt 9. Votam.
<i>(Remor de veus)</i>	33 vots a favor; cap en contra i 21 abstencions.
...la transacció que afecta el punt 4 únicament es modifica de la segona frase "el cicle econòmic" que se suprimeix, d'acord?	Passam a la votació del punt 10, amb l'esmena 3527/18, de Podem, transaccionada. Votam.
EL SR. PRESIDENT:	54 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.
D'acord. I del punt 11, tots els grups parlamentaris estan d'acord amb l'esmena <i>in voce</i> que ha fet?	Passam a la votació del punt 11. Votam.
<i>(Se sent una veu de fons que diu: "no")</i>	33 vots a favor; cap en contra i 21 abstencions.
	Votació del punt 12. Votam.
	35 vots a favor; cap en contra i 19 abstencions.
	Passam a la votació del punt 13. Votam.

---

54 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 14, amb l'esmena 3528/18, de Podem, transaccionada. Votam.

31 vots a favor; cap en contra i 23 abstencions.

Doncs, com que de moment no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS